

8. Sivil Strateji Sempozyumu

2024

5 - 6 Aralık 2024

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

8. SİVİL STRATEJİ SEMPOZYUMU ÖZET BİLDİRİ KİTABI

8th Civil Strategy Symposium Proceeding Book

ISBN: 978-605-67481-5-8

ARALIK 2024

Kent Sorunları ve Yerel Yönetimler
Araştırma ve Uygulama Merkezi

Siyasal Bilgiler Fakültesi

TÜBİTAK 2223-B
Yurt İçi Bilimsel
Etkinlik
Düzenleme
Desteği

İSTANBUL
BOĞAZI
BELEDİYELER BİRLİĞİ

8 Sivil Strateji 2024 Sempozyumu

5 - 6 Aralık 2024

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

8. SİVİL STRATEJİ SEMPOZYUMU ÖZET BİLDİRİ KİTABI

8th Civil Strategy Symposium Proceeding Book

ISBN: 978-605-67481-5-8

ARALIK 2024

Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanı
Prof. Dr. Yüksel Demirkaya Dr. Öğr. Üyesi Betül Hande GÜRSOY HAKSEVENLER
Sempozyum Düzenleme Kurulu Üyeleri
Prof. Dr. Adem ESEN <i>İstanbul Üniversitesi</i>
Prof. Dr. Aleaddin YALÇINKAYA <i>Marmara Üniversitesi</i>
Prof. Dr. Azim ÖZTÜRK <i>İstanbul Üniversitesi</i>
Prof. Dr. Hamza ATEŞ <i>İstanbul Medeniyet Üniversitesi</i>
Prof. Dr. Yüksel DEMİRKAYA <i>Marmara Üniversitesi</i>
Prof. Dr. Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN <i>Marmara Üniversitesi</i>
Prof. Dr. Nihal EKİN ERKAN <i>Marmara Üniversitesi</i>
Prof. Dr. Erbay ARIKBOĞA <i>Marmara Üniversitesi</i>
Doç. Dr. Burak Hamza ERYİĞİT <i>Marmara Üniversitesi</i>
Doç. Dr. Sezai ÖZTOP <i>İstanbul Medeniyet Üniversitesi</i>
Doç. Dr. Ülkü ARIKBOĞA <i>Marmara Üniversitesi</i>
Doç. Dr. Hicran HAMZA ÇELİKİYAY <i>Düzce Üniversitesi</i>
Doç. Dr. Sedat YALÇINKAYA <i>Marmara Üniversitesi</i>
Doç. Dr. Nur Hanife ORAK <i>Marmara Üniversitesi</i>
Dr. Öğr. Üyesi Betül Hande GÜRSOY HAKSEVENLER <i>Marmara Üniversitesi</i>
Dr. Öğr. Üyesi Murat TUYSUZ <i>Marmara Üniversitesi</i>
Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Erdal OKUTAN <i>Marmara Üniversitesi</i>
Dr. Yasin Cemal GALATA <i>İstanbul Boğazı Belediyeler Birliği</i>
Dr. Kamil ÖZASLAN <i>İstanbul Boğazı Belediyeler Birliği</i>
Arş. Gör. Dr. Aydın AKPINAR <i>Marmara Üniversitesi</i>
Doktora Öğrencisi Adem SARICA <i>Marmara Üniversitesi</i>
Sempozyum Bilim Kurulu
Prof. Dr. Adem ESEN - <i>Istanbul University</i>
Prof. Dr. Adil BAKTIAYA - <i>Istanbul University</i>
Prof. Dr. Ahmet Kemal BAYRAM - <i>Marmara University</i>
Prof. Dr. Ahmet NOHUTÇU - <i>Istanbul Medeniyet University</i>
Prof. Dr. Aleaddin YALÇINKAYA - <i>Marmara University</i>
Prof. Dr. Alexander DAVOUDY - <i>The Association for Public Policy and Administration</i>
Prof. Dr. Ángel IGLESÍAS - <i>Madrid University</i>
Prof. Dr. Azim ÖZTÜRK - <i>Istanbul University</i>
Prof. Dr. Benedikt SPEER - <i>Carinthia University of Applied Sciences</i>
Prof. Dr. Calin HİNTEA - <i>Cluj Babes Bolyai University</i>
Prof. Dr. Cengiz TOMAR - <i>Marmara University</i>
Prof. Dr. Constantin Marius PROFİROIU - <i>Bucharest University</i>

8. Civil Strategy Symposium Proceeding Book
ISBN: 978-605-67481-5-8

Prof. Dr. Emil TURC - Marseille University
Prof. Dr. Emrah CENGİZ - Istanbul University
Prof. Dr. Erbay ARIKBOĞA - Marmara University
Prof. Dr. Geert BOUCKEART - Leuven University
Prof. Dr. Gülay GÜNLÜK ŞENESEN - Istanbul University
Prof. Dr. Hamza AL - Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. Hamza ATEŞ - Istanbul Medeniyet University
Prof. Dr. Harald TORSTEINSEN - Harstad University
Prof. Dr. Hilde BJORNA - Tromso University
Prof. Dr. Hüseyin GÜL - Süleyman Demirel University
Prof. Dr. Hüseyin ÖZGÜR - Anadolu University
Prof. Dr. İclal ATTİLA - Marmara University
Prof. Dr. Jon Van TİL - Emeritus Prof. at Rutgers University
Prof. Dr. José Manuel CANALES - Alicante University
Prof. Dr. Kamil Ufuk BİLGİN - Ankara Hacı Bayram Veli University
Prof. Dr. Kıvanç ULUSOY - Istanbul University
Prof. Dr. Martin KRANE - Tromso University
Prof. Dr. Miguel ANGELO RODRIGUES - Minho University
Prof. Dr. Muhittin ACAR - Hacettepe University
Prof. Dr. Murat OKCU - Süleyman Demirel University
Prof. Dr. Mustafa ARSLAN - Yıldız Technical University
Prof. Dr. Mustafa KOCAOĞLU - Necmettin Erbakan University
Prof. Dr. Nail YILMAZ - Marmara University
Prof. Dr. İmam Bakır KANLI - Marmara University
Prof. Dr. Ömer Faruk GENÇKAYA - Marmara University
Prof. Dr. Önder KUTLU - Necmettin Erbakan University
Prof. Dr. Ramazan ŞENGÜL - Kocaeli University
Prof. Dr. Riccardo MUSSARİ - Siena University
Prof. Dr. Sabine KUHLMANN - Potsdam University
Prof. Dr. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN - Hacettepe University
Prof. Dr. Veysel EREN - Mustafa Kemal University
Prof. Dr. Yaşar KABATAŞ - Marmara University,
Prof. Dr. Yakup BULUT - Mustafa Kemal University
Prof. Dr. Yusuf ARAYICI - Northumbria University
Prof. Dr. Yüksel DEMİRKAYA - Marmara University
Prof. Dr. Mustafa Tayyar KARAYİĞİT - Marmara University
Prof. Dr. Nihal Ekin ERKAN - Marmara University
Prof. Dr. Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN - Marmara University
Prof. Dr. Mustafa LAMBA - Mehmet Akif Ersoy University
Assoc. Prof. Dr. Burak Hamza ERYİĞİT - Marmara University

Assoc. Prof. Barış ALPASLAN - Ankara Sosyal Bilimler University
Assoc. Prof. Christian SCHWAB - Potsdam University
Assoc. Prof. Dr. Engin SELÇUK - Istanbul University
Assoc. Prof. Dr. Sevim BUDAK - Istanbul University
Assoc. Prof. Eran VİGODA-GADOT - Haifa University
Assoc. Prof. Gyorgy HAJNAL - Budapest (Corvinus) University
Assoc. Prof. Iveta REİNHOLDE - University of Lavita
Assoc. Prof. Mehmet CURAL - Zonguldak Bülent Ecevit University
Assoc. Prof. Tobias POLZER - University of Vienna
Assoc. Prof. Dr. Sezai ÖZTOP - Istanbul Medeniyet Üniversitesi
Assoc. Prof. Dr. Ahmet SARITAŞ - Ankara Yıldırım Beyazıt University
Assist. Prof. Dr. Ekaterina CLİMENKO - Saint Petersburg State Institute of Culture Assist.
Assist. Prof. Dr. Halis KRAL - Ankara Sosyal Bilimler University
Assist. Prof. Dr. Recep YÜCEDOĞRU - Bursa Uludağ University
Assist. Prof. Dr. Vadim ATNASHEV - North-West Academy of Public Administration

İÇİNDEKİLER

PIKNİĞE ORMANA MI GİTSEK? ENGELLİ BİREYLERİN ORMAN ALANLARINDAKİ REKREASYONEL FAALİYETLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Safa HEYBET, Ayça ERTAN, Fatma HEYBET.....1

ÖĞRENCİLERİN DEVLET YURTLARI VE ÖZEL YURTLARDAKİ YAŞAM KALİTESİ VE MEMNUNİYET DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: İSTANBUL ÖRNEĞİ

Mehmet Ali YILDIR.....3

EKOLOJİK LOJİSTİK VE ENDÜSTRİ MERKEZLERİ: TEKİRDAĞ İLİ ÖRNEĞİ

Adil ÜNAL, H. Sedat BOYACIOĞULLARI, Murat ERDAL.....5

TÜRKİYE’DE SOSYAL BELEDİYECİLİK UYGULAMALARI: MANİSA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

Mustafa ÖKMEN.....7

İSTANBUL’UN HAVA KİRLİLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ülkü ALVER ŞAHİN.....9

UZAYDA KÜRESEL ORTAKLIKLAR: SÜRDÜRÜLEBİLİR VE DİJİTAL KENTLER İÇİN İŞBİRLİĞİ ÖRNEKLERİ

Özgün ERLER BAYIR, Pınar YILDIRIM.....11

ÇEVRE SORUNLARI İLE MÜCADELEDE AKILLI KENT UYGULAMALARININ ROLÜ

Kübra KURT, Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN.....13

İÇ ANADOLU’DA SU KUYULARININ YOL AÇTIĞI ÇÖLLEŞME VE OBRUKLAR

Alaeddin YALÇINKAYA.....15

KENTSEL GÜVENLİK HAKKININ SUNUMUNDA BEKÇİLERİN ROLÜ VE BEKÇİLİK STATÜSÜ İÇİN YENİ İSİM ÖNERİLERİ

Murat ÖZTÜRK Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN.....17

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE BÖLGESEL ÖRGÜTLER

Kaan ENUŞTEKİN.....19

İÇİNDEKİLER

AVRUPA YEŞİL BAŞKENT ÖDÜL SAHİPLERİ VALENCİA VE TALLINN'İN YEŞİL PROJE UYGULAMALARI: TÜRKİYE İÇİN ÖNERİLER	
Büşra KOÇ.....	21
SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KONUT POLİTİKALARINDA ROLÜ: EVSİZLİĞİN ELE ALINMASI	
Zeynep ARSLAN TAÇ.....	23
KÜLTÜREL MİRASIN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ	
Sena ŞAHİN.....	25
KENTSEL DÖNÜŞÜM VE HAYAT KALİTESİ: AHLAKİ BİR YAKLAŞIM	
Hamza ATEŞ.....	27
TSRS 2: İKLİMLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR STANDARDI ÇERÇEVESİNDE SERA GAZI EMİSYONLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ VE MEVCUT DURUMUN ANALİZİ	
Begüm ÖKTEM.....	29
TÜRKİYE'DE ŞEHİR PLANLAMASINDA KATILIMCI MEKANİZMALAR	
Hamza ATEŞ, Bahar BIYIKLAR.....	31
DEPREM RİSK YÖNETİMİ STRATEJİLERİNDE 6-12 YAŞ ARASI ÇOCUKLARA YÖNELİK EĞİTİM VE BİLİNÇLENDİRME ÇALIŞMALARI: TÜRKİYE VE JAPONYA KARŞILAŞTIRMASI	
Ayça ERTAN, Adem ESEN, Safa HEYBET.....	33
DİRENÇLİ ŞEHİRLER: RİSK TEMELLİ PROAKTİF YÖNETİM	
Yüksel DEMİRKAYA.....	35
YENİLİKÇİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR EKONOMİK ÇÖZÜMLER İÇİN ÖNEMLİ BİR FAKTÖR: SOSYAL GİRİŞİMCİLİK	
Recep ÇETİN, Yusuf ÇELİK.....	37
AFETLER, KENTSEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE KENTSEL DAYANIKLILIK	
H. Emre TOSUN, Eyüp ZENGİN.....	39

İÇİNDEKİLER

MASLOW’UN İHTİYAÇLAR HİYERARŞİSİNİN GÜNÜMÜZDE DEĞERLENDİRİLMESİ: MARMARA ÜNİVERSİTESİ ÜZERİNDEN DEĞERLENDİRME	
Betül Hande GÜRSOY HAKSEVENLER, Barış YAŞAR.....	41
İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI FİNANSAL KORUMA VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLEŞME, TÜRKİYE’ DE SİGORTA SEKTÖRÜNÜN ROLÜ	
Emre ŞENAY.....	43
TÜRKİYE’NİN 2053 UZUN VADELİ İKLİM STRATEJİSİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME	
Mustafa ÖKMEN.....	45
KATILIMCI YÖNETİMİN TEMELİ OLARAK YEREL YÖNETİMLER VE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI ARASINDA İŞ BİRLİĞİ	
Mine MEYDANCI.....	47
DEZAVANTAJLI BİREYLERİN ŞEHİR HAYATINDA KARŞILAŞTIKLARI ZORLUKLAR: ERGOTERAPİ BAKIŞ AÇISIYLA DEĞERLENDİRME	
Hazal PURAL.....	49
İKLİM DEĞİŞİMİNİN GÖLGESİNDE SU KAYNAKLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KULLANIMI: KENTSEL VE KIRSAL DENGE	
Gözde KÜÇÜK KARA.....	51
YÖNETİŞİM ÖNCESİNİ YENİDEN YORUMLAMAK: KAMU, ÖZEL SEKTÖR VE SİVİL TOPLUM İŞBİRLİKLERİNE GÜNCEL BİR PERSPEKTİF	
Hasan AKAY, Müslüm YILDIZ.....	53
ÜNİVERSİTELERİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLEŞMEDEKİ FONKSİYONU: İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ	
Asilkan LENGER, Adem ESEN.....	55
KENTSEL KORUMADA SÜRDÜRÜLEBİLİR YÖNETİŞİM: ÇEVRE VE KÜLTÜR DEĞERLERİNİ KORUMA VE TANITMA VAKFI VE TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ ÖRNEĞİ	
Enver GÖÇEN, Burak Hamza ERYİĞİT.....	57

İÇİNDEKİLER

İSTANBUL'DA KENTSEL ULAŞIM YÖNETİMİNİN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ ÜZERİNE BİR İNCELEME	
Adnan TETİKOL, Burak Hamza ERYİĞİT.....	59
YÖNETİMDE ŞEFFAFLIĞIN ANAHTARI OLARAK SİVİL TOPLUM VE SİYASAL KATILIM	
Halil PEÇE.....	61
İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE UYUM STRATEJİLERİ KAPSAMINDA ŞEHİRLERDE YENİLENEBİLİR ENERJİLERİN KULLANIMI: YEŞİL HİDROJEN PROJESİ	
Çiğdem YAVUZ.....	63
KAMU KURUMLARINDA STRATEJİK İŞLETME YÖNETİMİ PERSPEKTİFİNDEN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN ÖLÇÜLMESİ: TİM ÖRNEĞİ	
Gülümser AKTAŞOĞLU.....	65
AKILLI KENTLER UYGULAMASI KAPSAMINDA KAMUSAL ALANLARDA TESİS YÖNETİCİLİĞİ; İSTANBUL İLİ ÖRNEĞİ	
Emine GÜNAY YILDIZ.....	67
BÜYÜKŞEHİRLERDE DEZAVANTAJLI GRUPLARIN KENTSEL HAYATA ENTEGRASYONU: STRATEJİK PLANLAR ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME	
Zehra NAMLI BİLMEZ.....	69
KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASI KAPSAMINDA KAMUSAL YAPILARIN İŞLEVSELLEŞTİRİLMESİ NEVMEKAN ÖRNEKLERİ	
Zeynep GÜNAY.....	71
TÜRKİYE'DE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ ÇEVİRİMİÇİ ŞEFFAFLIK DÜZEYİ: KIZILAY, YEŞİLAY VE DARÜŞŞAFAKA ÖRNEĞİ	
Sezai ÖZTOP, Üstüner Okan ÇINAR.....	73
KRİZ DÖNEMLERİNDE EĞİTİMDE SOSYAL ADALETİN SAĞLANMASINDA STK'LARIN ROLÜ: HABİTAT DERNEĞİ ÖRNEĞİ	
Ersin KOPUZ, Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL.....	75

İÇİNDEKİLER

KENTSEL SAĞLIKLAŞTIRMA AÇISINDAN FENER- BALAT PROJESİNE İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME	
Bahriye ESELER.....	77
AKILLI ŞEHİR UYGULAMALARI İLE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTSEL KALKINMANIN GÜÇLENDİRİLMESİ: TEKNOLOJİ VE YENİLİKLERİN ROLÜ	
Hülya SEMİZ TÜRKÖĞLU.....	79
“GÖNÜLLÜ YÖNETİMİ”NDEN “BİREYSEL GÖNÜLLÜLÜK” YÖNTEMLERİNE	
İbrahim VELİ.....	81
ÇEVRESEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE ŞEHİRLEŞME: CO2 EMİSYONLARI ÜZERİNDE ENERJİ YOĞUNLUĞU VE ŞEHİR NÜFUSUNUN ROLÜ	
Hakan YILDIZ.....	83
DİJİTAL DÖNÜŞÜMÜN KENTLERDE KULLANIMI VE AKILLI KENT UYGULAMALARI	
Süleyman TÜRKÖĞLU.....	85
TÜRKİYE İÇİN SÜRDÜRÜLEBİLİR BİR HİDROJEN EKONOMİSİ MÜMKÜN MÜ?	
Mustafa Eser KURUM.....	87
PENDİK BELEDİYESİNDE AFET ÖNCESİ VE SONRASI SÜREÇLERLE İLGİLİ PLANLAMA NASIL YAPILDI?	
Betül ULAŞ.....	89
Z KUŞAĞI VE SİVİL TOPLUM İLİŞKİSİ	
Fahri ERENEL.....	91
İSTANBUL'DAKİ BELEDİYELERİN 2020-2024 STRATEJİK PLANLARINDAKİ PAYDAŞ ANALİZİ KAPSAMINDA SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ YEREL KATILIM DÜZEYİ	
Adem SARICA.....	93
GÜVENLİ YAŞAM ALANLARININ OLUŞTURULMASI	
Ersan ERGÜR.....	95

İÇİNDEKİLER

KENTSEL ALANLARDA SICAKLIK RİSK İNDEKSİ GELİŞTİRİLMESİ VE SICAK ALANLARIN BELİRLENMESİ

Sedat YALÇINKAYA.....97

SÜRDÜRÜBİLİR YÖNETİŞİM İLKESİ PERSPEKTİFİNDEN PENDİK KENT KONSEYİ

Alparslan Erdi SATILMIŞ.....99

YEREL YÖNETİMLERDE ÇOCUK YARARINA YÖNETİŞİM VE SOSYAL POLİTİKA ÖNERİLERİ

Serkan ÇITLAK.....101

KENTSEL YAŞAM KALİTESİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLER BAĞLAMINDA TÜKETİM EĞİLİMLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Tuğba AYYILDIZ, B. Hande GÜR SOY HAKSEVENLER.....103

KENTLER VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: RİSKLER VE UYUM

Haldun KARAN, Ece Gizem ÇAKMAK, Tuğba DOĞAN GÜZEL, Deniz SARI.....105

GÜNLÜK NÜFUS HAREKETLİLİĞİ VE ÇEVRESEL KUZNETS EĞRİSİ: İSTANBUL İLÇELERİ ÖRNEĞİ

Zeynep ŞENGÜL, Hande Gürsoy HAKSEVENLER, Berfin ŞENİK, Aydın AKPINAR.....107

İSTANBUL'DA TOPLU ULAŞIM HİZMETLERİNİN YAZILI BASINA YANSIMASI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Şenol ÇARIK.....109

YEREL YÖNETİMLER İLE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ İKLİM KRİZİ FARKINDALIKLARI ARAŞTIRMASI

Hüseyin Murat LEHİMLER.....111

ÖRGÜTLERDE SÜRDÜRÜLEBİLİR İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ

Murat TUYSUZ.....113

BELEDİYELERİN KADINLARA YÖNELİK HİZMET VE POLİTİKALARI: ESENLER VE KADIKÖY BELEDİYESİ ÖRNEKLERİ

Hilal TÜFEK, Ülkü ARIKBOĞA.....115

İÇİNDEKİLER

153 ÇÖZÜM MERKEZİ ÜZERİNDEN KENT YÖNETİMİNE VATANDAŞ KATILIMI	
Fulya SOLMAZ.....	117
DEPREM GÖNÜLLÜLERİNDE DAYANIKLILIĞIN ARTIRILMASI: FARKINDALIĞIN ETKİSİ	
VİLDAN YÜKSEL.....	119
TÜRKİYE AFET ACİL DURUM HAZIRLIKLARI	
Şener MENGENE.....	121
KENTSEL YAŞAM KALİTESİ VE KENTSEL GÜVENLİK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN TEORİK ANALİZİ	
Burak KAPLAN, Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN.....	123
KENT HAYATINDA ENERJİ	
Suat GÜN.....	125
KATILIM VE İNSANİ GELİŞME: YEREL YÖNETİŞİM DAHA İYİ SONUÇLARI SAĞLAR MI?	
Erdal BAYRAKTAR.....	127
KENT HAKKI BAĞLAMINDA YAŞLANMA DENEYİMİ	
Meryem KELEŞ, Nihal EKİN ERKAN.....	129
DEPREM, ANADOLU'NUN HİKMETİ VE MİLLETİMİZİN KİMLİĞİ: KENT VE ŞEHİR AYRIMINDA MİMARLIK VE MEDENİYET	
Muhammet BİNİCİ.....	131

CONTENTS

SHOULD WE GO TO THE FOREST FOR A PICNIC? EVALUATION OF RECREATIONAL ACTIVITIES OF DISABLED INDIVIDUALS IN FOREST AREAS	
Safa HEYBET, Ayça ERTAN, Fatma HEYBET.....	2
THE COMPARISON OF SATISFACTION LEVELS OF STUDENTS STAYING IN PUBLIC AND PRIVATE DORMITORIES IN ISTANBUL ON QUALITY OF LIFE	
Mehmet Ali YILDIR.....	4
ECOLOGICAL LOGISTICS AND INDUSTRIAL CENTERS: THE CASE OF TEKİRDAĞ PROVINCE	
Adil ÜNAL, H. Sedat BOYACIOĞULLARI, Murat ERDAL.....	6
SOCIAL MUNICIPALITY PRACTISES IN TÜRKİYE: MANİSA METROPOLITAN MUNICIPALITY EXAMPLE	
Mustafa ÖKMEN.....	8
ASSESSMENT OF AMBIENT AIR POLLUTION IN ISTANBUL	
Ülkü ALVER ŞAHİN.....	10
GLOBAL PARTNERSHIPS IN SPACE: EXAMPLES OF COLLABORATION FOR SUSTAINABLE AND DIGITAL CITIES	
Özgün ERLER BAYIR, Pınar YILDIRIM.....	12
THE ROLE OF SMART CITY APPLICATIONS IN COMBATING ENVIRONMENTAL ISSUES	
Kübra KURT, Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN.....	14
DESERTIFICATION AND SINKLETS CAUSED BY WATER WELLS IN CENTRAL ANATOLIA	
Alaeddin YALÇINKAYA.....	16
THE ROLE OF WATCHMEN IN THE PRESENTATION OF THE RIGHT TO URBAN SECURITY AND NEW NAME SUGGESTIONS FOR THE WATCHMANSHIP STATUS	
Murat ÖZTÜRK RÜVEYDA KIZILBOĞA ÖZASLAN.....	18
CLIMATE CHANGE AND REGIONAL ORGANISATIONS	
Kaan ENUŞTEKİN.....	20

CONTENTS

GREEN PROJECT IMPLEMENTATIONS OF EUROPEAN GREEN CAPITAL AWARD WINNERS VALENCIA AND TALLINN: RECOMMENDATIONS FOR TÜRKİYE	
Büşra KOÇ.....	22
THE ROLE OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN SUSTAINABLE HOUSING POLICIES: ADDRESSING HOMELESSNESS	
Zeynep ARSLAN TAÇ.....	24
SUSTAINABILITY OF CULTURAL HERITAGE	
Sena ŞAHİN.....	26
URBAN TRANSFORMATION AND QUALITY OF LIFE: A MORAL APPROACH	
Hamza ATEŞ.....	28
EVALUATION OF GREENHOUSE GAS EMISSIONS WITHIN THE FRAMEWORK OF "TSRS 2 CLIMATE-RELATED DISCLOSURE STANDARD" AND ANALYSIS OF THE CURRENT SITUATION	
Begüm ÖKTEM.....	30
PARTICIPATORY MECHANISMS IN CITY PLANNING IN TURKEY	
Hamza ATEŞ, Bahar BIYIKLAR.....	32
EDUCATIONAL AND AWARENESS ACTIVITIES TARGETING CHILDREN AGED 6-12 IN EARTHQUAKE RISK MANAGEMENT STRATEGIES: A COMPARISON BETWEEN TURKEY AND JAPAN	
Ayça ERTAN, Adem ESEN, Safa HEYBET.....	34
RESILIENT CITIES: PROACTIVE RISK-BASED MANAGEMENT	
Yüksel DEMİRKAYA.....	36
AN IMPORTANT FACTOR FOR INNOVATIVE AND SUSTAINABLE ECONOMIC SOLUTIONS: SOCIAL ENTREPRENEURSHIP	
Recep ÇETİN, Yusuf ÇELİK.....	38
DISASTERS, URBAN SUSTAINABILITY AND URBAN RESILIENCE	
H. Emre TOSUN, Eyüp ZENGİN.....	40

CONTENTS

EVALUATION OF MASLOW'S HIERARCHY OF NEEDS TODAY: EVALUATION VIA MARMARA UNIVERSITY	
Betül Hande GÜRSOY HAKSEVENLER, Barış YAŞAR.....	42
FINANCIAL PROTECTION AGAINST CLIMATE CHANGE AND SUSTAINABLE URBANIZATION, THE ROLE OF INSURANCE SECTOR IN TURKEY	
Emre ŞENAY.....	44
TURKEY'S 2053 LONG TERM CLIMATE STRATEGY AN EVALUATION ON IT	
Mustafa ÖKMEN.....	46
COLLABORATION BETWEEN LOCAL GOVERNMENTS AND CIVIL SOCIETY ORGANIZATIONS AS THE BASIS OF PARTICIPATORY MANAGEMENT	
Mine MEYDANCI.....	48
CHALLENGES FACED BY DISADVANTAGED INDIVIDUALS IN URBAN LIFE: AN OCCUPATIONAL THERAPY PERSPECTIVE	
Hazal PURAL.....	50
SUSTAINABLE USE OF WATER RESOURCES IN THE SHADOW OF CLIMATE CHANGE: URBAN AND RURAL BALANCE	
Gözde KÜÇÜK KARA.....	52
REINTERPRETING PRE-GOVERNANCE: A CURRENT PERSPECTIVE ON PUBLIC, PRIVATE AND CIVIL SOCIETY PARTNERSHIPS	
Hasan AKAY, Müslüm YILDIZ.....	54
THE FUNCTION OF UNIVERSITIES IN SUSTAINABLE URBANIZATION: THE CASE OF ISTANBUL UNIVERSITY	
Asilkan LENGER, Adem ESEN.....	56
SUSTAINABLE GOVERNANCE IN URBAN CONSERVATION: THE SAMPLE OF FOUNDATION FOR THE PROTECTION AND PROMOTION OF ENVIRONMENTAL AND CULTUREL VALUES AND HICTORIC CITIES UNION	
Enver GÖÇEN, Burak Hamza ERYİĞİT.....	58

CONTENTS

A STUDY ON THE SUSTAINABILITY OF URBAN TRANSPORTATION MANAGEMENT IN ISTANBUL	
Adnan TETİKOL, Burak Hamza ERYİĞİT.....	60
CIVIL SOCIETY AND POLITICAL PARTICIPATION AS THE KEY TO TRANSPARENCY IN GOVERNANCE	
Halil PEÇE.....	62
THE USE OF RENEWABLE ENERGIES IN CITIES WITHIN THE SCOPE OF CLIMATE CHANGE ADAPTATION STRATEGIES: THE GREEN HYDROGEN PROJECT	
Çiğdem YAVUZ.....	64
MEASURING SUSTAINABILITY FROM THE PERSPECTIVE OF STRATEGIC BUSINESS MANAGEMENT IN PUBLIC INSTITUTIONS: THE CASE OF TIM	
Gülümser AKTAŞOĞLU.....	66
FACILITY MANAGEMENT IN PUBLIC SPACES WITHIN THE SCOPE OF SMART CITIES APPLICATION; EXAMPLE OF ISTANBUL PROVINCE	
Emine GÜNAY YILDIZ.....	68
INTEGRATION OF DISADVANTAGED GROUPS INTO URBAN LIFE IN METROPOLITAN CITIES: AN EVALUATION BASED ON STRATEGIC PLANS	
Zehra NAMLI BİLMEZ.....	70
FUNCTIONALIZATION OF PUBLIC BUILDINGS WITHIN THE SCOPE OF PROTECTION OF CULTURAL HERITAGE NEVMEKAN EXAMPLES	
Zeynep GÜNAY.....	72
ONLINE TRANSPARENCY LEVEL OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN TÜRKİYE: THE CASE OF KIZILAY, YEŞİLAY AND DARÜŞŞAFKA	
Sezai ÖZTOP, Üstüner Okan ÇINAR.....	74
THE ROLE OF NGOs IN ENSURING SOCIAL JUSTICE IN EDUCATION DURING TIMES OF CRISIS: THE CASE OF HABITAT ASSOCIATION	
Ersin KOPUZ, Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL.....	76

CONTENTS

AN EVALUATION OF FENER-BALAT PROJECT IN TERMS OF URBAN SANITIZATION

Bahriye ESELER.....78

STRENGTHENING SUSTAINABLE URBAN DEVELOPMENT WITH SMART CITY APPLICATIONS: THE ROLE OF TECHNOLOGY AND INNOVATIONS

Hülya SEMİZ TÜRKÖĞLU.....80

FROM “VOLUNTEER MANAGEMENT” TO “INDIVIDUAL VOLUNTEERING” METHODS

İbrahim VELİ.....82

ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY AND URBANIZATION: THE ROLE OF ENERGY INTENSITY AND URBAN POPULATION ON CO2 EMISSIONS

Hakan YILDIZ.....84

USE OF DIGITAL TRANSFORMATION IN CITIES AND SMART CITY APPLICATIONS

Süleyman TÜRKÖĞLU.....86

IS A SUSTAINABLE HYDROGEN ECONOMY POSSIBLE FOR TURKEY?

Mustafa Eser KURUM.....88

SMART CITY APPLICATIONS FROM A CYBERSECURITY PERSPECTIVE: CASE OF PENDİK MUNICIPALITY

Betül ULAŞ.....90

GENERATION Z AND CIVIL SOCIETY RELATIONSHIP

Fahri ERENEL.....92

LOCAL PARTICIPATION LEVEL OF CIVIL SOCIETY ORGANIZATIONS WITHIN THE SCOPE OF STAKEHOLDER ANALYSIS IN THE 2020-2024 STRATEGIC PLANS OF MUNICIPALITIES IN ISTANBUL

Adem SARICA.....94

CREATING SAFE LIVING SPACES

Ersan ERGÜR.....96

CONTENTS

HEAT RISK INDEX DEVELOPMENT AND HOTSPOT IDENTIFICATION FOR URBAN ADAPTATION	
Sedat YALÇINKAYA.....	98
PENDİK CITY COUNCIL FROM THE PERSPECTIVE OF SUSTAINABLE GOVERNANCE PRINCIPLE	
Alparslan Erdi SATILMIŞ.....	100
GOVERNANCE AND SOCIAL POLICY SUGGESTIONS FOR THE BENEFIT OF CHILDREN IN LOCAL ADMINISTRATIONS	
Serkan ÇITLAK.....	102
AN EVALUATION OF CONSUMPTION TRENDS IN THE CONTEXT OF URBAN QUALITY OF LIFE AND SUSTAINABLE CITIES	
Tuğba AYYILDIZ, B. Hande GÜRSOY HAKSEVENLER.....	104
CITIES AND CLIMATE CHANGE: RISKS AND ADAPTATION	
Haldun KARAN, Ece Gizem ÇAKMAK, Tuğba DOĞAN GÜZEL, Deniz SARI.....	106
DAILY POPULATION MOBILITY AND THE ENVIRONMENTAL KUZNETS CURVE: THE CASE OF ISTANBUL DISTRICTS	
Zeynep ŞENGÜL, Hande Gürsoy HAKSEVENLER, Berfin ŞENİK, Aydın AKPINAR.....	108
AN ANALYSIS OF THE COVERAGE OF PUBLIC TRANSPORTATION SERVICES IN ISTANBUL IN THE PRINT MEDIA	
Şenol ÇARIK.....	110
RESEARCH ON CLIMATE CRISIS AWARENESS AMONG LOCAL GOVERNMENTS AND CIVIL SOCIETY ORGANIZATIONS	
Hüseyin Murat LEHİMLER.....	112
SUSTAINABLE HUMAN RESOURCES MANAGEMENT IN ORGANIZATIONS	
Murat TUYSUZ.....	114
SERVICES AND POLICIES OF MUNICIPALITIES FOR WOMEN: THE CASE OF ESENLER AND KADIKOY MUNICIPALITIES	
Hilal TÜFEK, Ülkü ARIKBOĞA.....	116

CONTENTS

CITIZEN PARTICIPATION IN CITY GOVERNANCE THROUGH 153 SOLUTION CENTER	
Fulya SOLMAZ.....	118
BUILDING RESILIENCE IN EARTHQUAKE VOLUNTEERS: THE IMPACT OF MINDFULNESS	
VİLDAN YÜKSEL.....	120
TURKEY DISASTER EMERGENCY PREPARATIONS	
Şener MENGENE.....	121
THEORETICAL ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN URBAN QUALITY OF LIFE AND URBAN SECURITY	
Burak KAPLAN, Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN.....	124
ENERGY IN CITY LIFE	
Suat GÜN.....	126
PARTICIPATION AND HUMAN DEVELOPMENT: DOES LOCAL GOVERNANCE LEAD TO BETTER OUTCOMES?	
Erdal BAYRAKTAR.....	128
EXPERIENCE OF AGING IN THE CONTEXT OF THE RIGHT TO THE CITY	
Meryem KELEŞ, Nihal EKİN ERKAN.....	130
EARTHQUAKE, THE WISDOM OF ANATOLIA AND THE IDENTITY OF OUR NATION: ARCHITECTURE AND CIVILIZATION IN THE DIFFERENCE OF CITY AND TOWN	
Muhammet BİNİCİ.....	132

PİKNİĞE ORMANA MI GİTSEK? ENGELLİ BİREYLERİN ORMAN ALANLARINDAKİ REKREASYONEL FAALİYETLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Safa HEYBET¹

Ayça ERTAN²

Fatma HEYBET³

Amaç: Bu çalışmanın amacı, engelli bireylerin literatürde yer alan orman deneyimlerini bir araya getirmek, ilkbaharda rehabilitasyon merkezlerinin düzenlediği piknikleri engelli, bakım veren ve kurum yetkilisi açısından incelemektir.

Yöntem: Çalışma kapsamında literatürde engelli bireylerin orman ve kırsal alan gezilerine dair deneyimleri derlenmiş, İstanbul’da faaliyet gösteren bir özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinin piknik faaliyetleri mercek altına alınmış, engelli bireyler, bakım verenleri ve kurum yetkilileri ile yarı yapılandırılmış görüşme gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Literatür incelemesinde ormanın zengin doğasının tüm ziyaretçilerinde farklı duylara hitap ettiği, görsel olarak yeşil tonlar ve renk çeşitliliğinin, sakinleştirici bir etki yarattığı görülmüştür. Orman sakinlerinin seslerinin, yaprakların hışırtısı ve suyun akışı gibi doğanın seslerinin, zihinsel rahatlama sağladığı ve stresi gerelettiği belirtilmiştir. Aynı zamanda orman içi piknik ve oyun alanları gibi fiziksel aktivitelerin, bireylerin moral seviyesini yükselttiği görülmüştür. Rehabilitasyon alanının üç tarafının da bu aktiviteden memnun oldukları anlaşılmıştır.

Sonuç: Orman piknikleri engelli bireylerin sosyal hayata daha aktif katılımını teşvik ederken, fiziksel ve psikolojik gelişimlerine de destek sağlar. Erişilebilir ve kapsayıcı düzenlemeler ile bu etkinliklerin verimliliği artırılarak, doğanın iyileştirici gücü herkes için erişilebilir hale getirilebilir.

Anahtar Kelimeler: *Engelli, Orman, Rekreasyon*

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Biruni Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, sheybet@biruni.edu.tr

² Öğr. Gör, Biruni Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, aertan@biruni.edu.tr

³ Öğr. Gör., İstanbul Bilgi Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, fatma.heybet@bilgi.edu.tr

SHOULD WE GO TO THE FOREST FOR A PICNIC? EVALUATION OF RECREATIONAL ACTIVITIES OF DISABLED INDIVIDUALS IN FOREST AREAS

Safa HEYBET¹

Ayça ERTAN²

Fatma HEYBET³

Aim: The aim of this study is to bring together the forest experiences of disabled individuals in the literature and to examine the picnics organized by rehabilitation centers in spring from the perspective of the disabled person, their caregiver and the institution official.

Method: Within the scope of the study, the experiences of disabled individuals on forest and rural area trips were compiled in the literature, the picnic activities of a special education and rehabilitation center operating in Istanbul were examined, and semi-structured interviews were conducted with disabled individuals, their caregivers and institution officials.

Findings: Literatür incelemesinde ormanın zengin doğasının tüm ziyaretçilerinde farklı duyulara hitap ettiği, görsel olarak yeşil tonlar ve renk çeşitliliğinin, sakinleştirici bir etki yarattığı görülmüştür. Orman sakinlerinin seslerinin, yaprakların hışırtısı ve suyun akışı gibi doğanın seslerinin, zihinsel rahatlama sağladığı ve stresi geriletmediği belirtilmiştir. Aynı zamanda orman içi piknik ve oyun alanları gibi fiziksel aktivitelerin, bireylerin moral seviyesini yükselttiği görülmüştür. Rehabilitasyon alanının üç tarafının da bu aktiviteden memnun oldukları anlaşılmıştır.

Conclusion: Forest picnics encourage disabled individuals to participate more actively in social life, while also supporting their physical and psychological development. By increasing the efficiency of these activities with accessible and inclusive regulations, the healing power of nature can be made accessible to everyone.

Keywords: *Disabled, Forest, Recreation*

¹ Dr. Lecturer, Biruni University Vocational School of Health Services, Department of Therapy and Rehabilitation, sheybet@biruni.edu.tr

² Lecturer, Biruni University Vocational School of Health Services, Department of Property Protection and Security, aertan@biruni.edu.tr

³ Lecturer, İstanbul Bilgi University Vocational School of Health Services, Department of Therapy and Rehabilitation, fatma.heybet@bilgi.edu.tr

ÖĞRENCİLERİN DEVLET YURTLARI VE ÖZEL YURTLARDAKİ YAŞAM KALİTESİ VE MEMNUNİYET DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: İSTANBUL ÖRNEĞİ

Mehmet Ali YILDIR¹

Bu çalışma, İstanbul'da devlet ve özel yurtlarda kalan üniversite öğrencilerinin memnuniyet düzeylerini inceleyerek, öğrencilerin yaşam kaliteleri üzerinde etkili olan faktörleri belirlemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, öğrencilerin yurt tercihi, harcamaları, yurt yönetimine bakışları gibi değişkenlerin memnuniyet seviyeleri üzerindeki etkileri analiz edilmiştir. Çalışma, öğrenci yaşam kalitesini artırmaya yönelik veri ve kaynak sağlamayı hedeflemektedir.

Araştırma, İstanbul'daki iki devlet ve iki özel yurttaki toplam 100 öğrenciyle gerçekleştirilmiştir. Veriler, 1-15 Nisan 2024 tarihleri arasında çevrim içi uygulanan "Yurt Memnuniyet Anketi" ile toplanmıştır. Anket, öğrencilerin kişisel bilgileri ve yurt hizmetlerine yönelik memnuniyetlerini ölçen sorulardan oluşmuştur. 5'li Likert ölçeği kullanılarak elde edilen veriler, memnuniyet seviyelerinin farklı değişkenlere göre analiz edilmesinde kullanılmıştır.

Araştırma bulguları, erkek öğrencilerin memnuniyet seviyesinin kız öğrencilere göre daha yüksek olduğunu göstermektedir. Devlet yurtlarında kalan kız öğrencilerin memnuniyet seviyesi 5 üzerinden değerlendirildiğinde 1.72 ile "hiç memnun değil" aralığında ölçülürken, özel yurtlarda bu seviye 3.16 olarak belirlenmiştir. Erkek öğrencilerde ise memnuniyet seviyeleri özel ve devlet yurtlarında sırasıyla 3.28 ve 3.24 olarak tespit edilmiştir. Aylık harcama miktarının memnuniyet üzerindeki etkisi incelendiğinde, 12.000-16.000 TL arasında harcama yapan öğrencilerin memnuniyet düzeyi 4,33 puan olarak ölçülmüştür. 4.000 TL ve altı harcama yapan öğrencilerde ise memnuniyet düzeyi 2,14 puan olarak bulunmuştur. Yurt ücretleri, öğrenciler tarafından verilen hizmetlerle orantılı olarak makul bulunmuş, ancak sağlık hizmetleri ve hijyen koşulları memnuniyetsizliğe neden olmuştur.

Araştırma, yurt hizmetlerinin öğrencilerin yaşam kalitesini doğrudan etkilediğini ortaya koymuştur. Ekonomik koşullar, yurt türü ve demografik özellikler memnuniyeti belirleyen temel faktörler olarak karşımıza çıkmaktadır. Kız öğrenciler devlet yurtlarında daha düşük memnuniyet gösterirken, erkek öğrenciler de devlet yurtlarında daha düşük memnuniyet göstermektedir. Yurt yönetimlerinin sağlık hizmetleri ve hijyen koşullarını iyileştirmeye yönelik çalışması oldukça önemlidir. Öğrenci memnuniyetinin artması, akademik başarının da desteklenmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Memnuniyet Düzeyi, Yaşam Kalitesi, Devlet Yurtları ve Özel Yurtlar, İstanbul*

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Politikası Bölümü, myildir@marmara.edu.tr

THE COMPARISON OF SATISFACTION LEVELS OF STUDENTS STAYING IN PUBLIC AND PRIVATE DORMITORIES IN ISTANBUL ON QUALITY OF LIFE

Mehmet Ali YILDIR¹

This study aims to examine the satisfaction levels of university students staying in public and private dormitories in Istanbul and identify the factors affecting their quality of life. The research analyzes the impact of variables such as students' dormitory preferences, expenses, and perspectives on dormitory management on their satisfaction levels. The study seeks to provide data and resources to enhance student quality of life.

The research was conducted with a total of 100 students staying in two public and two private dormitories in Istanbul. Data were collected through the "Dormitory Satisfaction Survey," administered online between April 1-15, 2024. The survey consisted of questions measuring students' personal information and their satisfaction with dormitory services. The data, gathered using a 5-point Likert scale, were analyzed to determine satisfaction levels across different variables.

The research findings show that male students have higher satisfaction levels than female students. When the satisfaction level of female students residing in state dormitories is assessed on a 5-point scale, it is measured at 1.72, falling within the 'not at all satisfied' range, whereas this level is determined to be 3.16 in private dormitories. For male students, the satisfaction levels were 3.28 and 3.24 in private and public dormitories, respectively. When examining the impact of monthly expenses on satisfaction, students spending between 12,000-16,000 TL had a satisfaction level of 4.33 points, while those spending 4,000 TL or less had a satisfaction level of 2.14 points. Dormitory fees were found reasonable in proportion to the services provided, but health services and hygiene conditions led to dissatisfaction.

The research has revealed that dormitory services directly affect students' quality of life. Economic conditions, dormitory type, and demographic characteristics are key factors determining satisfaction. While female students show lower satisfaction in public dormitories, male students also report lower satisfaction in public dormitories. It is essential for dormitory management to improve health services and hygiene conditions. Increasing student satisfaction will also contribute to supporting academic success.

Key Words: *Satisfaction Levels, Quality Of Life, Public and Private Dormitories, Istanbul.*

¹ Master's Student, Institute of Social Sciences, Department of Public Policy, myildir@marmara.edu.tr

EKOLOJİK LOJİSTİK VE ENDÜSTRİ MERKEZLERİ: TEKİRDAĞ İLİ ÖRNEĞİ

Adil ÜNAL¹

H. Sedat BOYACIOĞULLARI²

Murat ERDAL³

Ülkeler ve bölgeler, ticaret potansiyelinin artması ve eşya hareketinin hızlanması için belirli politikalar üretmektedir. Bu tür politikaların en önde gelenleri arasında lojistik merkezlerin kurulması gelmektedir.

Lojistik merkez, hem ulusal hem de uluslararası geçiş için farklı çeşitteki firmalar/operatörler tarafından gerçekleştirilen taşımacılık, lojistik ve eşyaların/malların dağıtımını ile ilgili operasyonların yer aldığı bir alandır. Lojistik merkez kavramının bu geniş tanımının yanı sıra, literatürde, farklı özelliklere sahip alanlar olduğu ve buna bağlı olarak da farklı tanımlarına da rastlandığı görülmektedir.

Tüm dünyada lojistik merkezlerin temel avantajı bölgesel ekonomik kalkınmayı güçlendirmesidir. Bütün lojistik merkezler bölgelerinde tarım, üretim ve hizmetler sektörünü geliştirmektedir. Tarım potansiyeli güçlü bölgelerde çevre dostu merkezlere ihtiyaç duyulmaktadır. “Ekolojik” sözcüğü ile kastedilen tam olarak çevreye saygılı bir yapılanma modelinin gerekliliğidir.

Türkiye'nin kuzey batısında yer alan Tekirdağ ili Süleymanpaşa ilçesi sahip olduğu önemli kaynaklarla ekolojik lojistik ve endüstri bölgesi yapılanmasına son derece uygundur. Tüm üretim (tarım, sanayi) ve tüketim merkezlerinin dünya ile entegrasyonunda küresel limanlar ve bu kategorideki üslere duyulan gereksinimi artırmaktadır. Bu türden bir yapılanma, bugünün ihtiyaçlarının ötesinde Türkiye'nin dış ticaret hedeflerinin gerçekleştirilmesi bakımından da son derece stratejik düzeydedir.

Bu çalışmada lojistik merkezler ekolojik ve doğa dostu bir merkezle incelenmekte ve teoride ve uygulamada mevcut durumun ortaya konması amaçlanmaktadır. Aynı zamanda Tekirdağ ilinde kurulması planlanan Süleymanpaşa Ekolojik Lojistik Endüstri Bölgesi (SELEB) projesinin gelişim aşamalarına yer verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Ekolojik lojistik merkezler, lojistik köyler, şehir planlama, lojistik planlama, ekolojik endüstriyel parklar, organize sanayi bölgeleri.*

¹ Arş. Gör. Dr., İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, İşletme Bölümü, aunal@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1177-7558

² Arş. Gör., İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, İşletme Bölümü, sedat.boyaciogullari@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9285-7949

³ Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, İşletme Bölümü, merdal@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7291-7104

ECOLOGICAL LOGISTICS AND INDUSTRIAL CENTERS: THE CASE OF TEKİRDAĞ PROVINCE

Adil ÜNAL¹

H. Sedat BOYACIOĞULLARI²

Murat ERDAL³

Countries and regions produce certain policies to increase trade potential and accelerate the movement of goods. Among the most prominent of such policies is the establishment of logistics centers.

A logistics center is an area where operations related to transportation, logistics and distribution of goods/goods are carried out by different types of companies/operators for both national and international transit. In addition to this broad definition of the concept of logistics center, it is seen in the literature that there are areas with different characteristics and accordingly different definitions are encountered.

The main advantage of logistics centers all over the world is that they strengthen regional economic development. All logistics centers develop agriculture, manufacturing and services sectors in their regions. Environmentally friendly centers are needed in regions with strong agricultural potential. What is meant by the word “ecological” is precisely the necessity of a structuring model that respects the environment.

Süleymanpaşa district of Tekirdağ province, located in the northwest of Turkey, is highly suitable for ecological logistics and industrial zone structuring with its significant resources. The integration of all production (agriculture, industry) and consumption centers with the world increases the need for global ports and bases in this category. Beyond today's needs, such a structuring is also highly strategic in terms of realizing Turkey's foreign trade targets.

In this study, logistics centers are examined through an ecological and nature-friendly lens and it is aimed to reveal the current situation in theory and practice. At the same time, the development stages of the Süleymanpaşa Ecological Logistics Industrial Zone (SELEB) project, which is planned to be established in Tekirdağ province, are included.

Key Words: *ecological logistics centers, freight villages, city planning, logistics planning, eco-industrial parks, organized industrial zones*

¹ Res. Asst. Dr., Istanbul University, Faculty of Political Sciences, Business Administration Department, aunal@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1177-7558

² Res. Asst., Istanbul University, Faculty of Political Sciences, Business Administration Department, sedat.boyaciogullari@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9285-7949

³ Prof. Dr., Istanbul University, Faculty of Political Sciences, Business Administration Department, merdal@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7291-7104

TÜRKİYE’DE SOSYAL BELEDİYECİLİK UYGULAMALARI: MANİSA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

Mustafa ÖKMEN¹

Sosyal refah devleti yaklaşımının yerel düzeyde yansımaları olarak sosyal belediyeçilik uygulamaları, bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de güncelliğini korumakta ve hem kentleşme süreçlerinde belirginleşen anakentleşme sorunları hem de özellikle uluslararası boyutuyla giderek öne çıkan göç olgusunun altını çizdiği somut sorunlar ve çözüm arayışları bağlamında giderek daha önemli hale gelmektedir. Türkiye’de 5393 sayılı Belediye Kanunu ve 5216 sayılı BŞB Kanunu’nun yanı sıra il sınırlarında büyükşehir belediye modelini otuz il düzeyinde yaygınlaştırmak suretiyle mevcut büyükşehir uygulamasında önemli açılımları beraberinde getiren 6360 sayılı Kanun ile 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu gibi diğer mevzuatın çerçevesini oluşturduğu sosyal belediyeçilik uygulamaları, Manisa BŞB örneğinde bu çalışmada ele alınacaktır. Sözü edilen otuz büyükşehir belediyesinden birisi olan Manisa örneğinde özellikle “dezavantajlı gruplar” başta olmak üzere hemşerilere yönelik sosyal belediyeçilik uygulamalarının incelenmesi ve tartışılması bu çalışmanın başlıca amacını oluşturmaktadır. Konunun önemi bağlamında Manisa örneğinde 2020- 2024 yıllarını kapsayan sosyal belediyeçilik uygulamaları tartışılacaktır.

Türkiye kentleşme süreçleri ve belediyeçilik deneyiminin önemli bir parçasını oluşturan Manisa ilindeki sosyal belediyeçilik uygulamalarının güncel bir içerikle incelenmesi, özellikle mevcut büyükşehir belediye sistemi için sahadan bilgileri gözler önüne sermesi bakımından önem arz etmektedir. Bu çerçevede çalışmada, Türkiye’de belediyelerin performans esaslı bütçeleme ve sosyal bütçe yaklaşımına dayalı sosyal belediyeçilik uygulamaları Manisa örneği özelinde ele alınmaktadır.

31 Mart 2014 yerel seçimleriyle yürürlüğe giren 6360 sayılı Kanun ile büyükşehir statüsünü elde eden Manisa BŞB, ilgili mevzuat kapsamında yapısal ve işlevsel uyum çalışmalarının ardından 2015-2019 dönemini kapsayan ilk stratejik planını ve müteakiben bu çalışmada ele alınacak olan 2020-2024 dönemini içeren ikinci stratejik planı hazırlamıştır. Halen yürürlükte olan bu stratejik planın, sosyal belediyeçilik uygulamaları bağlamında performans programları ve faaliyet raporlarına yansımaları çalışmamızın temel çerçevesini teşkil etmektedir. Bu çerçevede ayrıntılı bir literatür taramasının yanı sıra ilgili veri ve dokümanlar “doküman analizi” yöntemiyle detaylı ve sistematik bir şekilde analiz edilecek olup, elde edilen bulgu ve sonuçlar çalışma kapsamında paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Sosyal Belediyeçilik, Belediye Mevzuatı, Manisa Büyükşehir Belediye*

¹ Prof. Dr., Manisa Celal Bayar Üniversitesi (Emekli), mokmen1968@gmail.com, ORCID ID: 0009-0009-3869-5518

SOCIAL MUNICIPALITY PRACTISES IN TÜRKİYE: MANİSA METROPOLITAN MUNICIPALITY EXAMPLE

Mustafa ÖKMEN¹

Social municipality practices, as a reflection of the social welfare state approach at the local level, remain current in Turkey, as in the rest of the world, and are becoming increasingly important in the context of concrete problems and solution searches underlined by both the metropolitanization problems that become evident in the urbanization processes and the phenomenon of migration, which is increasingly coming to the fore with its international dimension. is becoming. In Turkey, in addition to the Municipality Law No. 5393 and the BŞB Law No. 5216, it forms the framework of other legislation such as the Law No. 6260 and the Public Financial Management and Control Law No. 5018, which brought about significant expansions in the current metropolitan practice by popularizing the metropolitan municipality model within the provincial borders at the level of thirty provinces. Social municipal practices will be discussed in this study in the case of Manisa BŞB. In the case of Manisa, one of the thirty metropolitan municipalities mentioned, the main purpose of this study is to examine and discuss social municipal practices for citizens, especially "disadvantaged groups". In the context of the importance of the issue, social municipal practices covering the years 2020-2024 in the case of Manisa will be discussed.

Examining the social municipality practices in Manisa province, which constitutes an important part of Turkey's urbanization processes and municipal experience, with an up-to-date content is important, especially for the current metropolitan municipality system, as it reveals information from the field. In this context, in this study, the social municipality practices of municipalities in Turkey based on performance-based budgeting and social budget approach are discussed with the specific example of Manisa.

Manisa BŞB, which obtained metropolitan status with the Law No. 6360, which came into force with the local elections on March 31, 2014, prepared its first strategic plan covering the 2015-2019 period, following the structural and functional harmonization studies within the scope of the relevant legislation, and subsequently its second strategic plan covering the 2020-2024 period, which will be discussed in this study. has prepared. The reflection of this strategic plan, which is still in effect, on performance programs and activity reports in the context of social municipal practices constitute the basic framework of our study. In this context, relevant data and documents have been analyzed in detail and systematically using the "document analysis" method, and the findings and results obtained will be shared within the scope of the study.

Key Words: *Social Municipalism, Municipality Legislation, Manisa Metropolitan Municipality*

¹ Prof. Dr., Manisa Celal Bayar Üniversitesi, (Retired), mokmen1968@gmail.com, ORCID ID: 0009-0009-3869-5518

İSTANBUL'UN HAVA KİRLİLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ülkü Alver Şahin¹

Bu çalışma, İstanbul'un hava kalitesini geniş bir zaman-mekân ölçeğinde değerlendirmeyi ve gelecekteki çalışmalara yön vermeyi amaçlamaktadır. İstanbul'un Avrupa ve Asya yakalarındaki 37 hava kalitesi izleme istasyonunda 2015-2021 yılları arasında ölçülen partikül madde (PM₁₀ ve PM_{2.5}) ve gaz kirleticilerin (SO₂, NO, NO₂, CO, O₃) uzun vadeli mekânsal-zamansal değişimi, eğilimleri ve kaynakları incelenmiştir. Avrupa yakasındaki ortalama PM₁₀ konsantrasyonu Asya yakasından daha yüksektir. Ancak, her iki bölgedeki ortalama PM_{2.5} konsantrasyonları aynı değerleri göstermiştir. Kentsel alanların yakınındaki endüstriler İstanbul'daki PM₁₀ konsantrasyonlarını etkileyen temel kaynak olarak görülmüştür. Gemi emisyonları (İstanbul Boğazı'ndan) diğer kirleticiler arasında SO₂ ve CO'e (sırasıyla %211 ve %139) en büyük konsantrasyon katkısı yapan kaynaktır. 2015 yılından itibaren PM₁₀, PM_{2.5}, SO₂ ve NO₂ konsantrasyonları sırasıyla %6,02, %6,97, %5,38 ve %3,28' oranında yıllık (p<0,01) azalma eğilimleri göstermektedir ve bu eğilimler en yüksek değerlerini kış mevsiminde almaktadır. Bununla birlikte, CO ve O₃ konsantrasyonlarını zamansal değişimi sırasıyla sabit ve artış eğilimi göstermektedir. Korelasyon katsayısı (R) ve farklılık katsayısı (COD) analizine göre, kent içi ölçekte kirleticilerin heterojen bir dağılımı vardır. İstanbul atmosferindeki PM_{2.5} konsantrasyonlarının oluşumunda trafik, deniz ulaşımı ve bölgesel kaynakların önemli bir katkısı olduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *İstanbul, Hava Kirliliği, Kentler, Uzun dönem eğilimi.*

¹ Prof.Dr., İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Mühendislik Fakültesi, Çevre Mühendisliği Bölümü, İstanbul, Türkiye. ulkualver@iuc.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1075-707X

ASSESSMENT OF AMBIENT AIR POLLUTION IN ISTANBUL

Ülkü Alver Şahin¹

This study aims to evaluate the air quality of Istanbul on a wide range of spatio-temporal scales, and to give direction to future studies. The long-term spatio-temporal variation, trends, and source increments of particulate matter (PM₁₀ and PM_{2.5}) and gaseous pollutants (SO₂, NO, NO₂, CO, O₃) measured from 2015 to 2021 across 37 air quality monitoring stations in the European and Asian sides of Istanbul were investigated. The average PM₁₀ concentration on the European side is higher than the Asian side. However, the average PM_{2.5} in both regions showed the same values. The results show that the industries near urban sites mainly affect PM₁₀ concentrations in Istanbul. Ship emissions (from the Istanbul Strait) make the largest incremental contribution to SO₂ and CO (211% and 139%, respectively) among other pollutants. PM₁₀, PM_{2.5}, SO₂, and NO₂ concentrations show significant (p<0.01) negative temporal trends of 6.02%, 6.97%, 5.38%, and 3.28%, respectively, most notable in the winter season. However, the CO and O₃ concentration trends are stable and increasing. According to the correlation coefficient (R) and the coefficient of divergence (COD) analysis, there is a heterogeneous distribution of pollutants at the intra-urban scale. PM_{2.5} concentrations are dominated by diverse pollution sources such as traffic, shipping and regional sources.

Key Words: *Istanbul, Air Pollution, Urban, Increment, Long Term Trend.*

¹Prof.Dr., Istanbul University-Cerrahpaşa, Engineering Faculty, Environmental Engineering Department, Istanbul, Türkiye.
ulkualver@iuc.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1075-707X

UZAYDA KÜRESEL ORTAKLIKLAR: SÜRDÜRÜLEBİLİR VE DİJİTAL KENTLER İÇİN İŞBİRLİĞİ ÖRNEKLERİ

Özgün ERLER BAYIR¹
Pınar YILDIRIM²

2037 yılına kadar 9 milyara ulaşacağı tahmin edilen dünya nüfusu beraberinde zorluklar ve fırsatları getirirken kent faaliyetlerinin sürdürülebilirliğinin önemini arttırmaktadır. Yeşil ve dijital dönüşüm ile kentleri karbon nötr hale getirmek ve gelecekteki iklim ve sağlık krizlerine karşı kentlerin dayanıklılığını sağlamak için yeni teknolojilerin kullanımının yaygınlaştırılması gerekmektedir. Bu bağlamda, çevresel ve sosyal yönetim ilkeleri etrafında inşa edilecek ve yeşil teknolojileri içerecek kentlerin dijital dönüşümlerinin şekillenmesinde uzay teknolojilerinin yeri önem arz etmektedir. Uzay verilerini kullanan yapay zekâ teknolojileri kent planlaması, Küresel Navigasyon Uydu Sistemleri, Dünya Gözlemi ve Uydu Telekomünikasyonlarının uygulanması yoluyla akıllı kentlerin oluşturulması, hava kalitesi izleme, afet yönetimi, altyapı izleme, tarım gibi birçok alanda kullanılabilir. Uzay teknolojileri uluslararası işbirliği girişimleri, açık kaynaklı veri tabanları, altyapı paylaşımı, veri ve bilgi alışverişi sağlayarak sürdürülebilir kentlerin oluşumunda katkı sağlamaktadır. İklim değişikliği ile mücadele etmek ve sürdürülebilir kalkınmanın sağlanması amacıyla küresel alanda belirlenen hedeflerin gerçekleştirilebilmesine sürdürülebilir kentlerin katkı sağlaması kamu, özel sektör ve sivil toplum arasındaki ortaklıklara bağlıdır.

UNOOSA'nın belirtmiş olduğu sürdürülebilir kalkınma hedefleri doğrultusunda uygulama araçlarını güçlendirme ve sürdürülebilir kalkınma için küresel ortaklığı canlandırmak amacıyla başarılı bir sürdürülebilir kalkınma gündemi oluşturmak adına kamu, özel sektör ve sivil toplum arasında ortaklıklar gerekmektedir. Sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin gerçekleştirilebilmesi adına bu kapsayıcı ortaklıklara yerel, ulusal, bölgesel ve küresel düzeylerde ihtiyaç duyulmaktadır. Sürdürülebilir ve dijital kentler için uzay alanındaki küresel ortaklıklar çerçevesinde yapılan akademik çalışmalar açısından literatürde boşluk olduğu gözlemlenmektedir. Bu çalışmada sürdürülebilir kentlerin dijital dönüşümünde uzay teknolojilerinin kullanımı çerçevesinde kurulan küresel ortaklıklar ele alınarak literatüre katkı sağlamak istenmektedir. Bu kapsamda çalışma içerisinde sürdürülebilir kent planlaması çerçevesinde uzay alanındaki kamu, özel sektör ve sivil toplum işbirliğini içeren afet yönetimi, altyapı izleme ve tarım alanlarındaki küresel örnekler analiz edilmiştir. Uydu verilerinden yararlanan farklı kent uygulamalarının incelemesi yapılarak afet yönetimi, altyapı izleme ve tarım alanlarındaki gelişmelerin küresel işbirliğindeki yerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Çalışmada öncelikle literatür taramasından yararlanılarak dijital ve sürdürülebilir kent kavramlarından bahsedilmiş, daha sonra uzay ve dijital kentlerin bağlantısından bahsedilerek sürdürülebilir kentlerin oluşturulmasında yardımcı olan yapay zekâ, dronlar, dijital ikizler, büyük veri gibi çeşitli teknolojilerin akıllı kent girişimlerindeki rollerinin önemi vurgulanarak küresel işbirliği örneklerine yer verilmiştir. Çalışmada literatüre dayalı nitel veri toplama yöntemi kullanılmıştır. Başarılı örneklerin analizi BM, UNOOSA, Avrupa Birliği, Japonya hükümeti vb. aktörlerin resmi kurumlarının açık erişim dokümanlardan yararlanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma içerisinde başarılı sürdürülebilir dijital kent uygulamalarının erişilebilirliğinin kolaylaştırılarak küresel alanda kamu, özel sektör ve sivil toplum işbirliğinin yaygınlaştırılmasına yönelik öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Uzay, Sürdürülebilir Kentler, Dijital Dönüşüm, Ortaklık.*

¹ Prof.Dr., İstanbul Üniversitesi, ozguner@istanbul.edu.tr , ORCID ID: 0000-0002-5906-4362

² pinaryildirim97@hotmail.com, ORCID ID: 0009-0002-6352-4277

GLOBAL PARTNERSHIPS IN SPACE: EXAMPLES OF COLLABORATION FOR SUSTAINABLE AND DIGITAL CITIES

Özgün ERLER BAYIR¹
Pınar YILDIRIM²

The global population is expected to reach 9 billion by 2037, bringing with it both challenges and opportunities, while emphasizing the importance of the sustainability of urban activities. In this context, the widespread use of new technologies is necessary to make cities carbon-neutral and to ensure their resilience against future climate and health crises through green and digital transformation. Space technologies play a crucial role in shaping the digital transformation of cities, which will be built around environmental, social, and governance (ESG) principles and incorporate green technologies. Artificial intelligence technologies that utilize space data can be applied in many areas, such as urban planning, Global Navigation Satellite Systems (GNSS), Earth Observation, and Satellite Telecommunications, to create smart cities, monitor air quality, manage disasters, monitor infrastructure, and support agriculture. Space technologies contribute to the formation of sustainable cities by promoting international cooperation initiatives, open-source databases, infrastructure sharing, and the exchange of data and information. Achieving global goals set for combating climate change and ensuring sustainable development depends on partnerships between the public sector, private sector, and civil society.

In line with the sustainable development goals (SDGs) outlined by the United Nations Office for Outer Space Affairs (UNOOSA), there is a need to strengthen implementation tools and revitalize global partnerships for sustainable development in order to create a successful sustainable development agenda. To achieve these SDGs, inclusive partnerships are required at local, national, regional, and global levels. There is a gap in the literature regarding global partnerships in the field of space technologies for sustainable and digital cities. This study aims to contribute to the literature by examining global partnerships formed in the context of space technologies used in the digital transformation of sustainable cities. In this context, global examples of public, private, and civil society cooperation in the areas of disaster management, infrastructure monitoring, and agriculture are analyzed within the framework of sustainable urban planning. The study seeks to identify the role of global collaboration in developments in disaster management, infrastructure monitoring, and agriculture by examining city applications that utilize satellite data. The study begins with a literature review discussing the concepts of digital and sustainable cities. It then explores the connection between space and digital cities, highlighting the importance of technologies such as artificial intelligence, drones, digital twins, and big data in the creation of sustainable cities and smart city initiatives. The study also presents examples of global cooperation. The research uses a qualitative data collection method based on the literature. The analysis of successful examples is conducted using open-access documents from official institutions of actors such as the United Nations, UNOOSA, the European Union, and the Japanese government etc. The study offers recommendations to facilitate the accessibility of successful sustainable digital city applications, aiming to promote the widespread collaboration of public, private, and civil society sectors on a global scale.

Keywords: *Space, Sustainable Cities, Digital transformation, Partnership.*

¹ Prof. Dr., İstanbul University, ozguner@istanbul.edu.tr , ORCID ID:0000-0002-5906-4362

² pinaryildirim97@hotmail.com, ORCID ID: 0009-0002-6352-4277

ÇEVRE SORUNLARI İLE MÜCADELEDE AKILLI KENT UYGULAMALARININ ROLÜ

Kübra KURT¹

Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN²

Kentler, İlkçağ'dan günümüze kadar geçirdikleri tarihi dönüşüm sonucunda çevre sorunlarıyla mücadelede önemli bir noktaya gelmiştir. Hızla artan nüfus, sanayileşme, fosil yakıt kullanımı ve doğal ekosistemlerin tahribi gibi faktörler, kentlerin hava, su ve toprak kirliliği gibi çevresel sorunlarla karşı karşıya kalmasına yol açmaktadır. Bu sorunların çözümüne yönelik olarak gelişen teknolojilerle birlikte akıllı kent uygulamaları çevresel problemlere yönelik çeşitli çözümler sunma potansiyeli taşımaktadır.

Bu çalışma, çevre sorunlarının çözümünde akıllı kent uygulamalarının rolünü incelemektedir. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizinin kullanıldığı çalışmada, Türkiye'den 7, dünyadan ise 7 olmak üzere toplam 14 kent incelenmiş; bu kentlerde uygulanan 140'tan fazla akıllı kent örneği değerlendirilmiştir. Ele alınan uygulamalar, kentlerde hava ve su kirliliğinin azaltılması, enerji verimliliğinin artırılması, atık yönetiminin iyileştirilmesi ve su kaynaklarının korunması gibi alanlarda çeşitli teknolojiler içermektedir.

Araştırmanın bulguları, incelenen akıllı kent uygulamalarının çevre sorunlarına karşı sağladığı katkıları ortaya koymaktadır. Çalışma, yalnızca incelenen 14 kent ile sınırlıdır ve bulgular, bu kentlerdeki uygulamalara dayanarak değerlendirilmiştir. Bu kapsamda araştırma, akıllı kent uygulamalarının çevre sorunlarına yönelik katkılarını ortaya koyarak literatüre katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Akıllı kent, çevre sorunları, sürdürülebilirlik, teknoloji.*

¹ Yüksek Lisans Mezunu, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yerel Yönetimler, kubraa.kurt@outlook.com, ORCID ID: 0009-0009-7434-1864

² Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Yerel Yönetimler, ruveyda.kizilboga@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7468-0844

THE ROLE OF SMART CITY APPLICATIONS IN COMBATING ENVIRONMENTAL ISSUES

Kübra KURT¹

Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN²

Cities have reached a significant point in combating environmental problems following their historical transformation from ancient times to the present. Rapid population growth, industrialization, fossil fuel use, and the degradation of natural ecosystems have led cities to face various environmental challenges, including air, water, and soil pollution. With the advancement of technology, smart city applications offer potential solutions to address these environmental issues.

This study examines the role of smart city applications in addressing environmental problems. Using document analysis as one of the qualitative research methods, a total of 14 cities, including 7 from Turkey and 7 from around the world, were examined. More than 140 examples of smart city applications implemented in these cities were evaluated. The applications examined include various technologies aimed at reducing air and water pollution, increasing energy efficiency, improving waste management, and conserving water resources.

The findings reveal the contributions of smart city applications in combating environmental problems in the cities studied. The research is limited to the 14 cities examined, and the findings are evaluated based on the applications implemented in these locations. In this context, the study highlights the contributions of smart city applications to addressing environmental issues, thereby contributing to the literature.

Key Words: *Smart city, environmental issues, sustainability, technology.*

¹ Master's Degree Student, Marmara University, Institute of Social Sciences, Department of Local Governments, kubraa.kurt@outlook.com, ORCID ID: 0009-0009-7434-1864

² Prof. Dr., Marmara University, Faculty of Political Sciences, Department of Local Governments, ruveyda.kizilboga@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7468-0844

İÇ ANADOLU'DA SU KUYULARININ YOL AÇTIĞI ÇÖLLEŞME VE OBRUKLAR

Alaeddin YALÇINKAYA¹

Artan gıda talebinin sonucu daha fazla tarımsal üretim için, klasik yöntemler dışında farklı tarım politikalarına başvurulmuştur. Üretim, hasat, nakliye ve işleme gibi alanlarda teknolojik imkanları geliştirme ve daha yoğun kullanma yanında belirli ürünlere ağırlık verme, teşvik etme, desteklemeler de söz konusu olmuştur. Ülkemizde başta Konya havzası olmak üzere İç Anadolu'da daha fazla suya ihtiyaç duyan mısır üretimi teşvik edilmiş, su ihtiyacını karşılamak üzere yasal izinlerle açılan kuyuların sayısı 2024 itibarıyla 300.000'i geçmiştir. Bunun yanında kaçak kuyular ve bunların kullandığı kaçak enerji konusunda sadece tahminler söz konusudur. Kuyulardan aşırı su çekilmesi sonucu sular derine inmiş ve bölgedeki göllerin yüzde 90'ı bütünüyle kurumuş veya su miktarı hayati derecede azalarak kuruma aşamasına gelmiştir. Aynı süreçte birçok akarsular, dereler, çaylar, pınarlar da kurumuş; geçimini bu çevrede sağlayan köyler önemli ölçüde boşalmıştır. Binlerce köyde sadece yaşlılar kalırken, izlenebilir hızla yaşanan çölleşme sonucu çarpık kentleşme sorunları ortaya çıkmıştır. Daha önce ülkemizde olmadığı halde çöl ülkelerinde görülebilen kum tozu fırtınaları zaman zaman Ankara'nın bazı semtlerini ve yollarını kuma boğmuştur. Öte yandan yer altı sularının çekilmesiyle ortaya çıkan obrukların sayısı on binlere ulaşmış, yerleşim yerlerine yaklaşmıştır. Yaklaşık çeyrek asırlık sürede izlenen kuyu sayısının hızla çoğalmasıyla göllerin kuruması, obrukların oluşması ve çölleşme sorunu hızla derinleşirken yer altı sularının kullanımı kapsamında kuyuların sınırlandırılması ve kapatılması konusunda yeni düzenlemelere ihtiyaç duyulmaktadır. Tebliğde yer altı sularının aşırı tüketiminin yol açtığı çölleşme kapsamındaki felaketin boyutu özetlenmekte, bu suların kullanımı ile ilgili mevcut düzenlemeler incelenmekte ve muhtemel sosyo-ekonomik sonuçları dikkate alınarak yeni düzenlemelerin çerçevesi tartışılmaktadır. Mevcut mevzuat, ilgili mahkeme kararları ve literatür taraması yöntemi uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Yeraltı Suları, Su Kuyuları, Obruklar, Çölleşme, Göllerin Kuruması.*

¹ Prof.Dr., Marmara Üniversitesi, alaeddinyalcinkaya@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-5553-0314

DESERTIFICATION AND SINKLETS CAUSED BY WATER WELLS IN CENTRAL ANATOLIA

Alaeddin YALÇINKAYA¹

As a result of the increasing food demand, different agricultural policies have been applied for more agricultural production, other than classical methods. In addition to developing and using technological opportunities more intensively in areas such as production, harvesting, transportation and processing, there have also been issues of focusing, encouraging and supporting certain products. In our country, corn production, which requires more water, has been encouraged in Central Anatolia, especially in the Konya basin, and the number of wells opened with legal permissions to meet the water demand has exceeded 300,000 as of 2024. In addition, there are only estimates about illegal wells and the illegal energy they use. As a result of excessive water withdrawal from wells, water has gone deep and 90 percent of the lakes in the region have completely dried up or have reached the stage of drying up with a vital decrease in the amount of water. In the same process, many rivers, streams, creeks and springs have also dried up; villages that earn their living in this area have been significantly emptied. While only the elderly remain in thousands of villages, unplanned urbanization problems have emerged as a result of the desertification that is being experienced at a traceable pace. Sand dust storms, which have not been seen in our country before but can be seen in desert countries, have occasionally covered some districts and roads of Ankara with sand. On the other hand, the number of sinkholes that have emerged due to the withdrawal of groundwater has reached tens of thousands and has approached settlements. With the rapid increase in the number of wells monitored in approximately a quarter of a century, the drying up of lakes, the formation of sinkholes and the problem of desertification are rapidly deepening, and new regulations are needed regarding the limitation and closure of wells within the scope of the use of groundwater. The circular summarizes the extent of the disaster within the scope of desertification caused by excessive consumption of groundwater, examines the existing regulations regarding the use of these waters and discusses the framework of new regulations by taking into account the possible socio-economic consequences. Existing legislation, relevant court decisions and literature review method are applied.

Keywords: *Groundwater, Water Wells, Sinkholes, Desertification, Drying of Lakes.*

¹ Prof.Dr., Marmara University, alaeddinyalcinkaya@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-5553-0314

KENTSEL GÜVENLİK HAKKININ SUNUMUNDA BEKÇİLERİN ROLÜ VE BEKÇİLİK STATÜSÜ İÇİN YENİ İSİM ÖNERİLERİ*

Murat ÖZTÜRK¹

Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN²

Amaç: Kentlerde nüfusun artması ve bunun olumsuz sonuçlarından biri olarak artan suç oranı, kentsel güvenliği önemli hale getirmiştir. Bu çerçevede, kentsel güvenliğin yerine getirilmesinde çok kritik bir yer tutan bekçilik kurumunun rolü ve bekleneni ne ölçüde verdiğinin tespiti ile kuruma yeni isim önerileri sunmak çalışmanın amacıdır.

Yöntem: Çalışmada, dönemsel araştırmalar ile saptayıcı gazete haberleri incelenerek metin analizi yapılmıştır. Ayrıca, çarşı ve mahalle bekçiliğinin asayiş olaylarına etkileri ve uygulanması konusu araştırılmış, Valilik ve İl Emniyet Müdürlükleri tarafından yapılan basın açıklamalarına yer verilmiştir.

Bulgular: Bekçilerin kentsel güvenliğin sağlanmasındaki etkileriyle alakalı resmî kayıtların düzensizliği, polis ve jandarma teşkilatı arasında belirsiz bir konumda bulunması, alanyazında saha çalışmalarının yetersizliği ile bekçiliğin az sayıda ülkede uygulanması nedeniyle karşılaştırma imkânının kısıtlı olması, çalışmanın sınırlılıklarıdır. Özellikle, Anayasa Mahkemesinin 22/3/2023 tarihinde verdiği E.2020/59, K.2023/53 numaralı kararla 7245 sayılı Çarşı ve Mahalle Bekçileri Kanunu'nun birden fazla maddenin iptal edilmesi neticesinde sahadaki sorunlar nedeniyle bekçilik müessesesinde belirsizliklerin arttığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Bekçiliğinin tekrar faaliyete geçirilmesiyle gece işlenen suçlarda düşüş görülmüştür. Çoğu genç ve dinamik bir kadrodan oluşan bekçiler, Covid-19 pandemisi ve 6 Şubat 2023 depremleri dönemlerinde mesai saatlerinden bağımsız olarak sahada görev almışlardır.

Bekçiler, yüksek nüfuslu ve büyük yüzölçümlü mahallelerde etkin olamamakta ve yaya devriye görevinde zorlanmaktadır. Yaka kamerası gibi teknolojik aletler de kullanılmamaktadır.

2016 yılından beri, kadın bekçi alınmamaktadır. Yine, jandarma teşkilatı bünyesinde henüz bekçi bulunmamaktadır. Ayrıca, bekçilerin, polisliğe geçiş imkânı bulunmamaktadır.

Bisiklet ve elektronik skuter gibi taşıtların kullanılması; olaylara hızlı müdahale, geniş alanda hâkimiyet ve devriye atma ile insan enerjisinden verimli faydalar sağlayacağı değerlendirilmektedir. Bekçiler, içinde polis olan ünvanlar kullanmak istediklerini ifade ettiklerinden, polis yardımcısı veya gece polisi gibi ünvanların verilmesi değerlendirilmelidir. Eski mahallelerden eser kalmadığına göre, çarşı ve mahalle bekçiliğindeki çarşı ve mahalle ifadelerinin kullanılmamasının, yerine kent bekçisi veya kent muhafızı gibi ifadelerin kullanılmasının modern çağın gereklerine daha uygun olacağı önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Kentsel Güvenlik Hakkı, Çarşı ve Mahalle, Bekçilik.*

* Bu çalışma, Prof. Dr. Rüveyda Kızılboga Özasan danışmanlığında yürütülen, Murat Öztürk tarafından hazırlanan ve Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde kabul edilen "Kentsel Güvenlik Hakkının Sunumunda Bekçilerin Rolü ve Bekçilik Statüsü İçin Yeni İsim Önerileri" başlıklı yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

¹ Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, muratozturk1@ogr.iu.edu.tr, ORCID ID: 0009-0008-7579-6564

² Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, ruveyda.kizilboga@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7468-0844

THE ROLE OF WATCHMEN IN THE PRESENTATION OF THE RIGHT TO URBAN SECURITY AND NEW NAME SUGGESTIONS FOR THE WATCHMANSHIP STATUS

Murat ÖZTÜRK¹

Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN²

Objectives: The increase in population in cities and the increasing crime rate as one of the negative consequences of this increase have made urban security important. In this framework, the aim of this study is to determine the role of the watchman institution, which has a very critical place in the fulfilment of urban security, and the extent to which it delivers what is expected, and to offer new name suggestions for the institution.

Method: In the study, text analysis was conducted by examining periodic research and constative newspaper news. In addition, the effects of the bazaar and neighborhood watch on public order incidents and its implementation were investigated, and press releases made by the Governorship and Provincial Security Directorates were included.

Findings: The limitations of the study include the irregularity of official records on the effects of the watchmen in ensuring urban security, their ambiguous position between the police and gendarmerie organizations, the insufficiency of field studies in the literature, and the limited possibility of comparison due to the implementation of the watchmen in a small number of countries. In particular, it has been determined that uncertainties have increased in the watchman institution due to the problems in the field as a result of the cancellation of more than one article of the Law No. 7245 on Bazaar and Neighborhood Watchmen with the decision of the Constitutional Court dated 22/3/2023, numbered E.2020/59, K.2023/53.

Conclusion: With the reinstatement of the watchman system, there has been a decrease in night crimes. The watchmen, most of whom consisted of a young and dynamic staff, worked in the field regardless of working hours during the Covid-19 pandemic and the February 6, 2023 earthquakes.

Watchmen are not effective in neighborhoods with high populations and large areas and have difficulty on foot patrolling. Technological devices such as lapel cameras are also not used.

Since 2016, no female watchmen have been recruited. Again, there are no guards within the gendarmerie organization yet. In addition, there is no possibility for guards to become police officers.

The use of vehicles such as bicycles and electronic scooters is considered to provide rapid response to incidents, wide area control and patrolling, and efficient utilization of human energy. Since the guards have expressed that they would like to use titles with police in them, it should be considered to give them titles such as assistant police officer or night police officer. Since there are no traces of the old neighborhoods left, it is suggested that the terms bazaar and neighborhood should not be used in the bazaar and neighborhood watch, and instead the terms such as city watchman or city guard should be used, which would be more in line with the requirements of the modern age.

Key Words: *the Right to Urban Security, Bazaar and Neighborhood, Watchmanship.*

¹ PhD Student, İstanbul University, muratozturk1@ogr.iu.edu.tr, ORCID ID: 0009-0008-7579-6564

² Prof. Dr., Marmara University, ruveyda.kizilboga@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7468-0844

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE BÖLGESEL ÖRGÜTLER

Kaan ENUŞTEKİN¹

Çalışmamız içerisinde bölgesel örgütlerin ve iklim değişikliğinin ne olduğu gibi konular ilk olarak ele alınacaktır. Çalışmamızın bir başka bölümünde ise Avrupa Birliğinin ve Pasifik Adaları Formunun nasıl bölgesel örgütler olduğu ve iklim değişikliğiyle mücadelede birbirlerinden farklı olarak ne gibi kararlar aldığı karşılaştırmalı olarak açıklanmaya çalışılacaktır. İklim değişikliği hem bireyleri hem ülkeleri hem de bölgesel örgütleri ilgilendiren küresel bir sorundur. Bu sorunun çözümü ancak tüm dünyanın ortak faaliyetleri ile olabilir. Bu sebeple ülkeler, bölgesel örgütler ve uluslararası kuruluşlar iklim değişikliği ile ilgili politikalar oluştururken içinde yaşadığımız dünyanın genel olarak ihtiyaçlarını dikkate almalıdırlar. Onun dışında kişilerin, ülkelerin ve bölgesel örgütlerin bireysel çabaları bu sorunun çözümü için yeterli değildir. Zira iklim değişikliği sorunu dünyamızın geleceğini tehlikeye atan, yaşadığımız ve bildiğimiz dünyanın sonunu getirebilecek kadar ciddi bir sorundur. Bölgesel örgütler ise ülkelerin tek başlarına çözemeyeceği sorunlara kolektif bir şekilde çözüm bulabilmek amacıyla kurulan kuruluşlardır. Bu kuruluşların iklim değişikliği gibi ciddi bir sorun karşısında önemli reaksiyonlar alması gerekmektedir. İki farklı bölgesel örgüt olan Avrupa Birliği ve Pasifik Adaları Forumu'nun iklim değişikliği sorununun çözümüne yönelik faaliyetleri bu çalışmanın ana konularından birisidir. AB'nin ve Pasifik Adaları Forumu'nun iklim değişikliği sorunun ortadan kalkması için hazırladıkları çözümler ve bu çözümlerin neden birbirlerinden bu kadar farklı olduğu bu çalışma içinde yer almaktadır. Çalışmamızın araştırma sorusu: Avrupa Birliği ve Pasifik Adaları Forumu gibi iki farklı bölgesel örgütün iklim değişikliği ile mücadele ederken birbirlerinden farklı olarak hangi yöntemlere başvurduklarıdır? Bu yöntem farklılığının nedenleri nelerdir? Çalışmamızın araştırma yöntemi ise ağırlıklı olarak bir içerik analizidir. AB'nin imzalamış olduğu iklim değişikliği antlaşmaları çalışmamız içerisinde incelenecektir. Pasifik Adaları Forumu'nun iklim değişikliği ile ilgili almış olduğu kararlar ve imzalamış olduğu antlaşmalar da bu çalışma içerisinde incelenmeye çalışılacaktır. Her iki bölgesel örgütün birbirlerinden farkı ve bu farkın iklim değişikliğiyle mücadele ederken nasıl bir farklılık yarattığı bu çalışma içerisinde yer alacaktır. Bu çalışmanın etkisiyle literatür içinde çok az bir yere sahip olan Pasifik Adaları Formu ile ilgili daha fazla çalışma yapılması amaçlanmaktadır. Zira bu çalışmanın yazılış amaçlarından birisi ise Pasifik bölgesi ile ilgili çalışma yapmak isteyen yazarlar için bir kaynak olabilmesidir. Zira Pasifik bölgesi hem bölgeselcilik hem de iklim değişikliği konuları açısından çalışılması gereken önemli bir bölgedir. Sonuç olarak bir bölgesel örgütün dünyamız ile ilgili kritik konularda (iklim değişikliği gibi) çalışmalarda küresel nitelikte kararlar alabilmesi için ilk olarak kurumsal yapısını güçlendirmesi gerekmektedir. Avrupa Birliği ve Pasifik Adaları Formunun iklim değişikliği ile ilgili birbirlerinden farklı nitelikte kararlar almalarının en büyük sebeplerden birinin aralarında bulunan kurumsal farklılık olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: *İklim Değişikliği, Avrupa Birliği, Pasifik Adaları Forumu, Bölgesel Örgütler*

¹ Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler Bölümü, e-posta: kaaansvan2@gmail.com, ORCID ID: 0009-0001-3304-7062

CLIMATE CHANGE AND REGIONAL ORGANISATIONS

Kaan ENUŞTEKİN¹

In our study, issues such as what regional organisations and climate change are will be discussed first. In another part of our study, it will be tried to explain comparatively how the European Union and the Pacific Islands Form are regional organisations and what kind of decisions they have taken differently from each other in the fight against climate change. Climate change is a global problem that concerns both individuals, countries and regional organisations. The solution of this problem can only be possible with the joint activities of the whole world. For this reason, countries, regional organisations and international organisations should take into account the needs of the world in general while formulating policies on climate change. Apart from that, individual efforts of individuals, countries and regional organisations are not sufficient for the solution of this problem. Because the problem of climate change is a serious problem that jeopardises the future of our world and could bring about the end of the world as we know it. Regional organisations, on the other hand, are institutions established to collectively find solutions to problems that countries cannot solve alone. These organisations need to take important reactions in the face of a serious problem such as climate change. The activities of two different regional organisations, the European Union and the Pacific Islands Forum, towards the solution of the climate change problem are one of the main topics of this study. The solutions prepared by the EU and the Pacific Islands Forum for the elimination of the problem of climate change and why these solutions are so different from each other are included in this study. The research question of our study is: What methods do two different regional organisations, the European Union and the Pacific Islands Forum, use to tackle climate change differently from each other? What are the reasons for this difference in methods? The research method of our study is mainly a content analysis. The climate change treaties signed by the EU will be analysed in our study. The decisions taken and agreements signed by the Pacific Islands Forum on climate change will also be analysed in this study. The difference between both regional organisations and how this difference creates a difference in combating climate change will be included in this study. With the effect of this study, it is aimed to conduct more studies on the Pacific Islands Form, which has a very small place in the literature. Because one of the purposes of writing this study is that it can be a source for authors who want to work on the Pacific region. Because the Pacific region is an important region that needs to be studied both in terms of regionalism and climate change issues. In conclusion, in order for a regional organisation to take global decisions on critical issues related to our world (such as climate change), it must first strengthen its institutional structure. We can say that one of the biggest reasons why the European Union and the Pacific Islands Forum take different decisions on climate change is the institutional difference between them.

Key Words: *Climate Change, European Union, Pacific Islands Forum, Regional Organisations*

¹Phd Student, Marmara University, Institute of Social Sciences, Department of International Relations, Email Address: kaaansvan2@gmail.com, ORCID ID: 0009-0001-3304-7062

AVRUPA YEŞİL BAŞKENT ÖDÜL SAHİPLERİ VALENCIA VE TALLINN'İN YEŞİL PROJE UYGULAMALARI: TÜRKİYE İÇİN ÖNERİLER

Büşra KOÇ¹

Türkiye'nin Yeşil Başkent Ödülü kazanma potansiyelini ve sürdürülebilir kentleşme projelerinin mevcut durumunu değerlendiren bu çalışma, Türkiye'nin çevresel projelerini Valencia ve Tallinn gibi ödüllü şehirlerin projeleriyle karşılaştırarak hangi alanlarda gelişme kaydetmesi gerektiğini belirlemeyi hedeflemektedir. Araştırmada, Türkiye'nin mevcut çevresel projeleri Yeşil Başkent Ödülü kriterlerini karşılamaya yeterli midir? Türkiye'nin eksiklikleri hangi alanlardadır ve bu eksiklikler nasıl giderilebilir? İstanbul, İzmir ve Eskişehir gibi şehirlerin Yeşil Başkent Ödülü için potansiyeli nedir ve hangi projelere öncelik verilmelidir? Sorularına cevap aranmıştır. Çalışmanın araştırma yöntemi olarak literatür taraması ve karşılaştırmalı analiz kullanılmıştır. Çalışmada, yeşil alanların artırılması, atık yönetimi, enerji verimliliği, sürdürülebilir ulaşım, su kaynaklarının korunması ve çevre bilincinin artırılması gibi sürdürülebilirlik alanlarında Türkiye'nin mevcut durumu incelenmiştir. Valencia ve Tallinn'in ödüllü projeleri detaylı bir şekilde analiz edilmiş, Türkiye'nin projeleriyle olan benzerlikler ve farklılıklar ortaya konmuştur. Bu analizler ışığında, Türkiye'nin Yeşil Başkent Ödülü'nü kazanma yolunda izlemesi gereken stratejik adımlar belirlenmiştir.

Bulgular, Türkiye'nin çevre dostu projeler yürüttüğünü, ancak bu projelerin kapsamını genişletmesi ve daha yenilikçi çözümler içermesi gerektiğini göstermektedir. Örneğin, İstanbul ve İzmir gibi büyük şehirlerdeki projeler etkileyici olsa da Valencia'nın yeşil koridor projeleri ve Tallinn'in sıfır karbon hedeflerine yönelik uygulamaları gibi uluslararası düzeyde dikkate değer projelere ulaşmak için daha fazla yenilik ve toplumsal katılım gerekmektedir. Enerji verimliliği projelerinin yaygınlaştırılması ve yenilenebilir enerji kaynaklarına yatırımların artırılması, Türkiye'nin Yeşil Başkent Ödülü kazanma potansiyelini güçlendirecektir. Yenilenebilir enerji kullanımı açısından zengin kaynaklara sahip olan Türkiye, bu potansiyelini daha etkili kullanarak sürdürülebilir kentleşmede ilerleme kaydedebilir. Aynı şekilde, atık yönetimi ve geri dönüşüm sistemlerinin yenilikçi uygulamalarla desteklenmesi, Valencia ve Tallinn örneklerinde olduğu gibi, ülke genelindeki çevresel projelere rehberlik edebilir.

Çalışma neticesinde Türkiye'nin Yeşil Başkent Ödülü'nü kazanabilmesi için yenilikçi, uzun vadeli ve toplum katılımını destekleyen sürdürülebilirlik stratejilerini benimseyip uygulamasının gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Aynı zamanda şehirlerdeki çevre dostu altyapının güçlendirilmesi, biyoçeşitliliği koruyan projelerin hayata geçirilmesi ve çevresel performansın sürekli izlenmesi bu hedefe ulaşmada önemli adımlar olacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Avrupa Yeşil Başkenti, Yeşil Proje, Sürdürülebilirlik, Türkiye, Valencia, Tallin.*

¹ Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ORCID:0000-0001-7452-7620, busraakoc77@gmail.com

GREEN PROJECT IMPLEMENTATIONS OF EUROPEAN GREEN CAPITAL AWARD WINNERS VALENCIA AND TALLINN: RECOMMENDATIONS FOR TÜRKİYE

Büşra KOÇ¹

This study, which evaluates Turkey's potential to win the Green Capital Award and the current status of sustainable urbanization projects, aims to determine in which areas Turkey needs to improve by comparing its environmental projects with the projects of award-winning cities such as Valencia and Tallinn. In the research, are Turkey's current environmental projects sufficient to meet the Green Capital Award criteria? In what areas are Turkey's deficiencies and how can these deficiencies be eliminated? What is the potential of cities such as Istanbul, Izmir and Eskişehir for the Green Capital Award and which projects should be given priority? Answers to your questions have been sought. Literature review and comparative analysis were used as the research methods of the study. In the study, Turkey's current situation in sustainability areas such as increasing green areas, waste management, energy efficiency, sustainable transportation, protecting water resources and increasing environmental awareness was examined. The award-winning projects of Valencia and Tallinn were analyzed in detail, and the similarities and differences with Turkey's projects were revealed. In the light of these analyses, the strategic steps that Turkey should follow towards winning the Green Capital Award were determined. The findings show that Turkey carries out environmentally friendly projects, but these projects need to expand their scope and include more innovative solutions. For example, although projects in major cities such as Istanbul and Izmir are impressive, more innovation and social participation are required to achieve internationally notable projects such as Valencia's green corridor projects and Tallinn's implementation of zero carbon targets. Expanding energy efficiency projects and increasing investments in renewable energy sources will strengthen Turkey's potential to win the Green Capital Award. Türkiye, which has rich resources in terms of renewable energy use, can make progress in sustainable urbanization by using this potential more effectively. Likewise, supporting waste management and recycling systems with innovative practices can guide environmental projects across the country, as in the examples of Valencia and Tallinn.

As a result of the study, it was concluded that in order for Turkey to win the Green Capital Award, it should adopt and implement sustainability strategies that are innovative, long-term and support community participation. At the same time, strengthening the environmentally friendly infrastructure in cities, implementing projects that protect biodiversity and constantly monitoring environmental performance will be important steps in achieving this goal.

Key Words: *European Green Capital, Green Project, Sustainability, Türkiye, Valencia, Tallin.*

¹ PhD Student, Istanbul Medeniyet University, Graduate Education Institute, Department of Political Science and Public Administration, ORCID:0000-0001-7452-7620, busraakoc77@gmail.com

SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KONUT POLİTİKALARINDA ROLÜ: EVSİZLİĞİN ELE ALINMASI

Zeynep Arslan Taç¹

Bu çalışma, sürdürülebilir barınma ve konut politikalarının evsizlikle mücadele bağlamında nasıl daha etkili hale getirilebileceğini ve sivil toplum kuruluşlarının (STK) bu süreçteki rolünü incelemeyi amaçlar. Evsizlikle sürdürülebilir kentleşme arasındaki ilişki çok yönlüdür ve kritik öneme sahiptir. Bu ilişki, istikrarı, güçlendirmeyi ve toplumsal katılımı önceliklendiren bütüncül barınma çözümlerine duyulan ihtiyaçla karakterizedir. Evsizlik, yalnızca bir barınma sorunu olmayıp, toplumsal adalet, eşitsizlik ve sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle doğrudan bağlantılıdır. Evsizlik bu yönüyle sürdürülebilir kentleşme süreçlerinin eksikliklerini gözler önüne sererken, sosyal adalet ve eşitsizlikle mücadele için de bir fırsat yaratır. Bu bağlamda sürdürülebilir barınma çözümleri ve destekleyici politikalar aracılığıyla evsiz bireylerin kentsel yapıya entegre edilmesi önemlidir.

Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Birleşik Krallık (BK)'ta benimsenen politikalar ve bu alanda faaliyet gösteren STK'lar proaktif yaklaşım sergiler. Evsiz bireylerin ihtiyaçlarına odaklanılan bu yaklaşımda, sürdürülebilir uygulamaları konut geliştirme sürecine dahil eden karar alıcılar, tüm sakinlerin refahını destekleyen kapsayıcı topluluklar oluşturmayı amaçlar. Çalışmada ABD ve BK'ta STK'ların sürdürülebilir barınma çözümlerine katkıları ele alınırken, iyi uygulama örneklerinden yola çıkılarak Türkiye için geleceğe yönelik projeksiyonlar oluşturmanın mümkün olup olmadığı tartışılacaktır.

Veri, literatür taraması ve kamuya açık kurumsal dokümanlar olmak üzere iki ana kaynak grubuna dayanırken, karşılaştırmalı analiz yöntemi benimsenmiştir. ABD ve BK'ta evsizlikle mücadele eden kurumlar, STK uygulamaları ve sürdürülebilir barınma politikaları incelenmiş; bu uygulamaların Türkiye bağlamındaki potansiyel etkileri ele alınmıştır. Ayrıca, sosyal adalet, toplumsal eşitsizlik ve sürdürülebilirlik kavramları ışığında STK'ların katkısı detaylandırılmıştır.

Sonuç itibarıyla çalışma, evsizlikle mücadelenin sürdürülebilir barınma politikalarına entegre edilmesinin önemini vurgular. STK'lar barınma ihtiyacının karşılanması haricinde, sağladıkları ekonomik ve psikososyal başta olmak üzere sağladıkları destekle, sürdürülebilir kalkınma politikalarına da önemli katkılar sunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışma kapsamında incelenen başarılı örnekler, evsizlikle mücadelede kalıcı barınma çözümlerinin ve toplumsal eşitsizliği azaltma çabalarının hayata geçirilmesinde sivil toplumun önemli bir rol oynadığını gösterirken, Türkiye'de sürdürülebilir barınma ve konut politikalarının, evsizlikle mücadeleyi içerecek şekilde daha bütünsel bir yaklaşım benimsemesi gerektiğini ortaya koyar.

Anahtar Kelimeler: *Evsizlik, Sürdürülebilir Konut Politikası, Sivil Toplum Kuruluşları.*

¹Res. Ass. Dr., Marmara University, Faculty of Political Science, Department of Political Science and Public Administration, zeynep.arslan@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5260-0054

THE ROLE OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN SUSTAINABLE HOUSING POLICIES: ADDRESSING HOMELESSNESS

Zeynep Arslan Taç¹

The study examines how housing policies can be more effective in addressing homelessness and the role of non-governmental organizations (NGOs) in this process. The relationship between homelessness and sustainable urbanization is multi-faceted and of critical importance. This relationship is characterized by the need for integrated housing solutions that prioritize stability, empowerment, and social participation. Homelessness highlights the shortcomings of sustainable urbanization but also offers an opportunity to tackle social justice and inequality. Therefore, integrating the homeless into urban life through sustainable housing solutions and supportive policies is essential.

The proactive approach taken by the United States (US), the United Kingdom (UK), and the NGOs operating in this field focuses on the needs of homeless individuals. Decision-makers who incorporate sustainable practices aim to create inclusive communities supporting the well-being of all residents. The study examines NGO contributions to sustainable housing in the US and the UK and discusses the possibility of applying these best practices to Turkey.

The data is based on a literature review and publicly available institutional documents. The study adopts comparative analysis methods. Institutions combating homelessness, NGO practices, and housing policies in the US and the UK were analyzed, with potential impacts in Turkey are also discussed. The role of NGOs is explored through the lenses of social justice, inequality, and sustainability.

The study concludes that integrating homelessness into sustainable housing policies is vital. NGOs contribute significantly to sustainable development beyond meeting housing needs, through economic and psychosocial support. The successful examples mentioned in the study show the important role of civil society in providing permanent housing solutions and reducing social inequality in the fight against homelessness. It also highlights the need for Turkey to adopt a more holistic approach to sustainable housing policies, including homelessness.

Key Words: *Homelessness, Sustainable Housing Policy, Civil Society Organizations.*

¹Res. Ass. Dr., Marmara University, Faculty of Political Science, Department of Political Science and Public Administration, zeynep.arslan@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5260-0054

KÜLTÜREL MİRASIN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ

Sena ŞAHİN¹

Akıllı şehir, bilgi iletişim teknolojileri ile donatılmış şehirleri ifade etmektedir. Bilgi iletişim teknolojilerinin günümüzde geldiği nokta ise, akıllı şehir uygulamalarının oldukça çeşitlenmesini sağlamıştır. Akıllı şehir uygulamaları trafik ve otopark yoğunluğunun kent yerleşiklerine bildirilmesinden, hava ve aydınlatma sensörlerine, akıllı baca filtrelerinden atık depolama çözümlerine kadar geniş bir yelpazede kent yerleşiklerine hizmetler sunmaktadır. Şehirlerin karşılaştıkları sorunlara akıllı çözümler üreten akıllı şehir modelinin afet ve acil durum yönetimine yönelik olarak da uygulamaları bulunmaktadır. Afet ve acil durumlar ülkelerin birinci sırada önlem aldıkları konudur. Zira afet ve acil durum gerçekleştiğinde yeterli önlem alınmazsa ülkeler insan kaynağı, ekonomi, yapı stoku, kültürel ve tarihi miras gibi yönlerden kayıplar yaşamaktadır. Yaşanan kayıplar, ülkelerin gelişmişlik ve kalkınmalarını olumsuz olarak etkilemektedir. Dolayısıyla devletler, afet ve acil durumlar için ayrı bir planlama ve bütçe ayırımı yapmaktadır. Gelişen bilgi iletişim teknolojilerinin şehirlere entegrasyonu ile afet ve acil durumlar için de akıllı uygulamalar ülkelerin gelişmişlik seviyesine bağlı olarak çeşitlenmektedir. Bu çalışma, ciddi etki ve kayıplara neden olan afet ve acil durumların yönetiminde günümüzün ve geleceğin şehir modeli olarak görülen akıllı şehir uygulamalarını ele almaktadır. Doküman analizi yöntemi kullanılan çalışmanın kapsamı doğrultusunda Japonya, ABD, Güney Kore, Hollanda, Singapur ve Yeni Zelanda'dan iyi uygulama örnekleri incelenerek Türkiye'nin durumu tartışmaya açılacaktır. Şehirlerinin büyük çoğunluğunun deprem riski altında olan ve afetlerde ciddi kayıp ve zarara uğrayan Türkiye'nin bu bağlamda tartışılması konunun önemini oluşturmaktadır. Her ne kadar ele alınan ülkeler ile Türkiye arasında gelişmişlik farkı bulunsa da Ankara ve İstanbul şehirlerinin küresel çapta önemli olan IMD Akıllı Şehirler listesinde yer alması Türkiye'nin de bu bağlamda değerlendirilmesine dayanak oluşturmaktadır. Sonuç olarak, günümüz bilgi iletişim teknolojileriyle desenlenen akıllı şehir uygulamalarının başta doğal afetlerin görselleştirilmesi, anlamlandırılması, tahmin edilmesi ve sonrasında hızlı çözümler için sunduğu imkanların, ülkeleri afet ve acil durum yönetiminde "akıllı" ve "afet dirençli" hale getirdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: *Afet ve Acil Durum Yönetimi, Akıllı Şehir Uygulamaları, Afet Dirençlilik.*

¹ Sürdürülebilirlik Uzmanı, Ekonomik ve Kültürel İş Birliği Platformu, senaassahin@gmail.com.

SUSTAINABILITY OF CULTURAL HERITAGE

Sena ŞAHİN¹

Sustainability, as defined in the Brutland report, means development that meets the needs of today without compromising the ability of future generations to meet their needs. After the Industrial Revolution, it was realized that economic development alone is not important and that Sustainability is a whole with Environmental and Social dimensions. Sustainability is considered as a whole in every field with its Environmental, Social and Governance dimensions. The Climate Crisis problem, which started with the Industrial Revolution, has multiplied exponentially until today. It has a great impact on human life, living spaces, cities, habitats of animals and plants, and cultural heritage.

Sustainability has a significant impact on Cultural Heritage. The impact of buildings on the environment and the impact of the environment on buildings should be measured and determined with Double Significance. Especially; trying to minimize the greenhouse gas effect caused by the consumption of museums and historical buildings is one of the biggest responsibilities of cultural heritage towards the environment. On the other hand, the biggest responsibility of the society and the environment is to protect the assets of historical buildings, to replicate them every year, to determine that they may be affected by climate change in the area where they are located and to create strategies against climate risks.

Museums are one of the most important places for the preservation and transfer of tangible and intangible assets of cultural heritage to future generations.

For this reason; these cultural heritage carrier structures that connect the past and the future are among the basic building blocks of Sustainability. It is important to increase the importance of cultural assets and environmental protection, to raise awareness and to manage cultural heritage by considering the dimensions of Sustainability as a whole.

Key Words: *Sustainability, Sustainable Cultural Heritage, Cultural Heritage, Carbon Emission, Sustainability Dimensions*

¹Sustainability Specialist, , Economic and Cultural Cooperation Platform, senaassahin@gmail.com

KENTSEL DÖNÜŞÜM VE HAYAT KALİTESİ: AHLAKİ BİR YAKLAŞIM

Hamza ATEŞ¹

Bu bildiri, kentsel dönüşüm projelerinin toplumsal ve bireysel yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini ahlaki bir çerçevede ele almaktadır. Modern şehirleşme ve altyapı yenilenmesi amacıyla gerçekleştirilen kentsel dönüşüm projeleri, sosyal ve çevresel boyutlarıyla geniş bir etki alanına sahiptir. Ancak projelerin fiziksel ve ekonomik gelişim hedeflerinin ötesinde, toplumun temel ahlaki değerlerine uygun olarak planlanması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bağlamda bildiri, insan onuruna saygı, adalet, sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk gibi temel ahlaki ilkeler çerçevesinde kentsel dönüşümün nasıl şekillendirilmesi gerektiğine odaklanmaktadır.

Kentsel dönüşüm süreçlerinde, yerinden edilme, mahalle kültürünün kaybolması ve ekonomik erişim sorunları gibi faktörler, bireylerin sosyal bağlarını kopararak toplumsal uyumu olumsuz etkileyebilmektedir. Bu durum, mahalle sakinlerinin sosyal destek ağlarından mahrum kalmasına, aidiyet duygularının azalmasına ve sosyal izolasyona neden olmaktadır. Bu tür sosyal ve psikolojik zorluklar, insan onuruna saygı ilkesine aykırı olarak değerlendirilmekte ve bildiri, bireylerin rızası olmaksızın yerinden edilmemesi gerektiğini savunmaktadır.

Ayrıca, kentsel dönüşüm projelerinin adalet ilkesi çerçevesinde, toplumun tüm kesimlerinin faydasına olacak şekilde tasarlanması gerektiği vurgulanmaktadır. Düşük gelirli bireylerin yeni konut projelerinden dışlanması veya bu konutlara erişimde zorluk yaşaması, toplumsal eşitsizliği derinleştirerek adalet ilkesine aykırı bir durumu ortaya koymaktadır. Bu nedenle, adil bir kentsel dönüşüm süreci için ekonomik erişilebilir konut seçeneklerinin geliştirilmesi gerektiği ifade edilmektedir.

Bildiri ayrıca, çevresel sürdürülebilirliğin kentsel dönüşüm projelerinde dikkate alınması gerektiğini savunmaktadır. İnşaat faaliyetlerinin çevreye verdiği zarar, şehir ekosistemini ve hava kalitesini olumsuz etkileyebilir. Çevreye duyarlı uygulamaların benimsenmesi ve yeşil alanların artırılması, hem mevcut hem de gelecek nesiller için sağlıklı yaşam alanları sunarak yaşam kalitesini artıracaktır. Çevre dostu kentsel dönüşüm projeleri, bireylerin fiziksel ve ruhsal sağlığını destekleyerek daha sağlıklı bir şehir ortamı yaratmayı amaçlar.

Son olarak, sosyal sorumluluk ilkesine vurgu yapılarak, kentsel dönüşüm projelerinin toplumsal ihtiyaçlara duyarlı olması gerektiği belirtilmektedir. Katılımcı planlama, bireylerin projelere katkıda bulunmalarını sağlamak ve sürecin şeffaflığını artırarak projelerin toplumsal kabulünü kolaylaştırmaktadır. Katılımcı planlama yöntemleri, bireylerin projelerde söz sahibi olmalarını sağlayarak sosyal sorumluluk ilkesinin temel bir gerekliliği olarak öne çıkmaktadır. Bildiri, ahlaki bir perspektifle planlanan kentsel dönüşüm projelerinin, toplumsal refahı artıracak ve şehirlerin her birey için yaşanabilir hale gelmesini sağlayacak en uygun yaklaşım olduğunu savunmaktadır. İnsan onuruna saygı, adalet, sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk gibi değerler temelinde şekillenen kentsel dönüşüm projeleri, bireylerin hayat kalitesini artırarak daha kapsayıcı ve sağlıklı bir şehir ortamı yaratılmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Kentsel dönüşüm, ahlak, sürdürülebilirlik, yaşam kalitesi, kentleşme.*

¹ Prof. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi, İstanbul E-mail: hamza.ates@medeniyet.edu.tr

URBAN TRANSFORMATION AND QUALITY OF LIFE: A MORAL APPROACH

HAMZA ATEŞ¹

This paper addresses the effects of urban transformation projects on social and individual quality of life within a moral framework. Urban transformation projects carried out for the purpose of modern urbanization and infrastructure renewal have a wide area of impact with their social and environmental dimensions. However, it is emphasized that projects should be planned in accordance with the basic moral values of the society, beyond the physical and economic development targets. In this context, the paper focuses on how urban transformation should be shaped within the framework of basic moral principles such as respect for human dignity, justice, sustainability and social responsibility.

In urban transformation processes, factors such as displacement, loss of neighborhood culture and economic access problems can negatively affect social harmony by severing the social ties of individuals. This situation causes neighborhood residents to be deprived of social support networks, their sense of belonging to decrease and social isolation. Such social and psychological difficulties are considered to be contrary to the principle of respect for human dignity and the paper argues that individuals should not be displaced without their consent.

It is also emphasized that urban transformation projects should be designed within the framework of the principle of justice, in a way that will benefit all segments of society. The exclusion of low-income individuals from new housing projects or their difficulty in accessing these housing units deepens social inequality and reveals a situation that is contrary to the principle of justice. Therefore, it is stated that affordable housing options should be developed for a fair urban transformation process.

The paper also argues that environmental sustainability should be taken into account in urban transformation projects. The damage caused by construction activities to the environment can negatively affect the city ecosystem and air quality. Adopting environmentally sensitive practices and increasing green areas will increase the quality of life by providing healthy living spaces for both current and future generations. Environmentally friendly urban transformation projects aim to create a healthier city environment by supporting the physical and mental health of individuals.

Finally, the principle of social responsibility is emphasized, and it is stated that urban transformation projects should be sensitive to social needs. Participatory planning enables individuals to contribute to projects and facilitates social acceptance of projects by increasing the transparency of the process. Participatory planning methods stand out as a fundamental requirement of the principle of social responsibility by ensuring that individuals have a say in projects. The paper argues that urban transformation projects planned with a moral perspective are the most appropriate approach to increase social welfare and make cities livable for every individual. Urban transformation projects shaped on the basis of values such as respect for human dignity, justice, sustainability and social responsibility will contribute to the creation of a more inclusive and healthy urban environment by improving the quality of life of individuals.

Key Words: *Urban Transformation, Ethics, Sustainability, Quality of Life, Urbanization.*

¹Prof. Dr., Istanbul Medeniyet University, Istanbul. Email Address: hamza.ates@medeniyet.edu.tr

TSRS 2: İKLİMLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR STANDARDI ÇERÇEVESİNDE SERA GAZI EMİSYONLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ VE MEVCUT DURUMUN ANALİZİ

Begüm ÖKTEM¹

Amaç: Sürdürülebilirlik raporlamasına ilişkin 2023 yılında önemli bir adım atılarak Türkiye Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (TSRS) yayınlanmış ve bu kapsamda belirli işletmelerin 2024 yılından itibaren sürdürülebilirlik raporlamasını zorunlu olarak yayınlacağı belirtilmiştir. Bu nedenle çalışmada “TSRS 2: İklimle İlgili Açıklamalar Standardı” çerçevesinde sera gazı emisyonları incelenmiş ve mevcut durum analiz edilmiştir.

Yöntem: Bu amaçla, öncelikle “Sera Gazı Protokolü: Kurumsal Muhasebe ve Raporlama Standardı” (2004) ve “Sera Gazı Protokolü: Kurumsal Değer Zinciri (Kapsam 3) Muhasebe ve Raporlama Standardı (2011)” çerçevesinde Kapsam 1, 2 ve 3 emisyonları açıklanmıştır. Ardından 2019, 2020 ve 2021 yıllarında Türkiye’de ve İstanbul’da salınan sera gazı emisyonları değerlendirilmiş ve yıllar bazında sera gazı emisyon oranları karşılaştırılarak çalışma sonlandırılmıştır.

Bulgular ve sonuç: İstanbul’da 2019, 2020 ve 2021 yıllarında karbon emisyon salınımları incelendiğinde, 2020 yılında toplam karbon emisyon salınımının en düşük olduğu, ancak aynı yıl, toplam karbon emisyonları içindeki kapsam 3 emisyonları oranlarının diğer yıllara kıyasla en yüksek olduğu görülmektedir. Kapsam 3 emisyonları kent sınırları içinde gerçekleşen faaliyetlerin sonucunda kent sınırları dışında oluşan tüm sera gazı emisyonlarını ifade ettiğinden, İstanbul’da bu faaliyetlerin 2020 yılında daha fazla gerçekleştiğini söylemek mümkündür.

Türkiye’de 2019, 2020 ve 2021 yıllarında karbon emisyon salınımları incelendiğinde, yıllar itibariyle arttığı görülmektedir. Sektörlere göre emisyon miktarları incelendiğinde ise, sırasıyla enerji sektörü, endüstriyel işlemler ile ürün kullanımı ve tarım sektörü yer almaktadır.

Yıllar itibariyle İstanbul’da karbon emisyonunun Türkiye’de karbon emisyonuna oranları incelendiğinde ise, 2019 yılından itibaren 3 yıllık periyotta İstanbul’daki karbon emisyon payının azaldığı görülmektedir ve İstanbul’da çevresel etki açısından olumlu bir durumu yansıtmaktadır.

Anahtar Kelimeler: TSRS 2: İklimle İlgili Açıklamalar Standardı, Sera Gazı Emisyonu, İstanbul, Türkiye.

¹ Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Muhasebe ve Vergi Bölümü, Kartal/İstanbul, begumoktem@marmara.edu.tr, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6175-0452>

EVALUATION OF GREENHOUSE GAS EMISSIONS WITHIN THE FRAMEWORK OF "TSRS 2 CLIMATE-RELATED DISCLOSURE STANDARD" AND ANALYSIS OF THE CURRENT SITUATION

Begüm ÖKTEM¹

Purpose: An important step was taken in 2023 regarding sustainability reporting, and the Turkish Sustainability Reporting Standards (TSRS) were published, and within this scope, it was stated that certain businesses will be required to publish sustainability reporting as of 2024. For this reason, greenhouse gas emissions were examined within the framework of “TSRS 2: Climate-Related Disclosure Standard” in the study and the current situation was analyzed.

Method: For this purpose, firstly, Scope 1, 2 and 3 emissions were explained within the framework of the “Greenhouse Gas Protocol: Corporate Accounting and Reporting Standard” (2004) and “Greenhouse Gas Protocol: Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard (2011)”. Then, the greenhouse gas emissions released in Turkey and Istanbul in 2019, 2020 and 2021 were evaluated, and the study was concluded by comparing greenhouse gas emission rates on a yearly basis.

Findings and conclusion: When carbon emission emissions in Istanbul are examined in 2019, 2020 and 2021, it is seen that total carbon emission emissions were the lowest in 2020, but in the same year, the ratio of scope 3 emissions within total carbon emissions was the highest compared to other years. Since scope 3 emissions express all greenhouse gas emissions generated outside the city boundaries as a result of activities carried out within the city boundaries, it is possible to say that these activities occurred more in Istanbul in 2020.

When carbon emission emissions in Turkey are examined in 2019, 2020 and 2021, it is seen that they have increased over the years. When the emission amounts are examined by sectors, they are the energy sector, industrial processes and product use and the agricultural sector, respectively.

When the ratios of carbon emission in Istanbul to carbon emission in Turkey are examined over the years, it is seen that the share of carbon emission in Istanbul has decreased in the 3-year period since 2019, and it reflects a positive situation in terms of environmental impact in Istanbul.

Keywords: *TSRS 2: Climate-Related Disclosure Standard, Greenhouse Gas Emission, Istanbul, Türkiye.*

¹ Assoc. Prof, Marmara University, Vocational School of Social Sciences, Accounting and Tax Department, Kartal/İstanbul, begumoktem@marmara.edu.tr, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6175-0452>

TÜRKİYE’DE ŞEHİR PLANLAMASINDA KATILIMCI MEKANİZMALAR

Hamza ATEŞ¹

Bahar BIYIKLAR²

Şehir planlaması, bir şehrin geleceğiyle ilgili kararların verilip çalışmaların yapıldığı bir süreçtir. Bu süreç çeşitli şekillerde gerçekleştirilmektedir. Bunlardan biri katılımcı şehir planlamasıdır. Katılımcı şehir planlaması, bir şehrin geleceğine ilişkin alınacak ve verilecek kararlarda, konuyla ilgili farklı kesimlerin özellikle yerel halkın planlama süreçlerine aktif katılımı anlamına gelmektedir. 1980 sonrası küresel ölçekte yaşanan ekonomik, sosyal ve siyasi birçok değişim ve dönüşümle birlikte demokrasi ile demokrasi anlayışında da katılımcılık önem kazanmıştır. Türkiye özelinde de yaşanan bu değişim ve dönüşümler sonucu katılımcı şehir planlaması konusunda önemli gelişmeler olurken; BM- Habitat II Konferansı ve Yerel Gündem 21’lerin Teşviki ve Geliştirilmesi Projesi ile katılım politikaları öne çıkmıştır. Bu kapsamda 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu çıkarılarak, İhtisas Komisyonu ve Kent konseyleri kurulmuştur. Nitekim bugün Türkiye’de katılımcı şehir planlaması “stratejik planlar”, “yerel eşitlik eylem planları”, “kent konseyleri”, “bütçe izleme” ve “toplumsal eşitlik birimleri” mekanizmalarıyla sağlanmaktadır.

Bu bağlamda çalışmada Türkiye’de şehir planlamasında katılımcı mekanizmaların tespit edilerek incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda öncelikle katılımcı şehir planlamasının tanımlaması yapılarak, katılımcı planlamanın Türkiye’deki gelişimi üzerinde durulacak ve Türkiye’de yerel yönetimlerde katılımcı mekanizmalar incelenecektir. Böylece çalışma Türkiye ve yerel yönetimler ile sınırlandırılmış ve yöntem olarak doküman analizi kullanılmıştır. 9 Kasım - 1 Aralık 2024 tarihleri arasında gerçekleştirilen doküman analizi kapsamında 5393 sayılı Belediye Kanunu, 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu, Yerel Eşitlik Eylem Planları ile Toplumsal Eşitlik Birimleri incelenmiştir. Sonuç olarak Türkiye’de katılımcı şehir planlaması çeşitli mekanizmalar aracılığıyla sağlanmaktadır. Ancak bugün Türkiye farklı düzeylerde 1.405 belediye bulunmakta olup, söz konusu mekanizmaların sayıca azlığı dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Türkiye, Yerel Yönetimler, Katılımcı Şehir Planlaması, Katılımcı Mekanizmalar*

¹ Prof. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ates.hamza@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0975-0062.

² Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, baharbiyiklar06@gmail.com, ORCID: 0000-0002-6435-6239.

PARTICIPATORY MECHANISMS IN CITY PLANNING IN TURKEY

Hamza ATEŞ¹

Bahar BIYIKLAR²

City planning is a process in which decisions and studies are made about the future of a city. This process is carried out in various ways. One of these is participatory city planning. Participatory city planning means the active participation of different relevant segments, especially local people, in the planning processes in the decisions to be taken and made regarding the future of a city. After 1980, with many economic, social and political changes and transformations on a global scale, participation has gained importance in the understanding of democracy and democracy. As a result of these changes and transformations in Turkey, there have been important developments in participatory city planning, and participation policies have come to the fore with the UN-Habitat II Conference and the Project for the Promotion and Development of Local Agenda 21s. In this context, the Right to Information Law No. 4982 was enacted and Specialised Commissions and City Councils were established. As a matter of fact, participatory city planning in Turkey today is ensured through the mechanisms of ‘strategic plans’, ‘local equality action plans’, ‘city councils’, ‘budget monitoring’ and ‘social equality units’

In this context, this study aims to identify and analyse participatory mechanisms in city planning in Turkey. For this purpose, firstly, participatory city planning will be defined, the development of participatory planning in Turkey will be emphasised and participatory mechanisms in local governments in Turkey will be examined. Thus, the study is limited to Turkey and local governments and document analysis is used as a method. Law No. 5393 on Municipalities, Law No. 5302 on Special Provincial Administration, Law No. 5302 on Metropolitan Municipalities, Law No. 5216 on Metropolitan Municipalities, Local Equality Action Plans and Social Equality Units were examined within the scope of the document analysis conducted between 9 November - 1 December 2024. In conclusion, participatory city planning in Turkey is provided through various mechanisms. However, today there are 1,405 municipalities at different levels in Turkey and the number of such mechanisms is noteworthy.

Key Words: *Turkey, Local Governments, Participatory City Planning, Participatory Mechanisms*

¹Prof. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ates.hamza@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0975-0062.

²Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, baharbiyiklar06@gmail.com, ORCID: 0000-0002-6435-6239.

DEPREM RİSK YÖNETİMİ STRATEJİLERİNDE 6-12 YAŞ ARASI ÇOCUKLARA YÖNELİK EĞİTİM VE BİLİNÇLENDİRME ÇALIŞMALARI: TÜRKİYE VE JAPONYA KARŞILAŞTIRMASI

Ayça ERTAN¹

Adem ESEN²

Safa HEYBET³

Amaç: Afetler, toplumlar üzerinde geçmişten beri büyük kayıplar yaşanmasına yol açmıştır. Türkiye ve Japonya, coğrafi konumu ve jeolojik yapısı sebebiyle deprem riski yüksek ülkelerdir. Toplumların afetler karşısında dirençliliğini artırmak, afet yönetim stratejilerini kriz yönetimi anlayışından risk yönetimi odaklı hale getirmekle mümkün olmaktadır. Afetlere dirençli toplumlar yaratmak için çocuklarda afet bilinci oluşturmak kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı, Japonya ve Türkiye’de 6-12 yaş arası çocuklara yönelik deprem eğitimi ve bilinçlendirme çalışmalarını karşılaştırmaktır.

Veri ve Yöntem: Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Türkiye’de ve Japonya’da çocuklarda deprem farkındalık ve bilinçlendirme eğitimleri ile ilgili çalışmaları bakımından seçilen kurum ve kuruluşların web sayfaları incelenmiştir. Türkiye’de Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD), Japonya’da ise Plus Arts sivil toplum kuruluşunun konu bağlamındaki çalışmaları analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada, Japonya’da sanal gerçeklik ve simülasyonlar gibi yenilikçi yöntemlerle uygulamalı eğitimler verildiği bulgusuna ulaşılmaktadır. Plus Arts, "Iza! Kaeru Caravan!" projesi kapsamında oyun temelli etkinliklerle çocuklarda afet bilinci oluşturmaktadır. 2020 sonrası, bu etkinlikler çevrimiçi platformlara taşınarak daha geniş bir kitleye ulaşılmıştır. Türkiye’de ise AFAD, Deprem Simülasyon Merkezinde Afet ve Acil Durum Eğitim Merkezi (AFADEM) eğitmenleri tarafından, 2016-2017 Eğitim-Öğretim yılı içerisinde her gün iki ayrı seans şeklinde afet eğitimi verilmiştir. Eğitim öncesinde interaktif etkinlikler ile afetlere hazırlıklı olarak afetleri nasıl önleyebiliriz anlayışı üzerinde durulmuştur. Eğitimler sonucunda AFAD “Çocukların Gözüyle Afetler ve Afetleri Önleme Yolları” sergisi düzenlenmiştir. Sergide çocukların hazırlamış olduğu resim, broşür, afiş, üç boyutlu maketler yer almıştır. Görme engelli çocuklar için Braille alfabesiyle yazılmış afet eğitim kitapçıkları ve sesli eğitim materyalleri de AFAD’ın çalışmalarının bir parçası olarak geliştirilmiştir.

Sonuç: Japonya’nın teknoloji kullanımı ve toplum katılımı açısından ileri düzeyde olduğu, Türkiye’nin ise kapsayıcılık konusunda önemli adımlar attığı görülmektedir. Her iki ülkede de eğitimlerin sürdürülebilirliği ve etkinliği için yenilikçi yöntemlerin geliştirilmesi gerekmektedir. Çocuklara yönelik afet eğitiminin erken yaşta başlaması ve sürekli olması, afetler karşısında dirençli toplumlar oluşturulmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Deprem, Eğitim, Risk Azaltma, Türkiye, Japonya, Afetlere Dirençli Toplumlar*

¹ Öğr. Gör., Biruni Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, İstanbul/Türkiye, ORCID: 0009-0001-9294-8661

² Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi ve Siyaset Bilimi Bölümü, İstanbul/Türkiye, adem.esen@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9720-6096

³ Dr. Öğr. Üyesi Biruni Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul/Türkiye, sheybet@biruni.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9263-1613

EDUCATIONAL AND AWARENESS ACTIVITIES TARGETING CHILDREN AGED 6-12 IN EARTHQUAKE RISK MANAGEMENT STRATEGIES: A COMPARISON BETWEEN TURKEY AND JAPAN

Ayça ERTAN¹

Adem ESEN²

Safa HEYBET³

Objective: Disasters have caused significant losses to societies throughout history. Due to their geographical location and geological structure, Turkey and Japan are countries with a high risk of earthquakes. Enhancing societal resilience against disasters is possible by shifting disaster management strategies from a crisis management approach to a risk management focus. Building disaster awareness among children is critically important for creating disaster-resilient communities. This study aims to compare earthquake education and awareness efforts targeted at children aged 6-12 in Japan and Turkey.

Data and Methods: The study employs content analysis, a qualitative research method. Websites of selected institutions and organizations involved in earthquake awareness and education for children in Turkey and Japan were examined. The study analyzed the efforts of the Disaster and Emergency Management Presidency (AFAD) in Turkey and the Plus Arts non-governmental organization in Japan.

Findings: The study reveals that in Japan, innovative methods such as virtual reality and simulations are utilized to provide hands-on education. Plus Arts implements disaster awareness among children through game-based activities as part of its "Iza! Kaeru Caravan!" project. Since 2020, these activities have been moved to online platforms, reaching a broader audience. In Turkey, AFAD provided disaster education at the Disaster and Emergency Training Center (AFADEM) Earthquake Simulation Center during the 2016-2017 academic year through two daily sessions. Interactive activities conducted prior to the sessions emphasized the importance of preparedness and prevention strategies for disasters. Following these sessions, AFAD organized an exhibition titled "Disasters and Disaster Prevention Through Children's Eyes," which showcased drawings, brochures, posters, and three-dimensional models created by children. Additionally, AFAD developed disaster education booklets in Braille and audio educational materials as part of its initiatives for visually impaired children.

Conclusion: It is observed that Japan excels in the use of technology and community engagement, while Turkey has made significant strides in inclusivity. Both countries need to develop innovative methods to ensure the sustainability and effectiveness of disaster education. Starting disaster education early and maintaining its continuity will contribute to creating more resilient societies in the face of disasters.

Keywords: *Earthquake, Education, Risk Reduction, Turkey, Japan, Disaster-Resilient Communities*

¹ Lecturer, Biruni University Vocational School Department of Property Protection and Security, Istanbul/Turkey, ORCID: 0009-0001-9294-8661

² Prof. Dr., Istanbul University Faculty of Political Science Department of Public Administration and Political Science, Istanbul/Turkey, adem.esen@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9720-6096

³ Dr. Faculty Member, Biruni University Vocational School Department of Therapy and Rehabilitation, Istanbul/Turkey, sheybet@biruni.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9263-1613

DİRENÇLİ ŞEHİRLER: RİSK TEMELLİ PROAKTİF YÖNETİM

Yüksel DEMİRKAYA¹

Şehirlerin dizaynında ve yönetiminde paydaşlar ile hareket etmenin önemi, risk temelli planlar yapılırken bir kez daha anlaşılmaktadır. Şehirlerin yaşam kalitesi, kentsel donatıların sosyal ve ekonomik ihtiyaçlara cevap verebilmesiyle artmaktadır. Haliyle kentsel yaşam kalitesi göstergelerinin oluşturulması ve bu temelde oluşabilecek risklerin belirlenmesi konusunda senaryo analizlerinin dayanıklı şehirler için vazgeçilmez gerekliliktir. Dayanıklılık genel olarak kurumların bir tehlikeye/olumsuzluğa maruz kalındığında sistemsel uyum sağlayabilme kapasitesini ifade eder. Dirençli şehir kavramı da buradan türetilerek, şehirlerin maruz kaldıkları tehditlere karşı koyabilme ve sürecin getirdiği yeni duruma uyum sağlayabilme ve önceden belirlenen yeni sürece doğru yol alabilme kapasitesini ifade eder.

Risk Temelli Planlama günümüzde özellikle büyükşehir ve büyükşehir ilçe belediyelerinin önemle dikkate almaları gereken yönetsel fırsatlar sunmaktadır. Tüm kurumsal yönetim yapısı olan organizasyonlar gibi belediyeler de mevcut imkanları en iyi şekilde kullanmak amacıyla geleceği planlamak zorundadır.

Özellikle, ekonomik istikrasızlık ve sosyal-kültürel değişimlerin hızlı olduğu/olabileceği dönemlerde risk-temelli stratejik amaç ve hedeflerin öncelikle ele alınması gerekir. Zira belediyelerin kentsel yaşam kalitesini geliştirme adına çok çeşitli görev alanları bulunmakta ve geniş bir yelpazede stratejik hedefler oluşturabilmektedirler. Kentsel yaşam kalitesini artırmanın ötesinde sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel düzen ve istikrarın korunması amacıyla kurumsal yönetim risk haritasının detaylandırılması ve bu risklerin göz önüne alınarak hedeflerin oluşturulmasına ağırlık verilebilir. Haliyle kurumsal kaynaklar normal zamanlardan daha fazla bu alana tahsis edilebilecektir. Özetle, göz ardı edilmemesi gereken husus, risk yönetiminde proaktif eylemler ancak riskin önceden belirlenmesi/tahmin edilmesi ve yönetsel kapasitenin bu yönde hazırlanmasıyla mümkündür.

Anahtar Kelimeler: *Dayanıklı Şehirler, Risk Yönetimi, Planlama*

¹ Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, ydemirkaya@marmara.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2683-8579

RESILIENT CITIES: PROACTIVE RISK-BASED MANAGEMENT

Yüksel DEMİRKAYA¹

The importance of movements and management systems in the design of cities is once again understood when planning the amount of risk. The quality of life in cities increases as rural facilities meet social and economic needs. Therefore, scenario analysis to determine the changing quality of life and the risks in this region is an indispensable requirement for resilient cities. Resilience generally refers to the ability to maintain systemic adaptation when exposed to a hazard/negativity. The term resilient city is derived from here and refers to the ability of cities to resist the threats they are exposed to, adapt to the new situation obtained as a result of the process, and continue on the right path for a new period of time.

Risk-Based Planning offers administrative opportunities that should be taken into consideration, especially by metropolitan and metropolitan district municipalities. Like all organizations with corporate governance structures, municipalities must plan to make the best use of existing opportunities.

Especially in periods when economic instability and social-cultural changes are/may be rapid, the purpose and target of creating risk-based should be addressed first. Because municipalities have a wide range of duties in order to improve the living characteristics and a wide range of unification targets can be created. In order to increase urban life support and protect socio-economic and socio-cultural order and stability, emphasis can be placed on detailing corporate management risk maps and taking these risks into account. Naturally, corporate resources can be allocated to this area more than normal times. In summary, the point that should not be ignored is that risk management proactive actions are only possible by identifying/predicting the risk and preparing these instructions with the managerial capacity.

Keywords: *Resilient Cities, Risk Management, Planning*

¹ Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, ydemirkaya@marmara.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2683-8579

YENİLİKÇİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR EKONOMİK ÇÖZÜMLER İÇİN ÖNEMLİ BİR FAKTÖR: SOSYAL GİRİŞİMCİLİK

Recep ÇETİN¹

Günümüz dünyasında sürdürülebilirlik ve toplumsal refahı sağlamak, yalnızca devletlerin veya kar amacı güden işletmelerin omuzlarına yüklenmiş bir sorumluluk olmaktan çıkmış; sosyal girişimler bu alanda önemli aktörler olarak ön plana çıkmıştır. Sosyal girişimler, ekonomik başarıyı toplumsal fayda ile birleştirerek, çevresel ve sosyal sorunlara yenilikçi, kalıcı ve sürdürülebilir çözümler sunan bir model olarak dikkat çekmektedir. Sosyal girişimlerin temel amacı, kar elde etmekten ziyade topluma, çevreye ve ekonomik refahın toplumun tüm katmanlarında yaygınlaştırılmış bir büyüme üzerine odaklanmıştır. Bu girişimler, gelirlerinin büyük bir kısmını sosyal amaçlarına yeniden yatırarak sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmada önemli bir araç haline gelmiştir. Örneğin, Dünya Ekonomik Forumu'nun 2024 raporuna göre, sosyal girişimler küresel çapta yaklaşık 200 milyon kişiye istihdam sağlamak ve yıllık 2 trilyon dolar gelir üretmektedir. Bu rakamlar, sosyal girişimlerin ekonomik etkisini gözler önüne sermekle birlikte, sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmada ne kadar kritik bir rol oynadıklarını da ortaya koymaktadır.

Özellikle iklim değişikliği, gelir eşitsizliği ve toplumsal adaletsizlik gibi günümüzün en büyük sorunlarına karşı sosyal girişimler, geleneksel işletmelere kıyasla daha esnek, yenilikçi ve risk almaya açık bir yapıya sahiptir. Bu özellikleri, sosyal girişimlerin toplumun farklı kesimlerine hitap eden çözümler üretmesini mümkün kılmaktadır. Örneğin, gelişmekte olan ülkelerde kırsal kalkınmayı destekleyen sosyal girişimler, sürdürülebilir tarım projeleri aracılığıyla yerel ekonomiyi güçlendirirken aynı zamanda çevresel koruma sağlamaktadır. Özellikle büyük ölçekli şirketler, sosyal girişimlerle stratejik ortaklıklar kurarak hem toplumsal fayda sağlamak hem de marka değerlerini artırmaktadır. Bu tür ortaklıklar, işletmelere yalnızca finansal kazanç sağlamamakta, aynı zamanda çalışanların motivasyonunu ve müşteri sadakatini de güçlendirmektedir. Bütün bunlarla birlikte STK'lar da gün geçtikçe bu konuda çok önemli girişimler ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, sosyal girişimler yenilikçi ve sürdürülebilir ekonomik çözümler sunarak, yalnızca toplumsal sorunları çözmekle kalmamakta, aynı zamanda daha kapsayıcı bir ekonomik sistemin temellerini atmaktadır. Bu makale, sosyal girişimlerin nasıl işlediğine ve hangi alanlarda etkili olduklarına dair derinlemesine bir inceleme sunarak, bu modelin gelecekte nasıl şekilleneceğine dair içgörüler sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Sosyal Girişimcilik, Sürdürülebilirlik, İklim Değişikliği, Ekonomik Büyüme, STK.*

¹ PhD Student, Marmara Municipalities Union, acihatkahraman@gmail.com.

AN IMPORTANT FACTOR FOR INNOVATIVE AND SUSTAINABLE ECONOMIC SOLUTIONS: SOCIAL ENTREPRENEURSHIP

Recep ÇETİN¹

In today's world, ensuring sustainability and social welfare is no longer a responsibility placed solely on the shoulders of states or profit-making enterprises; social enterprises have come to the fore as important actors put forward by entrepreneurs in this field. Social enterprises stand out as a model that offers innovative, permanent and sustainable solutions to environmental and social problems by combining economic success with social benefit. The main objective of social enterprises is focused on a growth that is extended to society, the environment and economic well-being in all strata of society, rather than making a profit. These initiatives have become an important tool in achieving sustainable development goals by reinvesting a large part of their income in their social causes. For example, according to the World Economic Forum's 2024 report, social enterprises employ approximately 200 million people globally and generate \$2 trillion in annual revenue. While these figures reveal the economic impact of social enterprises, they also reveal how critical a role they play in achieving sustainable development goals.

Especially against today's biggest problems such as climate change, income inequality and social injustice, social enterprises have a structure that is more flexible, innovative and open to taking risks compared to traditional businesses. These features make it possible for social enterprises to produce solutions that appeal to different segments of society. For example, social enterprises that support rural development in developing countries strengthen the local economy through sustainable agriculture projects while also providing environmental protection. A growing number of companies are looking for new ways to achieve their own sustainability goals by collaborating with social enterprises. In particular, large-scale companies establish strategic partnerships with social enterprises to both provide social benefits and increase their brand value. Such partnerships not only provide financial gains to businesses, but also strengthen employee motivation and customer loyalty. In addition to all these, NGOs also put forward very important initiatives in this regard.

As a result, by providing innovative and sustainable economic solutions, social enterprises not only solve societal problems but also lay the foundations for a more inclusive economic system. This article aims to provide insights into how this model will take shape in the future by providing an in-depth look at how social enterprises function and in which areas they are effective.

Keywords: *Social Entrepreneurship, Sustainability, Climate Change, Economic Growth, NGO*

¹ Bachelor's Degree, Koç Universtiy, Business Administration, cetnr86@gmail.com

AFETLER, KENTSEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE KENTSEL DAYANIKLILIK

H. Emre TOSUN¹

Eyüp ZENGİN²

Afetler insan yaşamının bu gününü ve geleceğini etkileyen en önemli etkenler arasında yer almaktadır. Kentler, ekonomik kalkınmanın mekân unsurunu oluşturmada ve insani gelişmenin yaşam alanını oluşturmaktadır. BM verilerine göre 2007 yılından itibaren dünya nüfusunun yarısından fazlası kentlerde yaşamaktadır. Hızlı kentleşme neticesinde kentsel altyapı yetersiz kalmakta sorunlar yaşanmaktadır. Nüfus artışı, kırsaldan kente göçlerle birlikte, plansız ve denetimsiz, kontrol altına alınamayan süreç sonucunda “çarpık kentleşme” olgusu ortaya çıkmaktadır. Çarpık kentleşme insanca yaşamaya imkân vermeyen yerleşim yerlerinin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Hızlı ve çarpık kentleşme, kentlerin sahip olduğu doğal, tarihi ve kültürel değerlerin tahrip edilmesine ve zamanla yok edilmesine yol açmaktadır. Bütün bunlar, kentsel yaşamın sürdürülebilirliği ve dayanıklılığı üzerindeki olumsuz baskıyı artırmaktadır. Altyapı yatırımlarının yetersizliği toplumsal, ekolojik ve ekonomik sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Bu sorunların çözümsüz kalması kentsel kırılganlığı artırmaktadır. Sürdürülebilir ve dayanıklı kentler oluşturulabilmesinin temel koşulu bu sorunların çözümüyle yakından ilgilidir.

Kentlerin insan yaşamı için sürdürülebilir olabilmesinin temel koşullarından birisi, afetlere karşı dayanıklı olmasıyla yakından ilgilidir. Kentsel sürdürülebilirlik “kentlilerin ihtiyaçlarının yerel ve evrensel kaynakların sürdürülebilirlik niteliklerinin zarara uğratılmadan karşılanması” olarak tanımlanabilir. Kentlerin içinde yaşanan ve kentlerin ortaya çıkardığı sorunları çözmek de kentsel sürdürülebilirlik olarak kabul edilmektedir. İçme suyunun temin edilmesinden gıda güvencesine kadar birçok kentsel ihtiyaç sürekli olarak karşılanmalıdır. Bunlarla birlikte afetler gibi olağanüstü olayların yaşanması da kentsel sürdürülebilirliğin önündeki en önemli engellerin başında gelmektedir. Dayanıklılık, “yaşanılan bir tehlike sonrasında, bu tehlikeye etkili bir biçimde dayanılması, yaşanılan durumun ekolojik ortam, toplum ve bireyler üzerindeki tesirlerinin en kısa sürede atlatılması ya da mevcut duruma uyum sağlanması ve gelecekteki benzeri tehlikelere hazır olması ile tehlikelerden korunması”dır.

Kentlerin sürdürülebilir ve dayanıklı olabilmesi, kentsel yaşam kalitesinin yükseltilmesi ve insan refahının devamı için sürdürülebilirlik perspektifinde afet zararlarının azaltılarak yaşam alanlarındaki risklerin minimize edilmesi önem taşımaktadır. Bu çalışmada afetlerin zararlarının ve etkisinin azaltılması için uygulanması gerekli politikalar üzerinde durulacaktır. Çalışma, çok farklı düzeylerde yapılan akademik tartışma ve araştırmalar ile geniş bir alanyazın taramasına dayanmaktadır. Resmi organlar ve sivil toplum kuruluşları tarafından kamuoyuna açıklanan veri ve dokümanlar değerlendirilerek, öneriler geliştirilmek istenmektedir.

Anahtar kelimeler: *Kent, sürdürülebilirlik, kentsel sürdürülebilirlik, kentsel dayanıklılık, afetler.*

¹ Bilim Uzmanı, İBB, h.e.tosun@gmail.com -0000-0001-5386-0414

² Prof. Dr., Serbest, ezengin@yahoo.com- 0000-0003-3755-3488

DISASTERS, URBAN SUSTAINABILITY AND URBAN RESILIENCE

H. Emre TOSUN¹

Eyüp ZENGİN²

Disasters are among the most important factors affecting today and the future of human life. Cities constitute the spatial element of economic development and the living space of human development. According to UN data, more than half of the world's population has been living in cities since 2007. As a result of rapid urbanization, urban infrastructure is inadequate and problems are experienced. Population growth, along with migration from rural to urban areas, and the unplanned and uncontrolled process that cannot be controlled, lead to the emergence of "unplanned urbanization". Unplanned urbanization causes settlements that do not allow for humane living. Rapid and unplanned urbanization leads to the destruction and over time destruction of the natural, historical and cultural values of cities. All of these increase the negative pressure on the sustainability and durability of urban life. Inadequacy of infrastructure investments creates social, ecological and economic problems. The fact that these problems remain unsolved increases urban fragility. The fundamental condition for creating sustainable and resilient cities is closely related to solving these problems.

One of the fundamental conditions for cities to be sustainable for human life is closely related to being resilient to disasters. Urban sustainability can be defined as "meeting the needs of urban dwellers without damaging the sustainability qualities of local and universal resources". Solving the problems experienced in cities and caused by them is also accepted as urban sustainability. Many urban needs, from the provision of drinking water to food security, should be met continuously. In addition, the occurrence of extraordinary events such as disasters is one of the most important obstacles to urban sustainability. Resilience is "effectively enduring this danger after a danger is experienced, overcoming the effects of the experienced situation on the ecological environment, society and individuals as soon as possible or adapting to the current situation and being prepared for similar dangers in the future and protecting against dangers".

In order for cities to be sustainable and resilient, to increase the quality of urban life and to continue human welfare, it is important to reduce disaster damages and minimize risks in living spaces from a sustainability perspective. This study will focus on the policies that need to be implemented to reduce the damages and effects of disasters. The study is based on academic discussions and research conducted at many different levels and a wide literature review. It is aimed to develop suggestions by evaluating the data and documents disclosed to the public by official bodies and non-governmental organizations.

Keywords: *City, sustainability, urban sustainability, urban resilience, disasters.*

¹ Science Expert, IBB, h.e.tosun@gmail.com-0000-0001-5386-0414

² Prof. Dr., Independent, ezengin@yahoo.com- 0000-0003-3755-3488

MASLOW'UN İHTİYAÇLAR HİYERARŞİSİNİN GÜNÜMÜZDE DEĞERLENDİRİLMESİ: MARMARA ÜNİVERSİTESİ ÜZERİNDEN DEĞERLENDİRME

Betül Hande GÜRSOY HAKSEVENLER¹

Barış YAŞAR

Bu çalışmada Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisinin günümüzdeki geçerliliği ve bu ihtiyaçların belirli bir eğitim seviyesine ulaşmış ve gün içinde birbirleriyle etkileşim içinde olan gruplar tarafından ne ölçüde etkilendiğinin gözlemlenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi bünyesindeki İdari Personel, Akademisyen ve Öğrenci grupları arasında bir çalışma yapılmıştır ve benzer diğer çalışmalarla karşılaştırılarak Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisinin günümüzde gruplar arasındaki ihtiyaçların gelir düzeyi ve eğitim seviyesi gibi temel faktörlerle farklılaştığı görülmüştür. Özellikle yaş grubu açısından öğrenci ve diğer iki grup arasında kuşak farkı olduğu için beklenen cevapların farklı olması beklenirken, üç grubun da birbirine çok yakın cevaplar verdiği ve ortak bir paydada birleştikleri gözlemlenmiştir. Sonuca odaklandığımızda Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisinin günümüzde değiştiğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: *Toplum Psikolojisi, Üniversite, Maslow, Toplum Kavramı, İnsan İlişkileri, Toplumsal Farkındalık*

¹Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hande.gursoy@marmara.edu.tr.

EVALUATION OF MASLOW'S HIERARCHY OF NEEDS TODAY: EVALUATION VIA MARMARA UNIVERSITY

Betül Hande GÜRSOY HAKSEVENLER¹

Bariş YAŞAR

In this study, it is aimed to observe the validity of Maslow's Hierarchy of Needs today and the extent to which these needs are affected by groups that have reached a certain level of education and interact with each other during the day. In this context, a study was conducted among the Administrative Staff, Academician and Student groups within the Faculty of Political Sciences of Marmara University and by comparing with other similar studies, it was seen that the needs of Maslow's Hierarchy of Needs today differ between groups with basic factors such as income level and education level. Especially in terms of age group, since there is a generational difference between the student and the other two groups, the expected answers were expected to be different, but it was observed that all three groups gave very close answers and converged on a common denominator. When we focus on the result, we can say that Maslow's Hierarchy of Needs has changed today.

Key Words: *Community Psychology, University, Maslow, Concept of Society, Human Relation, Community Awareness*

¹Assoc. Prof., Marmara University, Faculty of Political Sciences, Department of Political Science and Public Administration, hande.gursoy@marmara.edu.tr

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI FİNANSAL KORUMA VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLEŞME, TÜRKİYE’ DE SİGORTA SEKTÖRÜNÜN ROLÜ

Emre ŞENAY¹

Küresel ısınma ve iklim değişikliği kaynaklı yaşanan doğal afetlerin sıklığının artması, kentleşme stratejilerinde sürdürülebilirlik ve dayanıklılık kavramlarını ön plana çıkarmaktadır. Ülkemizde son yıllarda yaşanan doğal afetler ve özellikle depremler büyük maddi hasarlara ve maalesef çok sayıda can kaybına sebep olmuş, yaşanan bu gelişmeler afet risk yönetimi ve azaltma stratejilerinin önemini bir kez daha ortaya koymuştur.

Bu çalışmanın amacı iklim değişikliği kaynaklı artan doğal afetlerin ülkemizdeki etkilerine karşın sigorta sektörünün afet risk yönetimi ve sürdürülebilir kentleşme süreçlerindeki rolünün incelenmesidir. Çalışmada yöntem olarak literatür taraması ve tanımlayıcı araştırma yöntemleri kullanılmıştır. EM-DAT (The International Disaster Database) veri tabanı üzerinden 1993 – 2023 yılları arası doğal afet sayıları, toplam hasar tutarları, sigortalılık oranları ve can kayıpları incelenmiş; trend analizi yöntemi uygulanarak yıllar içerisindeki değişimler değerlendirilmiş ve çeşitli öneriler sunulmuştur. Ülkemizde Doğal Afet Sigortaları Kurumu (DASK) tarafından sunulan Zorunlu Deprem Sigortası (ZDS), afet sonrası mali kayıpların karşılanması ve toplumsal dayanıklılığın artırılmasında etkili bir finansal araçtır. Ancak, zorunlu olan bu sigortada sigortalılık oranı halen %56 seviyelerindedir.

Sonuç olarak doğal afetlerin ve doğal afet kaynaklı hasarların yıllar itibariyle artış eğilimi içerisinde olduğu görülmektedir. Sigorta sektörü, sadece afetlerin doğrudan mali kayıplarını karşılamakla kalmayıp, bununla birlikte uzun vadede iklim değişikliği etkileriyle mücadelede kritik bir finansal araç olarak görev almaktadır. Sigortalılık oranlarının artırılması için düşük gelir gruplarına özel poliçeler sunulması, sigorta primlerinde çeşitli sübvansiyonların sağlanması ve bilinçlendirme, eğitim kampanyalarının artırılması önerilmektedir. Bu çalışmaların, sigortalılık oranlarının artırılmasına yönelik somut katkılar sağlayacağı öngörülmektedir. Türkiye’de afetlere dirençli sürdürülebilir kentler meydana getirmek için sigorta sektörünün etkin kullanımı, toplumsal dayanıklılığın güçlendirilmesi ve yerel yönetimlerin aktif katılımı ile kapsamlı bir afet risk yönetimi stratejisi oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *İklim Değişikliği, Doğal Afetler, Sigorta.*

¹ Öğretim Görevlisi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu, Büro Hizmetleri ve Sekreterlik Bölümü, emre.senay@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3982-8705

FINANCIAL PROTECTION AGAINST CLIMATE CHANGE AND SUSTAINABLE URBANIZATION, THE ROLE OF INSURANCE SECTOR IN TURKEY

Emre ŞENAY¹

The increasing frequency of natural disasters caused by global warming and climate change brings the concepts of sustainability and resilience to the forefront in urbanization strategies. Natural disasters and especially earthquakes in recent years in our country have caused great material damage and unfortunately many casualties, and these developments have once again revealed the importance of disaster risk management and mitigation strategies.

The aim of this study is to examine the role of the insurance sector in disaster risk management and sustainable urbanization processes despite the effects of increasing natural disasters caused by climate change in our country. Literature review and descriptive research methods were used in the study. Through EM-DAT (The International Disaster Database) database, the number of natural disasters, total damage amounts, insurance rates and loss of life between 1993 and 2023 are analyzed; changes over the years are evaluated by applying trend analysis method and various recommendations are presented. In Turkey, Compulsory Earthquake Insurance (ZDS), offered by the Turkish Catastrophe Insurance Pool (DASK), is an effective financial instrument for covering financial losses after disasters and increasing social resilience. However, the insurance coverage rate for this compulsory insurance is still at 56%.

As a result, it is observed that natural disasters and damages caused by natural disasters have been on an upward trend over the years. The insurance sector not only covers the direct financial losses of disasters, but also acts as a critical financial instrument in combating climate change impacts in the long term. In order to increase insurance rates, it is recommended to offer special policies to low-income groups, to provide various subsidies in insurance premiums and to increase awareness-raising and education campaigns. It is envisaged that these efforts will make concrete contributions towards increasing insurance coverage rates. In order to create disaster-resilient sustainable cities in Turkey, it is recommended that a comprehensive disaster risk management strategy be developed with the effective use of the insurance sector, strengthening social resilience and active participation of local governments.

Key Words: *Climate Change, Natural Disasters, Insurance.*

¹Lecturer, Marmara University, Vocational School of Social Sciences, Office Services and Secretarial Department, emre.senay@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3982-8705

TÜRKİYE’NİN 2053 UZUN VADELİ İKLİM STRATEJİSİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Mustafa ÖKMEN¹

Atalarımızdan aldığımız bir miras olmanın ötesinde, torunlarımızdan bir emanet niteliğini taşıyan çevresel mirasın kümülatif (birikimli) bir şekilde bozularak çevre sorunları bağlamında uluslararası bir iş birliğini gerekli kıldığı gereceği her geçen gün daha da belirginleşmektedir. Onarımcı politikalardan daha çok proaktif (önleyici) yaklaşımları ve aynı bağlamda politikaları gerekli kılan çevre sorunları ile ilgili iş birliği alanlarının başında küresel ısınma ve devamında ete kemiğe bürünen iklim değişikliği sorunsalı gelmektedir.

Tarafların ve aktörlerin buluştuğu bir platform olarak Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansı serisinin sonuncusu olan COP29’un Azerbaycan’da başlamasının arifesinde yayınlanan Türkiye 2053 Uzun Vadeli İklim Stratejisi belgesi bu kapsamda önemli bir içeriğe sahiptir ve iklim değişikliği sorunları ile ilgili kayda değer projeksiyonlar sunmaktadır. T.C İklim Değişikliği Başkanlığı’nın COP 29 öncesinde Strateji belgesinin Taraflar Konferansı esnasında açıklanacağı duyurusuna istinaden bahse konu belge 12 Kasım 2024 tarihinde UNFCCC’ye sunuldu. Bu strateji belgesinde öne çıkan kilit noktalar, Net Sıfır Emisyon Hedefi, Enerji Dönüşümü, Sanayide Yeşil Dönüşüm, Ulaşımında Elektrifikasyon ve Akıllı Ulaşım Sistemleri, Bina ve Şehirlerde Karbonsuzlaşma, Tarımda Sürdürülebilirlik gibi başlıklar şeklinde ele alınmaktadır. Bu bildiri henüz çok yeni bir konu olarak “2053 Uzun Vadeli İklim Stratejisi Belgesi”, konu ile ilgili literatür ve COP toplantıları gibi güncel gelişmeler bağlamında analiz edilip, değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: COP29, 2053 Uzun Vadeli İklim Stratejisi, T.C İklim Değişikliği Başkanlığı

¹ Prof. Dr., Manisa Celal Bayar Üniversitesi (Emekli), mokmen1968@gmail.com, ORCID ID: 0009-0009-3869-5518

TURKEY'S 2053 LONG TERM CLIMATE STRATEGY AN EVALUATION ON IT

Mustafa ÖKMEN¹

It is becoming more evident day by day that the environmental heritage, which is not only an inheritance we received from our ancestors, but also a legacy from our grandchildren, will deteriorate in a cumulative way, necessitating international cooperation in the context of environmental problems. The main areas of cooperation regarding environmental problems that require proactive (preventive) approaches and policies in the same context rather than restorative policies are global warming and the subsequent problem of climate change.

Turkey 2053 Long-Term Climate Strategy document, published on the eve of the start of COP29 in Azerbaijan, the last of the United Nations Climate Change Conference series, as a platform where parties and actors meet, has important content in this context and offers significant projections regarding climate change problems. Based on the announcement of the Republic of Turkey Climate Change Presidency before COP 29 that the Strategy document will be announced during the Conference of the Parties, the document in question was submitted to the UNFCCC on 12 November 2024. The key points highlighted in this strategy document are discussed under headings such as Net Zero Emission Target, Energy Conversion, Green Transformation in Industry, Electrification and Intelligent Transportation Systems in Transportation, Decarbonization in Buildings and Cities, Sustainability in Agriculture. In this paper, the "2053 Long-Term Climate Strategy Document", which is a very new topic, will be analyzed and evaluated in the context of current developments such as the literature on the subject and COP meetings.

Key Words: COP29, 2053 Long Term Climate Strategy, Turkish Republic Presidency of Climate Change

¹ Prof. Dr., Manisa Celal Bayar University (Retired), mokmen1968@gmail.com, ORCID ID: 0009-0009-3869-5518

KATILIMCI YÖNETİMİN TEMELİ OLARAK YEREL YÖNETİMLER VE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI ARASINDA İŞ BİRLİĞİ

Mine MEYDANCI¹

Demokratik toplumların en önemli unsurlarından biri, yönetim süreçlerine katılımın teşvik edilmesidir. Katılımcı yönetim, sadece merkezi yönetim değil, aynı zamanda yerel yönetim birimleri ve sivil toplum kuruluşları (STK) ile kurulan iş birliğini de gerektirir. Yerel yönetimler ve STK'lar arasındaki güçlü iş birliği, halkın sesinin daha etkin bir şekilde duyulmasını ve yerel ihtiyaçlara yönelik çözümlerin geliştirilmesini sağlar. Yerel yönetimler ve STK'lar arasındaki iş birliği, özellikle toplumda sosyal dayanışma, çevre koruma, eğitim, kültür ve sağlık gibi alanlarda daha etkin politikalar üretilmesini destekler. Bu bildiri, katılımcı yönetim perspektifinde yerel yönetimler ile STK'lar arasında geliştirilen iş birliğinin önemi, faydaları ve uygulama alanlarına odaklanmaktadır.

Çalışmada, katılımcı yönetim sürecinde STK'ların ve yerel yönetimlerin nasıl bir araya gelebileceği, karşılaşılan zorluklar ve başarılı iş birliği örneklerini incelemek amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda, Türkiye'de ve dünyada uygulanan çeşitli projelerden örnekler verilerek bu iş birliğinin sürdürülebilir kalkınmaya nasıl katkı sağladığı ele alınacaktır. Makalede kavramsal ve kuramsal çerçevede literatür taraması ve analizi yapılmış, ayrıca yetkili kurum/kuruluşlardan elde edilen verilerden yararlanılmıştır.

Sonuç olarak, yerel yönetimlerin ve STK'ların karşılıklı olarak sağladıkları katkılarla katılımcı yönetimin daha güçlü bir şekilde inşa edilebileceği, toplumsal sorunların çözümünde bu iş birliğinin önemli bir role sahip olduğu ve bu tür iş birliklerinin geliştirilmesinin toplumların demokratik olgunluğuna katkı sunduğu belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Yerel Yönetimler, STKlar, Yönetişim, Katılım, Sürdürülebilirlik.*

¹ Doktora Öğrencisi Mine Meydancı, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, minemeydanci@gmail.com,
ORCID ID:0009-0002-9003-0440

COLLABORATION BETWEEN LOCAL GOVERNMENTS AND CIVIL SOCIETY ORGANIZATIONS AS THE BASIS OF PARTICIPATORY MANAGEMENT

Mine MEYDANCI¹

One of the most important elements of democratic societies is the promotion of participation in governance processes. Participatory governance requires cooperation not only with central government, but also with local government units and civil society organizations (CSOs). Strong cooperation between local governments and CSOs ensures that the voice of the people is heard more effectively and solutions are developed to address local needs. Collaboration between local governments and CSOs supports more effective policies, especially in areas such as social solidarity, environmental protection, education, culture and health. This paper focuses on the importance, benefits and application areas of cooperation between local governments and CSOs in a participatory governance perspective.

The study aims to examine how CSOs and local governments can come together in the participatory governance process, the challenges faced and examples of successful cooperation. In line with this purpose, examples from various projects implemented in Turkey and around the world will be given to illustrate how this cooperation contributes to sustainable development. In the article, literature review and analysis were conducted within the conceptual and theoretical framework, and data obtained from authorized institutions/organizations were used.

As a result, it is stated that participatory governance can be built more strongly with the mutual contributions of local governments and CSOs, that this cooperation has an important role in solving social problems and that the development of such cooperation contributes to the democratic maturity of societies.

Keywords: *Local Governments, NGOs, governance, participation, sustainability.*

¹ PhD Student Mine Meydanci, Istanbul Medeniyet University, minemeydanci@gmail.com,
ORCID ID:0009-0002-9003-0440

DEZAVANTAJLI BİREYLERİN ŞEHİR HAYATINDA KARŞILAŞTIKLARI ZORLUKLAR: ERGOTERAPİ BAKIŞ AÇISIYLA DEĞERLENDİRME

Hazal PURAL¹

Ergoterapi; bireylerin bağımsız yaşam becerilerini geliştirme, toplumsal katılımı artırma ve çevresel engelleri ortadan kaldırma hedefleri doğrultusunda, şehir hayatındaki zorlukları tanımlamak ve çözümler geliştirmek için önemli bir yaklaşımdır. Ergoterapinin sunduğu yöntemlerle, şehir hayatında dezavantajlı grupların yaşam kalitesini artırmaya yönelik stratejiler önerilmektedir. Bu stratejiler sayesinde, bireylerin şehirde bağımsız hareket edebilme, sosyal katılım sağlama ve kent yaşamındaki fırsatlardan eşit şekilde yararlanma imkânları geliştirilecektir.

Ergoterapi, bireylerin günlük yaşam aktivitelerini bağımsız ve verimli bir şekilde yerine getirmelerini destekleyen, çevresel düzenlemelerle bireyin toplumsal katılımını artırmayı amaçlayan bir sağlık ve sosyal hizmet disiplini. Özellikle dezavantajlı bireyler için, şehir hayatında karşılaşılan zorlukların üstesinden gelinmesi, ergoterapinin temel ilgi alanlarından biridir. Dezavantajlı bireyler; fiziksel engeller, ekonomik zorluklar, sosyal dışlanma ve yetersiz hizmetler gibi faktörler nedeniyle kentsel yaşama tam anlamıyla katılamamakta; bu durum da bireylerin yaşam kalitesini düşürmektedir. Ergoterapi, bu bireylerin ihtiyaç duyduğu destekleri sağlayarak, onları şehirde daha bağımsız ve katılımcı bir yaşam sürmeleri için güçlendirmeyi hedeflemektedir.

Ergoterapi, dezavantajlı bireylerin şehir hayatında bağımsız ve verimli bir yaşam sürebilmeleri adına önemli bir katkı sunmaktadır. Ergoterapi yöntemleriyle desteklenen bireyler, günlük yaşam aktivitelerinde daha bağımsız hale gelmekte, sosyal ilişkilerini güçlendirmekte ve topluma daha aktif bir şekilde katılım sağlamaktadır. Ergoterapi müdahaleleri sayesinde, şehirlerin herkes için erişilebilir ve kapsayıcı hale getirilmesi mümkün olmakta; bu da toplumsal eşitlik ve sürdürülebilirlik açısından büyük bir değer yaratmaktadır. Dezavantajlı bireylerin kentsel yaşama tam katılımını sağlamak, herkes için daha adil ve yaşanabilir bir şehir düzeninin temelini oluşturur.

Anahtar Kelimeler: *Ergoterapi, Dezavantajlı Gruplar, Bağımsız Yaşam, Sosyal Katılım, Çevresel Engeller.*

¹ Öğr. Gör., İstanbul Medipol Üniversitesi, İş Sağlığı ve Güvenliği Meslek Yüksekokulu, hazal.pural@medipol.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3072-9540

CHALLENGES FACED BY DISADVANTAGED INDIVIDUALS IN URBAN LIFE: AN OCCUPATIONAL THERAPY PERSPECTIVE

Hazal PURAL¹

Occupational therapy is an important approach aimed at identifying the challenges of city life and developing solutions to improve individuals' independent living skills, increase social participation, and eliminate environmental barriers. Through the methods provided by occupational therapy, strategies are proposed to enhance the quality of life for disadvantaged groups in urban settings. These strategies will help individuals improve their ability to move independently within the city, participate socially, and equally benefit from the opportunities available in urban life.

Occupational therapy is a health and social service discipline that supports individuals in performing daily living activities independently and efficiently, while also enhancing their social participation through environmental adjustments. For disadvantaged individuals in particular, overcoming the challenges encountered in city life is one of the primary areas of focus for occupational therapy. Disadvantaged individuals, who face physical disabilities, economic difficulties, social exclusion, and inadequate services, often cannot fully participate in urban life, which in turn reduces their quality of life. Occupational therapy aims to empower these individuals by providing the support they need to live more independently and participate more actively in the city.

Occupational therapy plays a significant role in enabling disadvantaged individuals to live independently and productively in urban settings. Individuals supported by occupational therapy methods become more independent in their daily activities, strengthen their social relationships, and engage more actively in society. Through occupational therapy interventions, it is possible to make cities more accessible and inclusive for everyone, which creates significant value in terms of social equality and sustainability. Ensuring the full participation of disadvantaged individuals in urban life lays the foundation for a fairer and more livable city structure for all.

Key Words: *Occupational Therapy, Disadvantaged Groups, Independent Living, Social Participation, Environmental Barriers.*

¹Lecturer Asst., Istanbul Medipol University, hazal.pural@medipol.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3072-9540

İKLİM DEĞİŞİMİNİN GÖLGESİNDE SU KAYNAKLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KULLANIMI: KENTSEL VE KIRSAL DENGE

Gözde KÜÇÜK KARA¹

Türkiye’de tatlı su kaynaklarının %70’i tarım sektöründe kullanılmakta ve bu durum, özellikle yaz aylarında artan su talebi ile birlikte kentlerin su kaynakları üzerinde büyük bir baskı yaratmaktadır. Normal mevsim koşullarında dengede olan bu durum, iklim değişikliği etkileri ile sarsılmakta; yağış rejimlerinin değişmesi, karlı ve soğuk günlerin azalması, artan sıcaklık ve buharlaşma nedeniyle su kaynakları üzerindeki baskı giderek artmaktadır. Tarımsal üretim için artan su tüketimi, kentsel ve kırsal alanlar arasında su paylaşımını yeniden değerlendirmeyi zorunlu hale getirmektedir. Sanayi ve evsel su tüketimi, toplam su tüketiminin görece küçük bir kısmını oluşturmasına rağmen, bu kesimlerde büyük su tasarrufu kampanyaları ve su kesintileri uygulanmaktadır. Ancak, nüfusun büyük bir kısmının kentlerde yaşadığı göz önünde bulundurulduğunda, kentlerde uygulanan bu tedbirlerin, suyun büyük kısmını kullanan tarım sektörü için öngörülmediği dikkat çekmektedir. Tarım sektörünün gıda güvenliği açısından stratejik bir öneme sahip olması, devletin ve sivil toplumun tarımda su kullanımına daha esnek yaklaşımlarını beraberinde getirmektedir. Avrupa’da ve ABD’de olduğu gibi Türkiye’de de tarım sektörü, devlet desteklerinden en çok yararlanan kesimlerden biri olup, su tüketiminde öncelik sahibi olarak görülmektedir. Ancak iklim değişikliği, Türkiye gibi su kıtlığının arttığı bölgelerde tarım ve kentlerin su paylaşım dengesini yeniden düzenlemeyi zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda, mevcut su ve tarım politikalarının iklim değişikliğine uyumlu hale getirilmesi gerekmektedir. Tarımda kullanılan suyun daha etkin kullanılması amacıyla akıllı sulama teknolojilerinin ve dijital tarım uygulamalarının yaygınlaştırılması önerilmektedir. Ayrıca, tarımsal üretimde su tüketimi yüksek bitkiler yerine iklim koşullarına daha uygun, su tüketimi düşük bitkilerin teşvik edilmesi önemlidir. Kentlerde düzenlenen su tasarrufu kampanyalarının tarım sektörüne de entegre edilmesi ve çiftçilerin sürdürülebilir su kullanımı konusunda bilinçlendirilmesi hedeflenmelidir. Kuraklık yönetim planlarının uygulanması ve yeraltı su kaynaklarının yeniden dolması için çalışma yapılması, su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi için kritik bir adım olacaktır. Bu çalışma, iklim değişikliği karşısında su kaynaklarının dengeli ve sürdürülebilir yönetimini sağlamaya yönelik mevcut su ve tarım politikalarının eksiklikleri üzerinde duracaktır. Araştırmanın yöntemi istatistik verilerini kullanarak uygulanan politikanın irdelenmesidir. Türkiye’nin su kaynaklarını, kırsal ve kentsel su tüketimi dengesi oluşturarak daha etkin ve verimli kullanabilmesine dair politika üretim süreçlerine katkı sunmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişimi, Sürdürülebilir Su Politikaları, Tarım Politikaları, Kent ve Kırsal Dengesi

¹ Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, gzkucuk@hotmail.com, ORCID ID:0009-0002-9764-4322

SUSTAINABLE USE OF WATER RESOURCES IN THE SHADOW OF CLIMATE CHANGE: URBAN AND RURAL BALANCE

Gözde KÜÇÜK KARA¹

In Turkey, 70% of freshwater resources are used in the agricultural sector and this situation, together with the increasing demand for water, especially in summer months, creates a great pressure on the water resources of cities. This situation, which is in balance under normal seasonal conditions, is being shaken by the effects of climate change; the pressure on water resources is gradually increasing due to the change in precipitation regimes, the decrease in snowy and cold days, increasing temperature and evaporation. Increasing water consumption for agricultural production makes it necessary to re-evaluate water sharing between urban and rural areas. Although industrial and domestic water consumption accounts for a relatively small share of total water consumption, major water conservation campaigns and water cutbacks have been implemented in these sectors. However, given that the majority of the population lives in urban areas, it is noteworthy that these urban measures are not envisaged for the agricultural sector, which uses the majority of water. The strategic importance of the agricultural sector in terms of food security has led the state and civil society to adopt a more flexible approach to water use in agriculture. In Turkey, as in Europe and the US, the agricultural sector is one of the largest beneficiaries of state support and is seen as a priority in water consumption. However, climate change necessitates a reorganization of the water sharing balance between agriculture and cities in regions like Turkey where water scarcity is increasing. Accordingly, existing water and agricultural policies need to be adapted to climate change. It is recommended that smart irrigation technologies and digital agriculture practices be made widespread to ensure more efficient use of water in agriculture. In addition, it is important to encourage plants with low water consumption that are more suitable for climatic conditions instead of plants with high water consumption in agricultural production. Water saving campaigns organized in cities should be integrated into the agricultural sector and farmers should be made aware of sustainable water use. Implementing drought management plans and working to recharge groundwater resources will be a critical step for the sustainable management of water resources. This study will focus on the shortcomings of current water and agricultural policies to ensure balanced and sustainable management of water resources in the face of climate change. The methodology of the research is to examine the implemented policy using statistical data. It is aimed to contribute to the policy-making processes for Turkey to use its water resources more effectively and efficiently by creating a balance between rural and urban water consumption.

Keywords: *Climate Change, Sustainable Water Policies, Agricultural Policies, Urban and Rural Balance*

¹PHD Student, Marmara University, gzkucuk@hotmail.com, ORCID ID: 0009-0002-9764-4322

YÖNETİŞİM ÖNCESİNİ YENİDEN YORUMLAMAK: KAMU, ÖZEL SEKTÖR VE SİVİL TOPLUM İŞBİRLİKLERİNE GÜNCEL BİR PERSPEKTİF

Hasan AKAY¹

Müslüm YILDIZ²

Bu çalışma, kamu, özel sektör ve sivil toplum arasındaki işbirliğini “ön iletişim” kavramıyla yeniden yorumlamaktadır. Geleneksel işbirliği modelleri, sektörler arası sınırların statik ve hiyerarşik olduğu varsayımına dayanırken, ön iletişim anlayışı daha akışkan, dinamik ve bütünleşik bir yaklaşımı benimsemektedir. Çalışma, dijitalleşme ve veri odaklı stratejilerin bu paradigmatik değişimi nasıl mümkün kıldığını tartışmaktadır. Dijital araçların sağladığı şeffaflık ve anlık bilgi paylaşımı, işbirliklerinin daha çevik ve stratejik hale gelmesini sağlamaktadır. Yapay zekâ destekli veri analitiği, sektörel bilgi asimetrisini azaltarak kriz yönetimi gibi alanlarda hızlı ve etkili çözümler geliştirilmesine olanak tanımaktadır. Bu dönüşüm, özellikle iklim değişikliği ve küresel sağlık krizleri gibi karmaşık sorunlarla başa çıkmak için gerekli olan dayanıklı ve kapsayıcı işbirliği yapılarını ön plana çıkarmaktadır. Çalışma, bu bağlamda çok katmanlı yönetim ve birlikte yaratma süreçlerini teorik bir çerçevede ele almakta; kamu-özel sektör danışma kurulları ve ortak görev gücü mekanizmaları gibi katılımcı yapıları vurgulamaktadır. Sivil toplum kuruluşlarının ön iletişimdeki rolü de dikkat çekicidir. Sosyal adalet, çevresel sürdürülebilirlik ve insan hakları gibi konularda marjinal grupların sesi olan sivil toplum, artık politika yapım süreçlerinde daha merkezi bir konumda bulunmaktadır. Çevresel, sosyal ve yönetim kriterleri üzerinden kurulan bu yeni rol, özel sektörün stratejilerini ve kamu politikalarını yeniden şekillendirmektedir. Sonuç olarak, çalışma, ön iletişimi sektörler arası entegrasyon ve adaptasyona dayalı, esnek ve sürdürülebilir bir işbirliği modeli olarak sunmaktadır. Bu model, yalnızca teorik değil, aynı zamanda pratik bir zorunluluk olarak, 21. yüzyılın çok katmanlı sorunlarına etkili çözümler üretme potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: *Ön İletişim, Yönetişim, Özel Sektör, Sivil Toplum Kuruluşları.*

¹ Dr.Öğr.Üyesi, Adıyaman Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hasanakay2@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9531-4875

² Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, yildizmuslum@outlook.com, ORCID ID: 0000-0002-5111-4409

REINTERPRETING PRE-GOVERNANCE: A CURRENT PERSPECTIVE ON PUBLIC, PRIVATE AND CIVIL SOCIETY PARTNERSHIPS

Hasan AKAY¹

Müslüm YILDIZ²

This paper reinterprets cooperation between the public, private and civil society through the concept of “precommunication”. While traditional models of cooperation are based on the assumption that the boundaries between sectors are static and hierarchical, the concept of pre-communication adopts a more fluid, dynamic and integrated approach. The paper discusses how digitalization and data-driven strategies have enabled this paradigmatic shift. The transparency and instant information sharing enabled by digital tools make collaborations more agile and strategic. AI-enabled data analytics reduce sectoral information asymmetries, enabling fast and effective solutions in areas such as crisis management. This transformation brings to the forefront resilient and inclusive collaborative structures needed to tackle complex challenges such as climate change and global health crises. In this context, the study theorizes multi-layered governance and co-creation processes, emphasizing participatory structures such as public-private sector advisory boards and joint task force mechanisms. The role of civil society organizations in pre-communication is also noteworthy. As the voice of marginalized groups on issues such as social justice, environmental sustainability and human rights, civil society is now more central to policy-making processes. This new role, based on environmental, social and governance criteria, is reshaping private sector strategies and public policies. As a result, the study presents pre-communication as a flexible and sustainable model of cooperation based on cross-sectoral integration and adaptation. This model, not only as a theoretical but also as a practical imperative, has the potential to generate effective solutions to the multi-layered problems of the 21st century.

Key Words: *Pre-communication, Governance, Private Sector, Civil Society Organizations.*

¹Ass.Prof, Adiyaman University, Department of Political Science and Public Administration, hasanakay2@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9531-4875

²PhD Student, Istanbul Medeniyet University Graduate School of Political Science and Public Administration, yildizmuslum@outlook.com, ORCID ID: 0000-0002-5111-4409

ÜNİVERSİTELERİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLEŞMEDEKİ FONKSİYONU: İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

Asilkan LENGER¹

Adem ESEN²

Amaç: Üniversiteler, toplumun gelişiminde etkin bir role sahip olan ve toplumsal refaha önemli katkılarda bulunan yükseköğretim kurumlarıdır. Ayrıca, yerinden yönetim anlayışı çerçevesinde hizmet sunan üniversiteler, yalnızca bilgi üreten değil, aynı zamanda bu bilgiyi aktaran, koruyan, yayan ve uygulayan kuruluşlardır. Üniversiteler, birbirine entegre eğitim-öğretim süreçleri aracılığıyla toplumu eğitime, bilimsel araştırmalar yaparak yeni bilgiler üretme ve edinilen bilgiyi kullanarak topluma hizmet etme gibi çeşitli fonksiyonlara sahiptir. Statik ve teorik bilgilerin, üniversiteler aracılığıyla dinamik hale gelerek toplumun kalkınma ve gelişimine katkıda bulunduğu gözlemlenmektedir. Bu bağlamda, üniversitelerin kentlerde sürdürülebilir çevre bilincinin oluşmasına yönelik faaliyetleri son derece önemlidir. Bu çalışmanın amacı, İstanbul Üniversitesi'nin sürdürülebilir kentleşmeye yönelik bilgileri nasıl aktardığını ve bu süreçte hangi mekanizmaların kullanıldığını ortaya koymaktır.

Yöntem: İstanbul Üniversitesi'nin sürdürülebilir kentleşme bağlamında bilgi aktarma sürecini anlamak amacıyla, idare faaliyet raporları, stratejik planlar, projeler ve web siteleri incelenmiş ve içerik analizi gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: İstanbul Üniversitesi, sürdürülebilir kentleşme konusundaki bilgileri, sosyal, ekonomik ve çevresel sürdürülebilirlik hedefleri doğrultusunda çeşitli araçlar aracılığıyla kentlere aktarmaktadır. Bu amaçla, bilimsel akademik yayınların yanı sıra araştırma projeleri, yerel yönetimler ve diğer paydaşlarla gerçekleştirilen iş birlikleri ve politika önerileri yoluyla etkin bir şekilde hareket etmektedir. İstanbul Üniversitesi'nin sürdürülebilir kentsel karar alma süreçlerindeki fonksiyonları ve etkileri, bilimsel yayınlar, sosyal medya dijital platformları ve gazeteler aracılığıyla kent sakinlerine şeffaf ve açık bir iletişimle duyurulmaktadır. Ayrıca, üniversiteye bağlı İletim Gazetesi'nin yayınları ve Teknokent Entertech'in faaliyetleri ile sürdürülebilir kentleşmeye ilişkin bilgiler toplumla paylaşılmaktadır.

Sonuç: Küreselleşme ile belirginleşen bilgi toplumunun etkileri doğrultusunda, kentlerde toplumsal hesap verme yükümlülüğü, katılımcılık ve ortak karar alma süreçleri önem kazanmaya başlamıştır. Bu bağlamda, karar alma süreçlerinde etkin ve kritik bir rol üstlenen üniversitelerin, sürdürülebilir kentleşme konusunda sahip oldukları bilgilerin aktarımının önemi vurgulanmaktadır. Ayrıca, üniversitelerin sürdürülebilir kentleşmeye yönelik kentsel karar alma süreçlerine katkılarının yalnızca bilimsel verilerle sınırlı olmadığı, yerel halk ve karar alıcılarla etkileşim kurarak daha kapsamlı bir sürdürülebilir kent anlayışının gelişimine katkı sağladığı gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Sürdürülebilir Kentleşme, İstanbul Üniversitesi, Kentsel Karar Alma, Bilgi, Fonksiyon.*

¹ Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, İstanbul/Türkiye, lengerasilkan@gmail.com, ORCID: 0000-0001-8619-0754

² Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, İstanbul/Türkiye, Adem.esen@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9720-6096

THE FUNCTION OF UNIVERSITIES IN SUSTAINABLE URBANIZATION: THE CASE OF ISTANBUL UNIVERSITY

Asilkan LENGER¹

Adem ESEN²

Aim: Universities are higher education institutions that have an active role in the development of society and make significant contributions to social welfare. In addition, universities, which provide services within the framework of decentralization, are organizations that not only produce knowledge, but also transfer, protect, disseminate and apply this knowledge. Universities have various functions such as educating the society through integrated education and training processes, producing new knowledge by conducting scientific research, and serving the society by using the acquired knowledge. It is observed that static and theoretical knowledge contributes to the development and development of society by becoming dynamic through universities. In this context, the activities of universities for the formation of sustainable environmental awareness in cities are extremely important. The aim of this study is to reveal how Istanbul University conveys information about sustainable urbanization and what type mechanisms are used in this process.

Method: In order to understand the information transfer process of Istanbul University in the context of sustainable urbanization, administrative activity reports, strategic plans, projects and websites were examined and content analysis was carried out.

Results: Istanbul University transfers knowledge on sustainable urbanization to cities through various tools in line with its social, economic and environmental sustainability goals. To this end, it acts effectively through scientific academic publications, as well as research projects, collaborations with local governments and other stakeholders, and policy recommendations. The functions and effects of Istanbul University in sustainable urban decision-making processes are announced to the residents of the city through scientific publications, social media digital platforms and newspapers through transparent and open communication. In addition, information on sustainable urbanization is shared with the society through the publications of the İletim Gazetesi affiliated with the university and the activities of Teknokent Entertech.

Conclusion: In line with the effects of the information society, which has become evident with globalization, social accountability, participation and joint decision-making processes have started to gain importance in cities. In this context, the importance of transferring the knowledge of universities, which play an active and critical role in decision-making processes, on sustainable urbanization is emphasized. In addition, it has been observed that the contributions of universities to urban decision-making processes for sustainable urbanization are not limited to scientific data, but contribute to the development of a more comprehensive sustainable city understanding by interacting with local people and decision-makers.

Keywords: *Sustainable Urbanization, Istanbul University, Urban Decision Making, Knowledge, Function.*

¹ Ph.D. Student, Istanbul University, Faculty of Political Sciences, Department of Political Science and Public Administration, Istanbul/Turkey, lengerasilkan@gmail.com, ORCID: 0000-0001-8619-0754

² Prof. Dr., Istanbul University, Faculty of Political Sciences, Department of Political Science and Public Administration, Istanbul/Turkey, Adem.esen@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9720-6096

KENTSEL KORUMADA SÜRDÜRÜLEBİLİR YÖNETİŞİM: ÇEVRE VE KÜLTÜR DEĞERLERİNİ KORUMA VE TANITMA VAKFI VE TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ ÖRNEĞİ¹

Enver GÖÇEN²

Burak Hamza ERYİĞİT³

Kent olgusu hem fiziksel bir mekân olarak inşa edilen bir nesne hem de onu oluşturan topluma etkisi açısından değerlendirildiğinde bir özne olarak düşünülebilir. Kent insan ilişkisi bu bağlamda interaktif bir özellik taşımaktadır. Kentsel koruma ise bu süreçte insanın mekânla ilişkisinin niteliğini ortaya koymak açısından turnusol bir işlev görmektedir. Kentsel koruma çok boyutlu bir süreçtir. Bu sürece korunan varlıkların esas kullanıcılarının katılımı hem kamu politikalarının demokratik niteliği açısından hem de sivil toplumun inisiyatifinin ve iradesinin yansıması bakımından önemlidir.

Bu çalışmanın amacı sivil toplum ile kamu kesimi arasındaki iş birliğinin sürdürülebilir yönetim açısından değerlendirilmesi için ÇEKÜL (Çevre ve Kültür Değerlerini Koruma ve Tanıtma Vakfı) ile TKB (Tarihi Kentler Birliği) arasında sürdürülen iş birliğinin kentsel korumadaki işlevlerini ortaya koymaktır. Çalışma Türkiye'ye özgü bir model olduğu öngörülen ÇEKÜL ve TKB iş birliğinin kentsel koruma politikalarına sunduğu katkıları, kamu kesimi ve sivil toplumun ortak iyiyi korumalarının dayandığı parametreleri, 30 yıl gibi uzun bir süredir yürütülen koruma politikalarının sürdürülebilir yönetim bağlamında ortaya koyması açısından önem taşımaktadır.

Çalışma bir örnek vaka analiz çalışmasıdır. Çalışmada literatür tarama, gözlem ve belge tarama teknikleri ile veriler elde edilmiştir. ÇEKÜL Vakfı ve TKB iş birliğine yönelik veriler ışığında kentsel koruma alanında yerel yönetimlerin yürüttüğü politikalara sivil toplumun katılımının şekli, niteliği ve özellikleri açıklanmıştır. Sürdürülebilir yönetim açısından bu uygulamanın mevcut durumu ve geleceği ile ilgili güçlü ve zayıf yönlerinin tespitini takiben söz konusu işleyiş ile ilgili değerlendirmeler ve öneriler ile çalışma sonlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Kentsel Koruma, Sürdürülebilir Yönetişim, Katılım.*

¹ Bu Çalışma 'Kentsel Koruma politikalarında Sivil Toplum Kuruluşları ve Yerel Yönetimlerin İş Birliği: ÇEKÜL (Çevre ve Kültür Değerlerini Koruma ve Tanıtma Vakfı) ve TKB (Tarihi Kentler Birliği) Örnekleme' adlı doktora tez çalışmasından esinlenerek hazırlanmıştır.

² Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları, Doktora Programı, envergocen56@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-1364-4257

³ Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Yerel Yönetimler Bölümü, burak.eryigit@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4113-6812

SUSTAINABLE GOVERNANCE IN URBAN CONSERVATION: THE SAMPLE OF FOUNDATION FOR THE PROTECTION AND PROMOTION OF ENVIRONMENTAL AND CULTUREL VALUES AND HICTORIC CITIES UNION¹

Enver GÖÇEN²

Burak Hamza ERYİĞİT³

The concept of the city can be considered both as an object, a physical space constructed by humans, and as a subject, given its impact on the society that creates it. In this context, the relationship between the city and humans exhibits an interactive nature. Urban conservation, within this process, functions as a litmus test to reveal the quality of human interaction with space. Urban conservation is a multidimensional process. The participation of the primary users of the preserved assets in this process is crucial both for the democratic quality of public policies and for reflecting the initiative and will of civil society.

The aim of this study is to examine the collaboration between ÇEKÜL (The Foundation for the Protection and Promotion of the Environment and Cultural Heritage) and TKB (Union of Historical Towns) in terms of its role in urban conservation, evaluating the partnership between civil society and the public sector from the perspective of sustainable governance. This collaboration is seen as a model unique to Turkey and is significant for its contributions to urban conservation policies, the parameters underpinning the shared protection of the common good by the public sector and civil society, and its insights into conservation policies implemented over a period of more than 30 years within the context of sustainable governance.

The study employs a case analysis approach. Data was gathered through literature review, observation, and document analysis techniques. Based on the data regarding the collaboration between ÇEKÜL and TKB, the study explains the form, quality, and characteristics of civil society's participation in urban conservation policies implemented by local governments. Following the identification of the strengths and weaknesses of this application in terms of sustainable governance, the study concludes with evaluations and recommendations concerning the functioning of this collaborative model.

Key Words: *Urban coservation, Sustainable Governance, Participation.*

¹ Bu Çalışma 'Kentsel Koruma politikalarında Sivil Toplum Kuruluşları ve Yerel Yönetimlerin İş Birliği: ÇEKÜL (Çevre ve Kültür Değerlerini Koruma ve Tanıtma Vakfı) ve TKB (Tarihi Kentler Birliği) Örnekleme' adlı doktora tez çalışmasından esinlenerek hazırlanmıştır.

²Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları, Doktora Programı, envergocen56@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-1364-4257

³Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Yerel Yönetimler Bölümü, burak.eryigit@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4113-6812

İSTANBUL'DA KENTSEL ULAŞIM YÖNETİMİNİN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

Adnan TETİKOL¹

Burak Hamza ERYİĞİT²

Geniş alanlara yayılan ve yüksek nüfusa ev sahipliği yapan metropoliten alanlarda; her geçen gün birbirinden daha fazla uzaklaşan konut, iş ve rekreasyon alanları arasında yüzbinlerce kişi günlük yolculuklarını gerçekleştirmektedir. Böyle bir ortamda kentsel ulaşım ağlarının talepleri karşılamaya dönük olarak tasarlanması ve işletilmesi, sürdürülebilir bir kentsel hareketliliğin sağlanması için kritik bir önem taşımaktadır. Merkezi yönetimlerin, yerel yönetimlerin ve sivil toplum aktörlerinin karar alma süreçlerine katılımı ve güçlü ulaşım otoritelerinin oluşturulması ile birlikte kentsel ulaşım yönetiminin sürdürülebilirliği ve bununla birlikte kaynakların etkin kullanımı sağlanabilmektedir.

Günde milyonlarca kişinin özel ya da toplu ulaşım araçları ile seyahat ettiği İstanbul'da; trafik sıkışıklığı ve toplu ulaşım sisteminin kapasitesi gibi sorunlarla birlikte yerel ve merkezi yönetim aktörlerinin kentsel ulaşım yönetimindeki rolleri ve birbirileri ile olan ilişkileri de sıklıkla tartışma konusu olmaktadır. Büyükşehirlerde kentsel ulaşım yönetiminde koordinasyonun sağlanması için UKOME adlı yapı oluşturulmuş olsa da bu yapının, günlük siyasi tartışmalarla bu görevi yerine getirmesi mümkün olmamaktadır. Koordinasyon eksikliğinin yaşandığı ortamda ise; yatırım bütçelerinin etkin kullanımı ve İstanbul'un kentsel ulaşım ihtiyaçlarının karşılanması zorlaşırken, merkezi ve yerel yönetim kontrolündeki farklı işletmeciler kuruluşların entegre ulaşım sistemleri bütünü sunması mümkün olmamaktadır.

Bu çalışma ile İstanbul'da kentsel ulaşım yönetiminin sürdürülebilirliğinin incelenmesi amaçlanmış ve bu amaç doğrultusunda merkezi yönetim ile yerel yönetim aktörlerinin kentsel ulaşım yönetimindeki rolleri ve aralarındaki ilişkiler analiz edilmiştir. Çalışmada yöntem olarak nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizine başvurulmuş ve materyal olarak yasal düzenleme metinlerinden, planlardan ve politika belgelerinden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Kentsel Ulaşım Yönetimi, Koordinasyon, UKOME.*

¹ Dr., Metro İstanbul, adnan.tetikol@metro.istanbul, ORCID ID: 0000-0002-2722-4018.

² Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Yerel Yönetimler Bölümü, Yerel Yönetimler Anabilim Dalı, burak.eryigit@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4113-6812.

A STUDY ON THE SUSTAINABILITY OF URBAN TRANSPORTATION MANAGEMENT IN ISTANBUL

Adnan TETİKOL¹

Burak Hamza ERYİĞİT²

In metropolitan areas that span vast regions and host high population densities, hundreds of thousands of individuals undertake daily commutes between increasingly distant residential, workplace, and recreational zones. In such a context, designing and operating urban transportation networks to meet these demands is crucial for ensuring sustainable urban mobility. The sustainability of urban transportation management and the efficient use of resources can be achieved through the participation of central governments, local administrations, and civil society actors in decision-making processes, alongside the establishment of robust transportation authorities.

In Istanbul, where millions of people travel daily using private or public transportation modes, issues such as traffic congestion and the capacity of public transportation systems are frequently accompanied by debates surrounding the roles and interactions of local and central government actors in urban transportation management. Although a structure named UKOME (Transportation Coordination Center) has been established to ensure coordination in urban transportation management in metropolitan areas, this body is often unable to fulfill its mandate due to daily political disputes. In the absence of effective coordination, the efficient allocation of investment budgets becomes challenging, and addressing Istanbul's urban transportation needs, as well as delivering integrated transportation systems under the management of various operators controlled by central and local authorities, becomes increasingly difficult.

This study aims to examine the sustainability of urban transportation management in Istanbul. To this end, it investigates the roles and relationships between central and local government actors in urban transportation management. The study adopts qualitative research methods, specifically content analysis, and utilizes legal regulations, plans, and policy documents as its primary materials.

Key Words: *Istanbul Metropolitan Municipality, Urban Transport Management, Coordination, UKOME.*

¹ Dr., Metro Istanbul, adnan.tetikol@metro.istanbul, ORCID ID: 0000-0002-2722-4018.

² Assoc. Prof., Marmara University, Faculty of Political Sciences, Department of Local Governments, burak.eryigit@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4113-6812.

YÖNETİMDE ŞEFFAFLIĞIN ANAHTARI OLARAK SİVİL TOPLUM VE SİYASAL KATILIM

Halil PEÇE¹

Geleneksel yönetim anlayışında gizlilik, idarenin tercih ettiği bir yaklaşım tarzı olarak karşımıza çıkmaktadır. Hesap verilebilirlik, daha iyi bir yönetim anlayışı, güven ve güçlü bir yönetim sağlamak için şeffaflık mutlak manada tesis edilmesi gereken bir ilkedir. Şeffaflığın sağlanması, güçlenmesi ve korunması ise ancak güçlü bir sivil toplum ve siyasal katılımı mümkün olabilir. Gizlilik, idare işleyişinde bir perde olarak yöneticilerin elini güçlendirse de verimliliği düşüren bir faktördür. İdarecilerin yetki alanlarına giren meselelerde aldıkları kararların gizlilik kisvesi altında tartışılmaz olması onları hesap verilebilirlik ilkesinden uzaklaştırmaktadır. Her ne kadar gizlilik bazı kararların alınmasında yöneticilere cesaret verip işleyişte kolaylık sağlasa da keyfiliği önlenemez biçimde arttırıp güçlü bir yönetişimin oluşmasına engel olmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı betimsel analiz metodu kullanılarak sivil toplum ve siyasal katılımın şeffaf bir yönetim anlayışının kazanılmasındaki önemini vurgulamaktır. Şeffaf bir yönetim anlayışı, karar alma süreçlerinde paydaşları azami düzeyde etkili kıldığı gibi yüksek oranda isabetli kararların alınmasına da olanak tanımaktadır. Siyasal katılım, vatandaşlık bilincinin en önemli şartlarından biri olarak bireylerin yaşadıkları topluma olan duyarlılıklarının bir yansıması olarak değerlendirilebilir. Toplumsal sorunlara yönelik alınan kararların oluşturulma sürecinde vatandaşların bu sürece dahil olması daha güçlü ve isabetli kararların alınmasına katkı sağladığı gibi sürecin şeffaflık çerçevesinde ilerlemesine de olanak tanımaktadır. Dolayısıyla yönetimin aldığı kararların ve işleyişin şeffaflık içinde sürdürülebilmesi için vatandaşlık bilinci yüksek bireylerin siyasal katılımları önem arz etmektedir. Bununla birlikte sivil toplum, şeffaflık talebinin güçlenmesinde etkili olabilmektedir. Hükümet dışında bir alan olarak sivil toplum, sağlıklı bir toplumun oluşmasında kilit role sahiptir. Yönetimlerin ilgi alanına giren ya da henüz girmemiş olan meseleler sivil toplum inisiyatifiyle tartışılıp vatandaşlar bu meseleler özelinde daha bilinçli hale getirilebilmektedir. Böylece idarenin almış ya da alacak olduğu kararlar hakkında vatandaşlar daha fazla bilgi talep etmektedirler. Bu çalışmada sivil toplum alanı içinde değerlendirilen faaliyetler incelenerek şeffaflığın oluşmasında siyasal katılım ve sivil toplumun ne derece önemli olduğu tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Şeffaflık, Hesap Verilebilirlik, Sivil Toplum, Siyasal Katılım, Yönetişim.*

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Erzurum Teknik Üniversitesi, halil.pece@erzurum.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3861-0651

CIVIL SOCIETY AND POLITICAL PARTICIPATION AS THE KEY TO TRANSPARENCY IN GOVERNANCE

Halil PEÇE¹

Secrecy is an approach preferred by the administration in the traditional management approach. Transparency is a principle that must be established in order to ensure accountability, a better management approach, trust and strong governance. Ensuring, strengthening and protecting transparency is only possible with a strong civil society and political participation. Although secrecy strengthens administrators in the functioning of the administration, it is a factor that reduces efficiency. The fact that the decisions taken by administrators on issues within their authority cannot be discussed due to secrecy distances them from the principle of accountability. Although secrecy encourages administrators to make some decisions and facilitates the process, it also increases arbitrariness inevitably and prevents the formation of strong governance. The main purpose of this study is to emphasize the importance of civil society and political participation in gaining a transparent management approach by using descriptive analysis method. A transparent management approach not only makes stakeholders more effective in decision-making processes, but also enables highly accurate decisions to be made. Political participation can be considered as one of the most important conditions of citizenship awareness and a reflection of the sensitivity of individuals to the society they live in. The involvement of citizens in the process of making decisions regarding social problems contributes to the making of stronger and more accurate decisions and also allows the process to progress within the framework of transparency. Therefore, the political participation of individuals with high citizenship awareness is important in order for the decisions taken by the administration and the operation to be maintained in a transparent manner. In addition, civil society can be effective in strengthening the demand for transparency. As an area outside of government, civil society has a key role in the formation of a healthy society. Issues that are of interest to the administration or have not yet been addressed can be discussed through civil society initiatives and citizens can be made more aware of these issues. In this way, citizens demand more information about the decisions that the administration has taken or will take. In this study, the activities evaluated within the field of civil society are examined and the importance of political participation and civil society in creating transparency is discussed.

Key Words: *Transparency, Accountability, Civil Society, Political Participation, Governance.*

¹Asst. Prof., Erzurum Technical University, halil.pece@erzurum.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3861-0651

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE UYUM STRATEJİLERİ KAPSAMINDA ŞEHİRLERDE YENİLENEBİLİR ENERJİLERİN KULLANIMI: YEŞİL HİDROJEN PROJESİ

Çiğdem YAVUZ¹

Günümüz dünyasında insanlar kırsal bölgelerden çok şehirlerde yaşamakta ve çeşitli sorunlarla yüzleşmektedir. Bu sorunların en büyüğü ise iklimsel bağlamda yaşanan krizler ve bu krizler sonucunda bireylerin hayatlarını kaybetmesidir. İklim krizini engelleme amaçlı ülkeler çeşitli uluslararası birlikler oluşturmuştur. Bunlardan biri de Birleşmiş Milletlerin 1987 yılından beri bir araya gelerek oluşturduğu Hükümetler Arası İklim Panelidir. Bu panel sonucunda bir çerçeve sözleşme oluşturulmuş ve hükümetlerden belli kurallara uymaları talep edilmiştir. Ancak geleneksel noktada atmosfere salınan sera gazının azalması hedeflendiği halde arttığı için yeni tedbirler oluşturulması elzem bir hal almıştır. Bu amaçla ülkeler dönemsel olarak iklim değişikliğine uyum stratejileri geliştirmiş ve bu stratejiler bağlamında insan yaşamını kolaylaştırarak doğa ile uyumlu yenilenebilir kaynaklara yönelmişlerdir. Bunlardan birisi de geleceğin teknolojisi olarak görülen Yeşil Hidrojen Projesidir. Yeşil Hidrojen şehirlerde ulaşım ağlarında, evlerde elektrik ya da doğalgaz gibi çok çeşitli alanların yanı sıra çelik ve alüminyum gibi sanayi alanlarında kullanılabilecek yenilenebilir bir enerji kaynağıdır. Dünyada olduğu gibi ülkemizde de 2053 net sıfır karbon emisyonu hedefleri doğrultusunda T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, İklim Değişikliği Başkanlığı ve Tübitak gibi kurumlarda çeşitli projeler geliştirilmekte ve Yeşil Hidrojenin kullanım alanları için altyapı çalışmaları yapılmaktadır.

Bu bildiri iklim krizini engelleme amaçlı geliştirilen uyum stratejileri bağlamında önerilen yenilenebilir kaynakların kullanımı konusunda geliştirilen yeşil hidrojen teknolojisi ve şehirlerdeki kullanım alanları incelenmiştir. Yöntem olarak ise nitel araştırma tekniği kullanılmış olup; Dünya Bankası, İklim Değişikliği Başkanlığı, T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Başkanlığı ve Avrupa Komisyonunun şehirlerde iklime uyum için geliştirdiği strateji ve politika önerileri araştırılmıştır.

Bulgular açısından bakıldığında yeşil hidrojen teknolojisinin şehirlerde ulaşım, bina ısı yalıtımı, araç yakıt sistemleri ya da şehir içerisinde kalmış sanayi üretim sahalarında kullanılabildiği görülmüş ve yeşil hidrojenin kullanımının artırılması ile şehirlerde karbon salınımı sıfır düzeyine düşürülerek iklim krizinin önüne geçilebileceği anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *İklim Krizi, Uyum Stratejileri, Yeşil Hidrojen*

¹ Doktora Adayı, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, cigdemyavuz15@gmail.com ORCID ID: 0000-0002-5441-3092

THE USE OF RENEWABLE ENERGIES IN CITIES WITHIN THE SCOPE OF CLIMATE CHANGE ADAPTATION STRATEGIES: THE GREEN HYDROGEN PROJECT

Çiğdem YAVUZ¹

In today's world, people live in cities rather than rural areas and face various problems. The biggest of these problems is the crises experienced in the climatic context and the loss of lives of individuals as a result of these crises. Countries have formed various international associations aimed at preventing the climate crisis. One of these is the Intergovernmental Climate Panel, which has been established by the United Nations since 1987. As a result of this panel, a framework agreement was created and governments were requested to comply with certain rules. However, at this point, it has become essential to develop new measures because the greenhouse gases released into the atmosphere have increased despite the aim of decreasing them. For this purpose, countries have periodically developed strategies to adapt to climate change and, in the context of these strategies, they have turned to renewable resources that are compatible with nature and facilitate human life. One of these is the Green Hydrogen Project, which is seen as the technology of the future. Green Hydrogen is a renewable energy source that can be used in a wide variety of areas such as transportation networks in cities, electricity or natural gas in homes, as well as in industrial areas such as steel and aluminum. In line with the 2053 net zero carbon emission targets, various projects are being developed in our country, as in the world, in institutions such as the Ministry of Energy and Natural Resources of the Republic of Turkey, the Climate Change Presidency and TUBITAK, and infrastructure work is being carried out for the areas of use of Green Hydrogen. As in the world, in our country, in line with the 2053 net zero carbon emission targets, various projects are being developed in institutions such as the T.C. Ministry of Energy and Natural Resources, the Climate Change Presidency and Tubitak, and infrastructure works are being carried out for the areas of use of Green Hydrogen.

In this paper, the green hydrogen technology developed in the use of renewable resources proposed in the context of adaptation strategies developed to prevent the climate crisis and the areas of use in cities were examined. As a method, qualitative research technique was used; strategy and policy recommendations developed by the World Bank, Climate Change Presidency, T.C. Energy and Natural Resources Presidency and the European Commission for climate adaptation in cities were investigated.

From the point of view of the findings, it has been seen that green hydrogen technology can be used in transportation, building thermal insulation, vehicle fuel systems or industrial production sites in cities, and it has been understood that by increasing the use of green hydrogen, carbon emissions in cities can be reduced to zero and the climate crisis can be prevented.

Key Words: *Climate Crisis, Adaptation Strategies, Green Hydrogen*

¹Doktora Adayı, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, cigdemyavuz15@gmail.com ORCID ID: 0000-0002-5441-3092

KAMU KURUMLARINDA STRATEJİK İŞLETME YÖNETİMİ PERSPEKTİFİNDEN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN ÖLÇÜLMESİ: TİM ÖRNEĞİ

Gülümser AKTAŞOĞLU¹

Bu çalışma, Kamu kurumlarında sürdürülebilirliğin stratejik işletme yönetimi perspektifinden nasıl ölçülebileceğini incelemeyi amaçlamaktadır. Kamu sektörü, yalnızca ekonomik değil, sosyal ve çevresel boyutlarda da sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmaya çalışmaktadır. Bu bağlamda, stratejik işletme yönetimi, kamu kurumlarının uzun vadeli hedeflerini belirleyip bu hedeflere ulaşmak için sürdürülebilirlik stratejilerini nasıl geliştirebileceği konusunda önemli bir rol oynamaktadır. Sürdürülebilirliğin ölçülmesi için kullanılan yöntemler ve araçlar üzerinde durulmakta, kamu kurumları özelinde bu yaklaşımların nasıl uygulanabileceği tartışılmaktadır.

Çalışmanın odak noktası olarak kamu kurumu olarak Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) örneği seçilmiştir. TİM, ihracatçılar için stratejik yönlendirme sağlayan bir kamu kurumu olarak sürdürülebilirlik ilkelerini benimsemiş ve bu ilkeleri kurumsal stratejilerine entegre etmiştir. Bu tez, TİM'in sürdürülebilirlik anlayışını ve stratejik işletme yönetimi perspektifinden sürdürülebilirlik uygulamalarını inceleyerek, kamu kurumları için bir model önerisi sunmaktadır.

Bulgular, TİM'in sürdürülebilirlik stratejilerini ve bu stratejilerin kamu kurumları için nasıl etkili bir şekilde ölçülebileceğini ortaya koymaktadır. TİM'in sürdürülebilirlik performansı, çevresel, sosyal ve ekonomik göstergelerle ölçülmekte ve yıllık raporlarda bu ölçümler ayrıntılı olarak yer almaktadır. Stratejik hedeflere ulaşma noktasında, TİM'in sürdürülebilirlik performansının olumlu etkileri olduğu gözlemlenmiştir. Bununla birlikte, sürdürülebilirliğin ölçülmesinde karşılaşılan bazı zorluklar da belirlenmiştir.

Yöntem olarak ise Çok kriterli Karar Verme Yöntemlerinden TOPSİS ve AHP kullanılarak anket ve mülakat sonucunda elde edilen verileri ağırlıklandırarak veriler analiz edilmiştir.

Bu çalışmadaki analiz, TİM'in stratejik hedefleri ile sürdürülebilirlik performansının nasıl ölçüldüğünü ve bu ölçümlerin kurumun uzun vadeli başarısına nasıl katkı sağladığını göstermeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, kamu kurumlarında sürdürülebilirlik uygulamalarının daha etkin bir şekilde yönetilmesi ve ölçülmesi için önerilerde bulunmaktadır. Bu çalışma, kamu sektöründe sürdürülebilirliğin stratejik yönetim ile entegrasyonunun sağlanmasına dair değerli bulgular sunarak, akademik literatüre katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: *Kamu Kurumları, Stratejik İşletme Yönetimi, Sürdürülebilirlik, Ölçüm Yöntemleri, Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), Sürdürülebilirlik Stratejileri.*

¹ Gülümser Aktaşoğlu, Başkent Üniversitesi, gaktasoglu96@gmail.com

MEASURING SUSTAINABILITY FROM THE PERSPECTIVE OF STRATEGIC BUSINESS MANAGEMENT IN PUBLIC INSTITUTIONS: THE CASE OF TIM

Gülümser AKTAŞOĞLU¹

The thesis aims to examine how sustainability can be measured from the perspective of strategic business management in public institutions. The public sector aims to achieve sustainability goals not only in economic terms but also in social and environmental dimensions. In this context, strategic business management plays a crucial role in helping public institutions define long-term goals and develop sustainability strategies to achieve these goals. The thesis focuses on the methods and tools used to measure sustainability and discusses how these approaches can be applied in public institutions.

The study uses the example of the Turkey Exporters Assembly (TİM) as a public institution. TİM, as a public institution providing strategic guidance for exporters, has adopted sustainability principles and integrated them into its corporate strategies. This thesis examines TİM's understanding of sustainability and its sustainability practices from a strategic business management perspective, offering a model for public institutions.

The findings reveal TİM's sustainability strategies and how these strategies can be effectively measured for public institutions. TİM's sustainability performance is measured using environmental, social, and economic indicators, and these measurements are detailed in the annual reports. It has been observed that TİM's sustainability performance has had a positive impact on achieving strategic goals. However, some challenges in measuring sustainability have also been identified.

As a method, the data obtained from surveys and interviews were analyzed by weighting using the Multi-Criteria Decision-Making methods TOPSIS and AHP.

The analysis in the thesis aims to demonstrate how TİM's strategic objectives and sustainability performance are measured and how these measurements contribute to the institution's long-term success. Additionally, the study provides recommendations for more effective management and measurement of sustainability practices in public institutions. This research aims to make a valuable contribution to the academic literature by exploring how sustainability can be integrated with strategic management in the public sector.

Keywords: *Public Institutions, Strategic Business Management, Sustainability, Measurement Methods, Turkey Exporters Assembly (TİM), Sustainability Strategies.*

¹ Gülümser Aktaşoğlu, Başkent Üniversitesi, gaktasoglu96@gmail.com

AKILLI KENTLER UYGULAMASI KAPSAMINDA KAMUSAL ALANLARDA TESİS YÖNETİCİLİĞİ; İSTANBUL İLİ ÖRNEĞİ

Emine GÜNAY YILDIZ¹

Tesis yönetimi kavramı Amerika Birleşik Devleti'nde 1800'lü yıllarda demiryolu şirketinin istasyonlarındaki binalarda sunacağı hizmet fikri ile ortaya çıkmıştır. Bu fikir ABD ile sınırlı kalmayarak İngiltere, Hollanda, İskandinav ülkeleri ve Almanya'ya kadar uzanmıştır. Bu hususta "Uluslararası Tesis Yönetim Derneği" adında ilk dernek faaliyeti dahi oluşturulmuştur. Tesis yönetiminin nihai amacı modern yönetim ve profesyonel hizmet sunmaktır. Türkiye'de tesis yönetimi çok yeni bir kavram olup; sadece işletme ve iş verene değil eş zamanlı olarak mavi yaka, beyaz yaka ve gri yakalı işçilere yönelik olarak avantajlı ve kaliteli çalışma ortamları sunmaktadır. Tesis yönetimi sadece konut alanında değil aynı zamanda fabrika, sağlık sektörü, eğitim kurumları, havalimanları ve büyük alışveriş merkezlerinde de tercih edilen bir model önerisidir. Bu çalışmada ulaşım ağında önemli bir paya sahip olan hava yolu taşımacılığında Dünya'nın sayılı bir havalimanı olan İstanbul Havalimanı içinde sunulan tesis yöneticiliğinin nasıl olduğu hususuna değinilmiştir. Aynı zamanda çalışmada hastane yönetimi olarak yine Dünya'nın sayılı bir sağlık merkezi olan Başakşehir Çam Sakura Şehir Hastanesi'ndeki tesis yöneticiliğine temas edilmiştir. Kamusal anlamda dönüşümün sağlandığı çoklu yapılara geçiş sürecinde insanların yaşam alanlarının daha nezih hale gelmesinde önemli bir değişimin başlangıcı olarak kabul edilen tesis yöneticiliğinin teknoloji ile geliştirilmesi ile insan hayatında sağladığı kolaylıklara temas edilmiştir. Bu anlamda özellikle çalışmada vurgulanan kamusal alanlara yerinde incelemeler yapılmıştır. Çalışma boyunca İstanbul özelindeki kamusal alanlar örneklendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Tesis Yöneticiliği, Sağlık, Havalimanı, Konut, Kamusal Alan.*

¹ Uzman Öğretmen, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Enstitü İstanbul İSMEK, emnegunay@gmail.com

FACILITY MANAGEMENT IN PUBLIC SPACES WITHIN THE SCOPE OF SMART CITIES APPLICATION; EXAMPLE OF ISTANBUL PROVINCE

Emine GÜNAY YILDIZ¹

The concept of facility management emerged in the United States in the 1800s with the idea of services that the railway company would provide in the buildings at its stations. This idea is not limited to the USA but has spread to England, the Netherlands, Scandinavian countries and Germany. In this regard, the first association activity called "International Facility Management Association" was even established. The ultimate goal of facility management is to provide modern management and professional service. Facility management is a very new concept in Turkey; It offers advantageous and high-quality working environments not only for businesses and employers, but also for blue-collar, white-collar and gray-collar workers. Facility management is a preferred model not only in the residential area, but also in factories, healthcare sector, educational institutions, airports and large shopping malls. In this study, the facility management offered at Istanbul Airport, which is one of the world's leading airports in air transportation, which has a significant share in the transportation network, is discussed. At the same time, the study also touched upon the facility management at Başakşehir Çam Sakura City Hospital, which is one of the world's leading health centers, as hospital management. In the process of transition to multi-structures where public transformation is achieved, the conveniences provided in human life by the development of facility management with technology, which is considered as the beginning of a significant change in making people's living spaces more decent, were touched upon. In this sense, on-site examinations were made especially in the public areas highlighted in the study. Throughout the study, public spaces specific to Istanbul are exemplified.

Key Words: *Facility Management, Health, Airport, Housing, Public Space.*

¹ Proficient Teacher, Istanbul Metropolitan Municipality, Institute Istanbul İSMEK, emnegunay@gmail.com

BÜYÜKŞEHİRLERDE DEZAVANTAJLI GRUPLARIN KENTSEL HAYATA ENTEGRASYONU: STRATEJİK PLANLAR ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

Zehra NAMLI BİLMEZ¹

Kentler, ekonomik, sosyal ve kültürel faaliyetlerin yoğunluk gösterdiği alanlardır. Dünya nüfusunun büyük bir çoğunluğunun kentlerde yaşamasıyla kentlerde hızlı bir nüfus artışı gerçekleşmiştir. Bu doğrultuda ekonomik fırsatlara erişim kolaylamış, sosyal ilişkiler çok boyutlu hale gelmiştir. Ancak bu gelişim dezavantajlı grupların kentlerin sunduğu fırsatlara yeterince erişememesi ve sosyal adaletsizliklerin ortaya çıkmasını beraberinde getirmiştir. Kentsel alan yönetiminde dikkate alınması gereken temel unsurlardan bazıları, bu dezavantajlı grupların karşı karşıya kaldıkları sorunların giderilmesi ve kentsel hayata entegrasyonlarının sağlanması olarak ifade edilebilir. Bu kapsamda çalışmanın amacı Türkiye’de büyükşehir belediyelerinin yetki ve sorumluluk alanlarında yaşayan dezavantajlı gruplara yönelik geliştirmiş oldukları politika, strateji ve faaliyetlerin tespit edilmesidir. Bu amaç doğrultusunda İstanbul, Ankara, İzmir ve Gaziantep Büyükşehir Belediyeleri’nin yayınlamış oldukları 2020-2024 yılı stratejik planları ve 2020-2024 yılları arasındaki faaliyet raporları nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme tekniği kullanılarak incelenmiştir. Elde edilen bulgular analiz edilerek yurt dışındaki iyi uygulama örnekleri temelinde politika önerileri geliştirilmiştir. Sonuçta büyükşehir belediyelerinin genel olarak sosyal belediyecilik anlayışı çerçevesinde dezavantajlı gruplara hizmet sundukları, kentsel siyaset ve karar alma süreçlerine katılım yönünde ise politika ve stratejiler geliştirdikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Kentsel Hayata Entegrasyon, Büyükşehir Belediyesi, Dezavantajlı Gruplar, Stratejik Plan.*

¹ Arş. Gör., Düzce Üniversitesi, z.namli1998@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-0532-953X

INTEGRATION OF DISADVANTAGED GROUPS INTO URBAN LIFE IN METROPOLITAN CITIES: AN EVALUATION BASED ON STRATEGIC PLANS

Zehra NAMLI BİLMEZ¹

Cities are areas where economic, social, and cultural activities are highly concentrated. With the majority of the global population living in urban areas, cities have experienced rapid population growth. This has facilitated access to economic opportunities and made social relationships more multidimensional. However, this development has also resulted in disadvantaged groups being unable to fully access the opportunities provided by cities, leading to the emergence of social injustices. Key elements to consider in urban area management include addressing the challenges faced by these disadvantaged groups and ensuring their integration into urban life. In this context, the aim of this study is to identify the policies, strategies, and activities developed by metropolitan municipalities in Turkey for disadvantaged groups living within their areas of authority and responsibility. To achieve this objective, the 2020-2024 strategic plans and activity reports from 2020-2024 published by the metropolitan municipalities of Istanbul, Ankara, Izmir, and Gaziantep were analyzed using the document analysis technique, one of the qualitative research methods. The findings were then evaluated, and policy recommendations were developed based on best practices from abroad. As a result, it was found that metropolitan municipalities generally provide services to disadvantaged groups within the framework of a social municipalism approach. Moreover, they have developed policies and strategies to promote participation in urban politics and decision-making processes.

Key Words: *Integration into Urban Life, Metropolitan Municipality, Disadvantaged Groups, Strategic Plan.*

¹Arş. Gör., Düzce Üniversitesi, z.namli1998@gmail.com, 0000-0002-0532-953X

KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASI KAPSAMINDA KAMUSAL YAPILARIN İŞLEVSELLEŞTİRİLMESİ NEVMEKAN ÖRNEKLERİ

Zeynep GÜNAY¹

Sanayi Devrimi sonrasında özellikle inşa edilen endüstriyel yapıların birçoğu yıllar içinde değişen üretim ihtiyaçları ve değişen tüketim tercihleri neticesinde terk edilmiştir. Bu yapıların bazıları günümüze kadar metruk bir halde ulaşmıştır. Yapılan mimari restorasyonlar ile tekrardan işlevsel bir hale dönüştürülmüştür. Kent tarihine geri kazandırılan bu yapılar işlevsel açıdan yeni tüketim tercihi mekanı olan kütüphane şekline dönüştürülerek halkın hizmetine sunulmuştur. Osmanlı başkenti İstanbul'un kadim ilçesi olan Üsküdar bölgesinde XX. yüzyılın başlarında inşa edilen Bağlarbaşı Elektrik Fabrikası ve Tramvay Deposu günümüzde kompleks bir yapı olarak sosyal alan merkezi olan "Bağlarbaşı Nevmekan" ismini almıştır. Aynı şekilde Üsküdar bölgesinde yer alan III. Selim tarafından inşa edilen Selimiye Kışlası günümüzde dijital yayınları başta olmak üzere geniş hacimli kitap kapasitesine sahip kütüphane olarak hizmet vermektedir. Sivil mimari örnekler açısından önemli bir eser olan tarihi Galvani Köşkü'nde restore edilerek kütüphane, derslik, etkinlik salonları gibi birden fazla kompleks bir yapı haline getirilmiştir. Bu çalışmada Üsküdar bölgesinde yeniden işlevsel hale getirilen yapıların tarihsel süreçteki konumları hakkında bilgi verilmiştir. Osmanlı'dan Cumhuriyet'e intikal eden bu yapıların tekrardan işlevsel halini kazanmasındaki önemine değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Kent Tarihi, Üsküdar, Miras, Osmanlı Devleti*

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Balıkesir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü, İktisat Tarihi ABD, Balıkesir, Çağış Kampusu, e-posta: gnyzeyneb@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-0290-5949

FUNCTIONALIZATION OF PUBLIC BUILDINGS WITHIN THE SCOPE OF PROTECTION OF CULTURAL HERITAGE NEVMEKAN EXAMPLES

Zeynep GÜNAY¹

Many of the industrial buildings built especially after the Industrial Revolution were abandoned over the years as a result of changing production needs and changing consumption preferences. Some of these buildings have survived to this day in an abandoned state. It has been transformed into a functional state again with the architectural restorations made. These buildings, which were restored to the city's history, were functionally transformed into libraries, which are the new consumption preference space, and offered to the service of the public. XX century in the Üsküdar region, the ancient district of the Ottoman capital Istanbul. Bağlarbaşı Electricity Factory and Tram Depot, which was built at the beginning of the 19th century, is today named "Bağlarbaşı Nevmekan", which is a social area center as a complex structure. Likewise, III., located in the Üsküdar region. Selimiye Barracks, built by Selim, currently serves as a library with a large volume of books, especially digital publications. The historical Galvany Mansion, which is an important work in terms of civil architecture examples, was restored and turned into a complex structure with multiple structures such as a library, classrooms and event halls. In this study, information is given about the historical locations of the re-functionalized buildings in the Üsküdar region. The importance of these structures, which were transferred from the Ottoman Empire to the Republic, in regaining their functional state is mentioned.

Key Words: *City History, Üsküdar, Heritage, Ottoman Empire*

¹Asist. Prof., Balıkesir University Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Economics, Department of Economic History, Balıkesir, Çağış Campus, e-mail: gnyzeyneb@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-0290-5949

TÜRKİYE’DE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ ÇEVİRİMİÇİ ŞEFFAFLIK DÜZEYİ: KIZILAY, YEŞİLAY VE DARÜŞŞAFAKA ÖRNEĞİ

Sezai ÖZTOP¹
Üstüner Okan ÇINAR²

1990’lı yıllarla birlikte gündeme giren yönetim anlayışının özel sektör, kamu yönetimi ve sivil toplum kuruluşları açısından öne çıkardığı iki unsur hesap verebilirlik ve şeffaflıktır. Bu iki unsur vasıtasıyla kamu, özel sektör ve sivil toplum temsilcilerinin ilişkilerinin daha güçlü ve yakın bir ilişki düzeyine getirilmesi ve ülkede sağlam bir iletişim ve iş birliği iklimi yaratılması amaçlanmaktadır. Şeffaflık ilkesi, kamuoyunun erişebileceği araçlar üzerinden güncel ve sürekli olarak bilgilendirilmesini gerektirmektedir. Dolayısıyla, bilgi kurumsal aktörler ile bireyler arasındaki bağlantıyı sağlamlaştıran önemli bir girdi halini almıştır. Sivil toplum kuruluşları açısından değerlendirildiğinde ise; şeffaflık, kurumsal politika ve programların, faaliyetlerin ve bilgilerin kamu otoriteleri, özel sektör ve bireylerle paylaşılması olarak tanımlanabilir. Bu bilgilerin tutarlı, sürekli, anlaşılabilir, kullanılabilir ve kolay erişilebilir olması önemli görülmektedir. Günümüzde katılımcı demokrasinin vazgeçilmez bir unsuru haline gelen sivil toplum kuruluşlarının şeffaflık uygulamalarının sadece kâğıt üzerinde değil güncel iletişim teknolojileriyle de yansıtılması beklenmektedir. Bu bağlamda sivil toplum kuruluşlarının resmi web siteleri hızlı ve kolay iletişim sağlayan önemli araçlar olarak görülmektedir. Dolayısıyla, sivil toplum kuruluşlarının web sitelerinin şeffaflık ilkesi doğrultusunda yeterli düzeyde içerik sergilemesi önemsenmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye’nin köklü sivil toplum kuruluşları olan Kızılay, Yeşilay ve Darüşşafaka’nın resmi web sitelerinin şeffaflık düzeyini belirlemektir. Bu amaca yönelik olarak kullanılan ölçek, Lealtad Vakfının en iyi uygulamalar ve şeffaflık kılavuzundan Rodríguez vd. tarafından 2012 yılında geliştirilen 29 kriter üzerinden web sitelerinin örgütsel/kurumsal şeffaflık, faaliyet şeffaflığı ve finansal şeffaflık düzeylerini belirleyen ölçektir. Kullanılan ölçek, örgütsel/kurumsal şeffaflık çerçevesinde yönetim kurulu üyelerinin bilgilerinin, toplantılarının, üyeler kendi aralarındaki ve tedarikçilerle olan ilişkilerinin şeffaflığını değerlendirmektedir. Faaliyet şeffaflığı çerçevesinde ise sosyal hedef, stratejik plan, yıllık plan, proje izleme, proje seçim kriterleri ve gönüllü katılımı konularını kapsamaktadır. Finansal şeffaflığında bağış maliyetleri, faaliyetlere özel toplanan fonları, üye ve bağışçılar için gizlilik politikaları, yıllık bütçe bilgileri, ekonomik faaliyet raporları, harcama politikaları, fon takip bilgileri, tedarikçi seçim kriterleri hakkındaki kamuya açıklığı kapsamaktadır. Çalışmanın bulguları, incelenen üç sivil toplum kuruluşunun örgütsel şeffaflık ve faaliyet şeffaflığı açısından yeterli ama finansal şeffaflık açısından kısıtlı düzeyde kaldığını göstermektedir.

Hesap verebilirlik ilkesiyle ayrılmaz bir ikili olan şeffaflığın geliştirilmesi ve doğru ölçülmesi, toplumsal aktörler arasındaki bilgi asimetrisinin giderilmesine, sivil toplumun toplumsal meşruiyetinin artmasına, kamusal politikalarla koordineli doğru kararlar alınmasına ve ekonomik verimliliğin artmasına yardımcı olmaktadır. Çalışmanın açıklayıcı yöntemiyle Türkiye’de seçilen kurumlar örneğinde sivil toplum kuruluşlarının şeffaflık düzeyini ölçümlemeye katkı sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Şeffaflık, Sivil Toplum Kuruluşu, Kızılay, Yeşilay, Darüşşafaka.*

¹ Doç. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, sezai.oztop@medeniyet.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2656-2776

² Arş. Gör., Doğu Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, ucinar@dogus.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4442-9792

ONLINE TRANSPARENCY LEVEL OF NON GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN TÜRKİYE: THE CASE OF KIZILAY, YEŞİLAY AND DARÜŞŞAFAKA

Sezai ÖZTOP¹
Üstüner Okan ÇINAR²

Two elements, put forward with the governance for private sector, public administration and non-governmental organizations in 1990's, are accountability and transparency. It is aimed with these elements to enable the representatives of public administration, private sector, and non-governmental organizations to have a stronger and closer level of relationship and to create a strong communication and cooperation climate in a country. Transparency principle requires to provide current and continuous information through the accessible means to public. Therefore, information has become an important input to strengthen the connection with the organizational actors and individuals. Considering for non-governmental organizations, transparency might be defined to share organizational policy and programs, activities and information with public authorities, private sector and individuals. It is considered important that the information shared be consistent, continuous, understandable, usable and easily-accessible. It is expected from the non-governmental organizations that have become an inevitable element of participative democracy today, to reflect the practices for transparency not only on paper but also through current communication technologies. In this perspective, the web sites of non-governmental organizations are considered as important means to provide fast and easy communication. Therefore, it is important to present sufficient level information on the web sites of non-governmental organizations in the principle of transparency.

The purpose of this study is to determine the level of transparency of the official websites of the Red Crescent, Green Crescent and Darüşşafaka, which are well-established non-governmental organizations in Turkey. The scale used for this purpose is the scale developed by Rodríguez et al. in 2012 from the Lealtad Foundation's best practices and transparency guide, which determines the organizational/corporate transparency, activity transparency and financial transparency levels of the websites based on 29 criteria. Within the framework of organizational/corporate transparency, the scale assesses the transparency of information about the members of the board of directors, their meetings, and their relationships among members and with suppliers. Activity transparency covers the social goal, strategic plan, annual plan, project monitoring, project selection criteria and volunteer participation. Financial transparency includes public disclosure of donation costs, funds raised for specific activities, privacy policies for members and donors, annual budget information, economic activity reports, expenditure policies, fund tracking information, and supplier selection criteria. The findings of the study show that the three civil society organizations examined are adequate in terms of organizational transparency and activity transparency, but limited in terms of financial transparency.

Accurate measurement and development of transparency, which is an indispensable part of accountability, helps to meet information asymmetry among social stakeholders, to increase the social legitimacy of non-governmental organizations, to make up correct minds compatible with public policies, and to increase economic efficiency. It is expected that this study contributes to the measurement of transparency levels of non-governmental organizations by its explanatory method with the examples of selected NGOs.

Key Words: *Transparency, Non-Governmental Organizations, Kızılay, Yeşilay, Darüşşafaka.*

¹ Assoc. Prof., İstanbul Medeniyet University, Faculty of Political Sciences, Political Science and Public Administration Department, sezai.oztop@medeniyet.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2656-2776

² Res. Asst., Doğuş University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, ucinar@dogus.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4442-9792

KRİZ DÖNEMLERİNDE EĞİTİMDE SOSYAL ADALETİN SAĞLANMASINDA STK'LARIN ROLÜ: HABİTAT DERNEĞİ ÖRNEĞİ

Ersin KOPUZ¹

Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL²

Sosyal adalet, bireylerin refahını tüm yönleriyle ele alarak herhangi bir farklılık göz etmeksizin eşitsizliklerin azaltılmasını ifade etmektedir. Sosyal adaleti sağlamaya yönelik kurumsal eylemler, farklı alanlarda fırsat eşitliği yaratacak politikaları kapsamaktadır. Çalışma kapsamında, eğitim alanında sosyal adaleti sağlamaya yönelik politikalar incelenmektedir. Bu politikalar, Türkiye’de yasal olarak düzenlenmiş, hem merkezi yönetim hem de yerel yönetimler çeşitli roller üstlenmiştir. Bu alanda, sivil toplum kuruluşları (STK) da önemli bir paydaş olarak yer almaktadır. Kriz dönemlerinde ise STK’ların varlığı daha fazla önem arz etmektedir. 2023 Kahramanmaraş Depremleri, etkilenen bölgelerin yüzölçümü, hayatını kaybeden insan sayısı, ekonomik kayıplar, sosyo-kültürel sorunlar ve eğitimde yaşanan kesinti göz önüne alındığında, dikkate değer bir kriz anı olarak kabul edilmektedir. Deprem sonrası süreçte sosyal adalet sekteye uğramış, kamu olanakları tek başına sınırlı kalmıştır. Bu noktada, sivil toplum kuruluşlarının kamu ve özel sektör ile koordinasyon halinde faaliyet göstermesi önem arz etmiştir. Bu süreçte, hükümet, yerel yönetimler, özel sektör ve diğer STK’lar ile çok paydaşlı ortaklıklar kurarak, deprem bölgesinde çalışmalarını sürdüren kuruluşlardan biri de Habitat Derneği olmuştur. Bu bağlamda çalışmanın temel amacı, sosyal adaletin sağlanmasında STK’ların rolünü Habitat örneğinde incelemektir. Çalışmada amaçlanan, kriz dönemi sonrası eğitim özelinde sosyal adalet alanında artan ihtiyaçlara çözüm sunmak, STK’ların bu koşullarda yerini ortaya koymak ve kamu-özel-sivil toplum iş birliğine ilişkin örnek modelleri ele almaktır. Bu bilgiler doğrultusunda, ilk bölümde sosyal adalet kavramı ve Türkiye’de bu kavramı sağlamak için yapılan yasal düzenlemeler değerlendirilecektir. İkinci bölümde 2023 Kahramanmaraş Depremlerinin eğitim alanında sosyal adaletin sağlanmasında yarattığı sorunlar ele alınacaktır. Ardından Habitat Derneği’nin bu sorunları çözmeye yönelik deprem sonrası Adıyaman, Hatay, Kahramanmaraş ve Malatya illerinde yürütülen sosyal etki odaklı projeler incelenecektir. Bu inceleme kamu-özel-sivil toplum işbirlikleriyle faaliyete geçen topluluk merkezleri ile bireylerin kapasitelerini geliştirmek amacıyla çalışmaların yürütüldüğü teknoloji sınıfları bağlamında eğitim alanında sosyal adaletin yeniden sağlanmasına yönelik çalışmaları kapsayacaktır. Son bölümde ise eğitimde sosyal adaleti sağlamaya yönelik alternatif modeller tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Sosyal Adalet, STK, Sivil Toplum, Eğitim.*

¹ Ersin Kopuz, İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi – Habitat Derneği Proje Yöneticisi, ersinkopuz@habitatderneği.org, ORCID ID: 0000-0001-5624-8433

² Doç. Dr. Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, isil.istikbal@medeniyet.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7268-0461

THE ROLE OF NGOs IN ENSURING SOCIAL JUSTICE IN EDUCATION DURING TIMES OF CRISIS: THE CASE OF HABITAT ASSOCIATION

Ersin KOPUZ¹

Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL²

Social justice refers to addressing inequalities without discrimination by considering all aspects of individuals' well-being. Institutional actions aimed to ensure social justice include policies that will create equal opportunities in different areas. Within the scope of this study, policies aimed at ensuring social justice in the field of education are examined. These policies are legally regulated in Turkey, and both central government and local governments have undertaken various roles. In this context, non-governmental organizations (NGOs) also serve as significant stakeholders. The presence of NGOs is particularly critical in times of crises. The 2023 Kahramanmaraş Earthquakes are regarded as a significant crisis, considering the area affected, the number of lives lost, economic losses, socio-cultural issues, and interruptions in education.

In the aftermath of the earthquake, social justice was disrupted, and public resources alone proved insufficient. At this point, it became crucial for NGOs to operate in coordination with the public and private sectors. One of the organizations that continued its efforts in the earthquake region by establishing multi-stakeholder partnerships with the government, local administrations, the private sector, and other NGOs was the Habitat Association. In this context, the main aim of this study is to examine the role of NGOs in ensuring social justice through the example of Habitat. The study seeks to propose solutions to the increased need for social justice in education following the crisis, to highlight the role of NGOs under these conditions, and to explore example models of public-private-NGO collaboration. In light of this information, the first section will evaluate the concept of social justice and the legal regulations enacted to ensure it in Türkiye. The second section will address the challenges posed by the 2023 Kahramanmaraş Earthquakes in ensuring social justice in education. Subsequently, the post-earthquake social impact projects conducted by the Habitat Association in the provinces of Adıyaman, Hatay, Kahramanmaraş, and Malatya will be analyzed. This analysis will cover the efforts aimed at restoring social justice in education through community centers established via public-private-NGO partnerships and technology classrooms designed to enhance individual capacities. In the final section, alternative models for ensuring social justice in education will be discussed.

Key Words: *Social Justice, NGOs, Civil Society, Education*

¹Ersin Kopuz, PhD Student at Istanbul University – Project Manager at Habitat Association, ersinkopuz@habitatdernegi.org, ORCID ID: 0000-0001-5624-8433

²Assoc. Prof. Dr. Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL, Istanbul Medeniyet University, Political Science and Public Administration Department, isil.istikbal@medeniyet.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7268-0461

KENTSEL SAĞLIKLAŞTIRMA AÇISINDAN FENER- BALAT PROJESİNE İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME

Bahriye ESELER¹

Kentsel dönüşüm yöntemlerinden biri olan sağlıklılaştırma, kenti daha yaşanılabilir kılmayı amaçlamaktadır. Kavramın bir başka açıdan incelendiği kentsel rehabilitasyon, hakim yapıyı değiştirmeden kenti eski haline getirmeyi hedefleyen bir kentsel dönüşüm biçimidir. Amaçlanan kentin tarihi ve özgün yapısına zarar vermeden modern yaşama elverişli hale getirmektir.

Fatih ilçesine bağlı Balat, 1940 ‘lı yıllara kadar İstanbul’da en fazla Rum nüfusunu barındıran mahallelerden biriydi. 1940’lı yıllardan sonra Rumların ve diğer gayr-i Müslimlerin Balat’ı terk etmesiyle, semtin gerek mimari gerekse toplumsal yapısında önemli değişiklikler olmuştur. Bulunduğu konumda Kudüs Patrikhanesi-Rum Ortodoks Patrikhanesi gibi birçok önemli eseri barındırmasından dolayı önemli bir turizm merkezi olması umulurken, kentin suçla anılan, eski köhne bakımsız ve suç odaklı semtleri arasında anılmaya başladı. Özellikle sosyo-ekonomik açıdan dezavantajlı kesimlerin- Romanların yaşamaya başlaması bölgenin birçok soruna da ev sahipliği yapmasına neden olmuştur.

Bununla beraber Balat içerdiği tarihi mirası ve kültürel renkleriyle ülkemizde özen gösterilmesi gereken önemli kentsel bölge olma özelliğini hiç kaybetmedi. Bu sebeple hem ulusal hem de uluslararası aktörlerin dahil olduğu “kentsel rehabilitasyon-kentsel sağlıklılaştırma” projesine dahil edildi. Bu çalışmada kentsel sağlıklılaştırma kavramı uluslararası dizinde incelenecek, ardından Fener-Balat projesi bu kapsamda değerlendirilecektir. Kentsel sağlıklılaştırmanın hedeflerinden olan, hem tarihsel yapıların korunması hem de yerel halkın daha sağlıklı yaşam alanlarına sahip olması amacının Fener-Balat projesinde ne denli gerçekleştiği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Sağlıklılaştırma, Kentsel Rehabilitasyon, Fener – Balat*

¹ Öğr. Gör. Dr., Üsküdar Üniversitesi, beseler12@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7728-4433

AN EVALUATION OF FENER- BALAT PROJECT IN TERMS OF URBAN SANITIZATION

Bahriye ESELER¹

Sanitization, one of the urban transformation methods, aims to make the city more livable. Urban rehabilitation, where the concept is examined from another perspective, is a form of urban transformation that aims to restore the city to its former state without changing the dominant structure. The aim is to make the city suitable for modern life without harming its historical and original structure.

Balat in Fatih district was one of the neighborhoods with the largest Greek population in Istanbul until the 1940s. As the Greeks and other non-Muslims left Balat after the 1940s, there have been significant changes in both the architectural and social structure of the neighborhood. While it was hoped to become an important tourism center due to its location, which houses many important monuments such as the Jerusalem Patriarchate and the Greek Orthodox Patriarchate, it became known as one of the old, run-down, neglected and crime-oriented neighborhoods of the city. The fact that especially the socio-economically disadvantaged groups - the Roma - started to live in the neighborhood has caused the area to host many problems.

However, Balat, with its historical heritage and cultural colors, has never lost its characteristic of being an important urban area that needs to be taken care of in our country. For this reason, it has been included in the “urban rehabilitation-urban sanitization” project in which both national and international actors are involved. In this study, the concept of urban sanitization will be examined in the international literature and then the Fener-Balat project will be evaluated in this context. The extent to which the objectives of urban sanitization, which are both the preservation of historical buildings and the provision of healthier living spaces for the local population, are realized in the Fener-Balat project will be discussed.

Key Words: *Rehabilitation, Urban Rehabilitation, Fener-Balat.*

¹ Lecturer, Üsküdar University, beseler12@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7728-4433

AKILLI ŞEHİR UYGULAMALARI İLE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTSEL KALKINMANIN GÜÇLENDİRİLMESİ: TEKNOLOJİ VE YENİLİKLERİN ROLÜ

Hülya SEMİZ TÜRKÖĞLU¹

Son yıllarda Bilgi ve İletişim Teknolojileri'ndeki (BİT) ilerlemeler ve gelişmeler tarafından yönlendirilen teknolojik devrim, insanların iletişim kurma, çalışma, seyahat etme, yaşama biçimlerinde devrim yaratmıştır. Şehirlerin, enerji verimliliği ve sürdürülebilirlik kriterlerini yerine getiren vatandaşlara hizmet eden akıllı dinamik altyapılara doğru gelişmektedir. Akıllı şehir, 4. sanayi devriminin en önemli konularından biridir. Akıllı şehirler, bilgi ve iletişim teknolojilerinin entegrasyonu ile şehirlerin yönetiminde verimliliği artırmayı, yaşam kalitesini yükseltmeyi ve çevresel sürdürülebilirliği sağlamayı hedeflemektedir. Bu bağlamda, akıllı ulaşım sistemleri, enerji yönetimi, atık yönetimi ve su kaynaklarının yönetimi gibi alanlarda gerçekleştirilen yenilikçi uygulamalar, şehirlerin daha sürdürülebilir hale gelmesine katkıda bulunmaktadır.

Akıllı şehir uygulamaları, veri analitiği ve nesnelerin interneti (IoT) gibi teknolojilerin kullanımı ile şehirlerin dinamiklerini daha iyi anlamaya ve yönetmeye olanak tanımaktadır. Örneğin, akıllı ulaşım sistemleri, trafik akışını optimize ederek hem zaman kaybını azaltmakta hem de karbon salınımını düşürmektedir. Benzer şekilde, enerji yönetim sistemleri, yenilenebilir enerji kaynaklarının entegrasyonu ile enerji verimliliğini artırmakta ve karbon ayak izini azaltmaktadır. Bu süreçte, kamu ve özel sektör iş birlikleri, yenilikçi çözümlerin geliştirilmesi ve uygulanmasında kritik bir rol oynamaktadır. Ayrıca, vatandaşların katılımı ve farkındalığı, akıllı şehir uygulamalarının başarısını artıran önemli bir faktördür. Bu makalede, akıllı şehir uygulamalarının sürdürülebilir kentsel kalkınma üzerindeki etkileri incelenmektedir. Teknoloji ve yeniliklerin, şehirlerin daha yaşanabilir, verimli ve çevre dostu hale gelmesindeki rolü vurgulanmaktadır. Akıllı şehir uygulamaları, enerji verimliliği, ulaşım sistemleri, atık yönetimi ve sosyal hizmetler gibi alanlarda yenilikçi çözümler sunarak şehirlerin sürdürülebilirliğini artırmaktadır. Gelecekteki akıllı şehir teknolojileri için yeni fikirler geliştirmek amacıyla bu çalışma, gelecekteki akıllı şehirlerin ayrılmaz bir parçası olacak teknolojilerle ilgili mevcut literatürü incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, akıllı şehirlerin geleceği ve bu uygulamaların kentsel kalkınmaya katkıları ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Akıllı Şehir, Sürdürülebilir Kalkınma, Teknoloji, Yenilik, Kentsel Planlama*

¹ Doç. Dr. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi, hulyasemiz@istanbul.edu.tr, ORCID ID: :0000-0002-7177-1959

STRENGTHENING SUSTAINABLE URBAN DEVELOPMENT WITH SMART CITY APPLICATIONS: THE ROLE OF TECHNOLOGY AND INNOVATIONS

Hülya SEMİZ TÜRKÖĞLU¹

In recent years, the technological revolution driven by advances and developments in Information and Communication Technologies (ICT) has revolutionized the way people communicate, work, travel and live. Cities are evolving towards smart dynamic infrastructures that serve citizens by meeting energy efficiency and sustainability criteria. Smart cities are one of the most important issues of the 4th industrial revolution. Smart cities aim to increase efficiency in city management, improve quality of life and ensure environmental sustainability through the integration of information and communication technologies. In this context, innovative applications in areas such as smart transportation systems, energy management, waste management and water resource management contribute to cities becoming more sustainable.

Smart city applications allow us to better understand and manage the dynamics of cities with the use of technologies such as data analytics and the Internet of Things (IoT). For example, smart transportation systems optimize traffic flow, reducing both time loss and carbon emissions. Similarly, energy management systems increase energy efficiency and reduce carbon footprints with the integration of renewable energy sources. In this process, public and private sector collaborations play a critical role in the development and implementation of innovative solutions. In addition, citizen participation and awareness are important factors that increase the success of smart city applications. This article examines the effects of smart city applications on sustainable urban development. The role of technology and innovation in making cities more livable, efficient and environmentally friendly is emphasized. Smart city applications increase the sustainability of cities by providing innovative solutions in areas such as energy efficiency, transportation systems, waste management and social services. In order to develop new ideas for future smart city technologies, this study aims to review the existing literature on technologies that will be an integral part of future smart cities. In this context, the future of smart cities and the contributions of these applications to urban development are discussed.

Key Words: *Smart City, Sustainable Development, Technology, Innovation, Urban Planning*

¹Doç. Dr. Istanbul University Faculty of Communication, hulyasemiz@istanbul.edu.tr, ORCID ID: :0000-0002-7177-1959

“GÖNÜLLÜ YÖNETİMİ”NDEN “BİREYSEL GÖNÜLLÜLÜK” YÖNTEMLERİNE

İbrahim Veli ¹

Toplumun yararına olduğuna inandığı bir amaca erişmek için samimiyetle ve inançla çalışan gönüllüler; güven, birlikte çalışma ve toplumsal katılım konularında sivil toplum kuruluşlarından yeterli desteği bulamadıklarını belirtmektedir. Bu doğrultuda bugüne kadar STK’lar tarafından yürütülen “Gönüllü Yönetimi” modellerine katılmak yerine, kendi fikirlerini yürütecek bireysel gönüllülük yöntemlerine yönelmektedirler.

Bugüne kadar gerçekleştirilen gönüllü yönetimi uygulamalarında yaşanan görev tanımlarının net olmaması, oryantasyon ve motivasyon eksikliği sebebiyle kendilerinden beklenen performansı sergileyemeyen gönüllüler, aktif ve nitelikli katkıları verimli kullanabilen bireysel modellerle inisiyatif almaya odaklanmaktadır. Bu durum, “bireysel ya da kayıtdışı gönüllülüğün geliştirilmesi” alanında yeni çalışmaların yapılmasını gerekli kılmaktadır. Son dönemde “profesyonel gönüllülük” kapsamında mesleki bilgi ve yeteneklerini sergilemek isteyen gönüllüler, bunu sunarken kendine has modeller geliştirmek ve bu modeller sayesinde sosyal sermayeyi geliştirecek yeni uygulamalarla tanışmak istemektedir.

Pandemi sonrası kurumsal olmayan, resmileşmiş bir ilişki gerektirmeyen, herhangi bir sivil toplum kuruluşu, dernek veya örgütün aracılığı olmaksızın tamamen bireysel olarak yürütülen gönüllülük türlerindeki artış, bu alanda yeni strateji, model ve iyi örneklerin sergilenmesine yönelik adımlara ihtiyaç olduğunu göstermiştir. Bu adımlar sayesinde kayıtdışı gönüllüler, serbest iradesiyle kurulan, uzmanlığı ile aktif hale gelen ve yetkinliklerle sona eren bir yolculuğa yeniden hazırlanacaklardır.

Anahtar Kelimeler: *Gönüllü Yönetimi, Bireysel Gönüllülük, Kayıtdışı Gönüllü Modeli.*

¹ Yazar, YK Üyesi, ESAM (Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi), ibrahimveli@gmail.com

FROM “VOLUNTEER MANAGEMENT” TO “INDIVIDUAL VOLUNTEERING” METHODS

İbrahim Veli¹

Volunteers who work sincerely and faithfully to achieve a goal that they believe is for the benefit of society; They state that they cannot find sufficient support from non-governmental organizations on issues of trust, working together and social participation. In this regard, instead of participating in the "Volunteer Management" models carried out by NGOs to date, they turn to individual volunteering methods that will carry out their own ideas.

Volunteers who cannot demonstrate the performance expected from them due to the lack of clear job descriptions and lack of orientation and motivation in the volunteer management practices carried out to date, focus on taking initiative with individual models that can use their active and qualified contributions efficiently. This situation necessitates new studies in the field of "development of individual or unregistered volunteering".

Key Words: *Volunteer Management, Individual Volunteer, Unregistered Volunteer Model*

¹ Writer, ESAM (Center for Economic and Social Research), ibrahimveli@gmail.com

ÇEVRESEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE ŞEHİRLEŞME: CO2 EMİSYONLARI ÜZERİNDE ENERJİ YOĞUNLUĞU VE ŞEHİR NÜFUSUNUN ROLÜ

Hakan YILDIZ¹

Bu çalışmanın amacı sürdürülebilir kentleşme bağlamında enerji yoğunluğu, milli gelir (GSYİH) ve kentsel nüfusun CO2 emisyonları üzerindeki kısa ve uzun vadeli etkilerini incelemektir. Bu çalışmada, Türkiye'de 2000-2022 yılları arasında bu değişkenlerin uzun vadeli ilişkisini araştırmak için Otoregresif Dağıtılmış Gecikme (ARDL) analizi kullanılmıştır. Çalışmanın bulguları, enerji yoğunluğu ve GSYİH'nin CO2 emisyonlarını pozitif yönde etkilediğini, kentsel nüfusun ise negatif yönde etkilediğini ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar, kentleşmenin çevresel sürdürülebilirlik üzerindeki etkilerini belirlerken, kentsel nüfus artışının verimli enerji kullanımı, yenilenebilir enerji altyapıları ve sürdürülebilir ulaşım sistemleri ile CO2 emisyonlarını sınırlayabileceğini göstermektedir. Bu bağlamda, kentlerin büyümesini çevresel sürdürülebilirlikle uyumlu hale getirebilecek yenilenebilir enerji yatırımları, enerji verimliliği projeleri ve yeşil ulaşım sistemleri gibi projelerin teşvik edilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çevresel Sürdürülebilirlik, Karbon Emisyonları, Sürdürülebilir Şehirleşme.

¹ Dr. Öğretim Üyesi, İstanbul Medipol Üniversitesi, hakan.yildiz1@medipol.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3611-2755

ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY AND URBANIZATION: THE ROLE OF ENERGY INTENSITY AND URBAN POPULATION ON CO2 EMISSIONS

Hakan YILDIZ¹

This study aims to examine the short-term and long-term effects of energy intensity, national income (GDP), and urban population on CO2 emissions in the context of sustainable urbanization. This work employs Autoregressive Distributed Lag (ARDL) analysis to investigate the long-term relationship of these variables in Turkey between 2000-2022. The findings of the study reveal that energy intensity and GDP positively affect CO2 emissions, while the urban population has a negative influence. These results indicate that while determining the effects of urbanization on environmental sustainability, the increase in urban population can limit CO2 emissions with efficient energy use, renewable energy infrastructures, and sustainable transportation systems. In this regard, it is crucial to encourage projects such as renewable energy investments, energy efficiency projects, and green transportation systems that can make the growth of cities compatible with environmental sustainability.

Key Words: *Environmental Sustainability, Carbon Emissions, Sustainable Urbanization.*

¹Dr. Öğretim Üyesi, İstanbul Medipol Üniversitesi, hakan.yildiz1@medipol.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3611-2755

DİJİTAL DÖNÜŞÜMÜN KENTLERDE KULLANIMI VE AKILLI KENT UYGULAMALARI

Süleyman TÜRKOĞLU¹

Dijital dönüşüm, şehirlerin yönetiminde ve hizmet sunumunda köklü değişiklikler yaratarak, akıllı kent uygulamalarının gelişimine zemin hazırlamaktadır. Bu dönüşüm, kentlerin yönetiminde ve yaşam kalitesinin artırılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, Dubai, Singapur, Barselona, Güney Kore ve New York gibi şehirlerdeki akıllı kent uygulamalarını inceleyerek, dijital dönüşümün kentlerdeki etkilerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Akıllı kent uygulamaları, veri analitiği, nesnelerin interneti (IoT), yapay zeka ve mobil teknolojiler gibi yenilikçi çözümlerle desteklenmektedir. Bu şehirler, sürdürülebilirlik, ulaşım, enerji yönetimi ve kamu hizmetleri gibi alanlarda dijital dönüşüm stratejileri geliştirerek, yaşam kalitesini artırmayı hedeflemektedir.

Dubai, akıllı şehir projeleriyle dikkat çekmekte, özellikle akıllı ulaşım sistemleri ve veri yönetimi uygulamaları ile öne çıkmaktadır. Singapur, şehir planlamasında veri odaklı yaklaşımlar benimseyerek, trafik yönetimi ve çevresel izleme konularında başarılı uygulamalar gerçekleştirmiştir. Barselona, akıllı aydınlatma ve atık yönetimi sistemleri ile şehir yaşamını kolaylaştırmakta, vatandaş katılımını artıran dijital platformlar geliştirmektedir. Güney Kore, özellikle Seul şehri ile akıllı ulaşım ve enerji verimliliği konularında yenilikçi çözümler sunmaktadır. New York ise, geniş veri setleri ve mobil uygulamalar aracılığıyla şehir hizmetlerini daha erişilebilir hale getirmekte, toplu taşıma sistemlerini optimize etmektedir. Dijital dönüşüm, kentlerin daha akıllı, sürdürülebilir ve yaşanabilir hale gelmesinde kritik bir faktör olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu örnekler, farklı şehirlerin dijital dönüşüm süreçlerinde benimsedikleri stratejilerin çeşitliliğini ve etkisini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: *Dijital Dönüşüm, Akıllı Kent, Sürdürülebilirlik, Teknolojik Altyapı, Şehir Yönetimi.*

¹ Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi, turkoglus@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2102-678X

USE OF DIGITAL TRANSFORMATION IN CITIES AND SMART CITY APPLICATIONS

Süleyman TÜRKÖĞLU¹

Digital transformation creates radical changes in the management and service delivery of cities, paving the way for the development of smart city applications. This transformation plays an important role in the management of cities and in improving the quality of life. This study aims to reveal the effects of digital transformation on cities by examining smart city applications in cities such as Dubai, Singapore, Barcelona, South Korea and New York. Smart city applications are supported by innovative solutions such as data analytics, the internet of things (IoT), artificial intelligence and mobile technologies. These cities aim to improve the quality of life by developing digital transformation strategies in areas such as sustainability, transportation, energy management and public services.

Dubai draws attention with its smart city projects, and stands out especially with its smart transportation systems and data management applications. Singapore has implemented successful applications in traffic management and environmental monitoring by adopting data-driven approaches in urban planning. Barcelona facilitates city life with smart lighting and waste management systems and develops digital platforms that increase citizen participation. South Korea, especially with the city of Seoul, offers innovative solutions in smart transportation and energy efficiency. New York, on the other hand, makes city services more accessible and optimizes public transportation systems through extensive data sets and mobile applications. Digital transformation emerges as a critical factor in cities becoming smarter, more sustainable and more livable. These examples demonstrate the diversity and impact of the strategies adopted by different cities in their digital transformation processes.

Key Words: *Digital Transformation, Smart City, Sustainability, Technological Infrastructure, Urban Management.*

¹Dr. Öğr. Üyesi, Istanbul University Faculty of Communication, turkoglus@istanbul.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2102-678X

TÜRKİYE İÇİN SÜRDÜRÜLEBİLİR BİR HİDROJEN EKONOMİSİ MÜMKÜN MÜ?

Mustafa Eser KURUM¹

Petrol, kömür ve doğalgaz gibi fosil kaynaklı yakıtların hızla tükenmesi ve bu yakıtların çevreye verdiği zararın yüksek seviyelerde olması, sürdürülebilirlik noktasında yenilenebilir enerji kaynaklarının önemini ortaya koymaktadır. Ancak yenilenebilir enerji kaynaklarının da lojistik ve depolama gibi konularda bazı problemleri bulunmaktadır. Temiz enerji teknolojilerinden üretilen hidrojen enerji taşıyıcı olarak bu problemleri azaltmak için bir alternatif olarak karşımıza çıkmaktadır. Dünya'nın gelişmiş ülkelerinin hidrojen yol haritaları incelendiğinde artan enerji ihtiyacının sürdürülebilir bir şekilde karşılanması ve karbon sıfır emisyon hedefine ulaşılması için yakın gelecekte hidrojen ekonomisinin çok önemli bir rol üstleneceği kaçınılmazdır. Türkiye de her ne kadar fosil enerji tüketiminde dışa bağımlı olsa da yenilenebilir enerji kaynaklarının sahipliği açısından yüksek potansiyele sahip bir ülkedir. Bu çalışmada temiz enerji teknolojilerinden üretilen hidrojenin Türkiye'deki potansiyeli, kullanım alanları ve gelecek perspektifi incelenmiş; ayrıca Dünya bor rezervinin yaklaşık % 80'ine sahip olarak Türkiye'nin hidrojen üretiminde boru kullanma potansiyeli değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Sürdürülebilirlik, Hidrojen ekonomisi, Yenilenebilir enerji.*

¹ Dr., İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, mustafaeser.kurum@yeniuyuzyl.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5179-6876

IS A SUSTAINABLE HYDROGEN ECONOMY POSSIBLE FOR TURKEY?

Mustafa Eser KURUM¹

The rapid depletion of fossil fuels such as oil, coal and natural gas and the high levels of environmental damage caused by these fuels reveal the importance of renewable energy sources in terms of sustainability. However, renewable energy sources also have some problems in terms of logistics and storage. Hydrogen produced from clean energy technologies emerges as an alternative to reduce these problems as an energy carrier. When the hydrogen roadmaps of the developed countries of the world are examined, it is inevitable that the hydrogen economy will play a very important role in the near future in order to meet the increasing energy demand in a sustainable way and to achieve the zero carbon emission target. Although Turkey is dependent on foreign sources in fossil energy consumption, it is a country with high potential in terms of ownership of renewable energy sources. In this study, the potential of hydrogen produced from clean energy technologies in Turkey, its areas of use and future perspectives were examined; and also, Turkey's potential to use boron in hydrogen production, which has approximately 80% of the world's boron reserves, was evaluated.

Key Words: *Sustainability, Hydrogen economy, Renewable energy.*

¹Dr., Istanbul Yeni Yuzyil University, mustafaeser.kurum@yeniyuzyil.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5179-6876

SİBER GÜVENLİK PERSPEKTİFİNDEN AKILLI KENT UYGULAMALARI: PENDİK BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

Betül ULAŞ¹

Dünyada hızla gelişen dijitalleşme süreçleri, kent yaşamının daha verimli ve sürdürülebilir bir hale gelmesini sağlamaktadır. Nesnelerin İnterneti, yapay zekâ, büyük veri ve bulut bilişim gibi teknolojilerle güçlendirilmiş akıllı kent uygulamaları, şehirlerin altyapı ve hizmetlerini iyileştirerek yaşam kalitesini yükseltmektedir. Ancak, bu sistemlerin kullanımı, fırsatlarla birlikte güvenlik risklerini ve zafiyetleri de beraberinde getirmektedir. Belediyeler, vatandaşlarına sürdürülebilirlik kapsamında dijital dönüşüme uğramış hizmetler sunarken, bu hizmetlerin güvenliğini sağlamak için uygun önlemleri de alma hedefindedirler.

Bu bağlamda, çalışmanın amacı, akıllı kent uygulamalarının siber güvenlik boyutunu, Pendik Belediyesi örneği üzerinden inceleyerek, mevcut güvenlik stratejilerinin etkinliğini değerlendirmek ve sürdürülebilir kentleşme bağlamında yaşamı kolaylaştıran dijitalleşmenin veri güvenliği boyutunu inceleyerek bir değerlendirme sunmaktır. Adel Elmaghraby ve Michael Losavio'nun bu alandaki çalışmalarına göre, veri sızıntısı, ağ güvenliği ihlalleri ve siber saldırılar, akıllı kent uygulamaları için büyük tehditler oluşturmaktadır. Araştırmanın hedefi, “Akıllı kent uygulamalarında siber güvenlik riskleri nasıl minimize edilebilir ve kent sakinlerinin verilerinin güvenliği ne ölçüde korunmaktadır?” sorularına yanıt aramaktadır. Pendik Belediyesi, 2022 yılında Marmara Belediyeler Birliği'nin Altın Karınca Ödülleri'nde Akıllı Şehircilik kategorisinde ödül kazanmıştır.

Bu çalışma, nitel bir araştırma tasarımıyla mülakat yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Pendik Belediyesi'nin siber güvenlik stratejileri, bilgi işlem müdürlüğüyle yapılan mülakatlar aracılığıyla incelenmiştir. Ayrıca, ulusal ve uluslararası güvenlik standartları bağlamında belediyenin mevcut dijital altyapısına yönelik bir değerlendirme yapılmıştır. Güvenilirlik ve geçerlilik, mülakat verilerinin literatürdeki bulgularla karşılaştırılması yoluyla sağlanmıştır. Pendik Belediyesi'nin güvenlik altyapısında firewall'lar, dış ortamda konumlandırılmış modemler ve switchler kullanılmaktadır. Bu bulgular, mevcut literatürde yer alan siber güvenlik stratejileriyle karşılaştırıldığında, özellikle yerel yönetimler düzeyinde uygulanan güvenlik politikalarının yeterliliği konusunda bir örnek teşkil etmektedir. Çalışma kapsamında, bir yerel yönetim örneği üzerinden akıllı kent uygulamalarının siber güvenlik boyutunu inceleyerek, gerçekleştirilen siber saldırıları ve verilerin korunma işlemlerinin şifreleme ve depolama yöntemiyle gerçekleştirildiğine dair sonuçlara ulaşılmıştır. Sonuç olarak, Pendik Belediyesi örneğinden elde edilen çözümsel bulgular belediyelere yönelik akıllı kent uygulamalarının siber güvenlik stratejilerinin geliştirilmesine yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Akıllı Kent Uygulamaları, Siber Güvenlik, Pendik Belediyesi, Dijitalleşme*

¹Lisans Öğrencisi, Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, betulus@yaho.com, ORCID ID: 0000-0003-3355-1717

SMART CITY APPLICATIONS FROM A CYBERSECURITY PERSPECTIVE: CASE OF PENDİK MUNICIPALITY

Betül ULAŞ¹

Rapidly developing processes of digitalization in the world ensure that urban life becomes more efficient and sustainable. Smart city applications, powered by technologies such as the Internet of Things, artificial intelligence, big data, and cloud computing, improve urban infrastructure and services, thereby enhancing quality of life. However, the use of these systems brings security risks and vulnerabilities along with opportunities. Municipalities aim to implement appropriate measures to ensure the security of the services that have undergone digital transformation, while providing sustainable services to their citizens.

In this context, the aim of this study is to examine the cybersecurity dimension of smart city applications through the case of Pendik Municipality, evaluate the effectiveness of existing security strategies, and present an assessment of the data security aspect of digitalization that facilitates life in the context of sustainable urbanization. According to the studies of Adel Elmaghraby and Michael Losavio, data breaches, network security violations, and cyberattacks pose significant threats to smart city applications. The research seeks to answer the questions, “How can cybersecurity risks be minimized in smart city applications, and to what extent are the data of urban residents protected?” Pendik Municipality received an award in the Smart Urbanism category at the Golden Ant Awards of the Marmara Municipalities Union in 2022.

This study has been conducted using a qualitative research design and an interview method. Cybersecurity strategies of Pendik Municipality have been examined through interviews conducted with the IT department. Additionally, an evaluation of the municipality's existing digital infrastructure has been made in the context of national and international security standards. Reliability and validity have been ensured by comparing interview data with findings in the literature. In the security infrastructure of Pendik Municipality, firewalls, externally positioned modems, and switches are utilized. When compared to the cybersecurity strategies found in the existing literature, these findings serve as an example regarding the adequacy of security policies implemented at the local government level. Through examining the cybersecurity dimension of smart city applications using the case of a local government, the study has revealed that cyberattacks and data protection procedures are carried out through encryption and storage methods. As a result, the solution-oriented findings obtained from the case of Pendik Municipality will assist in the development of cybersecurity strategies for smart city applications directed at municipalities.

Key Words: *Smart City Applications, Cyber Security, Pendik Municipality, Digitalization*

¹Bachelor's Student, Faculty of Political Science, Marmara University, betululas@yahoo.com, ORCID ID: 0000-0003-3355-1717

Z KUŞAĞI VE SİVİL TOPLUM İLİŞKİSİ

Fahri Erenel¹

Bu araştırmada; Z kuşağının özellikleri dikkate alınarak onların Sivil Toplum Kuruluşları (STK)'na profesyonel veya gönüllü olarak katılımlarını sağlama ve sürdürülebilirlik motivasyonlarını belirleme hususunda tespit yapmak, bu tespitleri OECD ülkeleri ile karşılaştırmak, üyelikleri artırma konusunda nasıl motivasyon sağlanabileceği konusunda sonuçlara ulaşabilmek, araştırma sonuçları ve Z kuşağı özellikleri dikkate alınarak nasıl bir STK yapısı olması gerektiği konusunda görüşler belirlemek ve bir model ortaya koymak hedeflenmektedir.

Araştırmada; Z kuşağının STK'lara sürdürülebilir katılımları nasıl sağlanabilir? Motivasyon unsurları neler olabilir? ve Z kuşağı özellikleri dikkate alınarak nasıl bir STK modeli oluşturulabilir? sorularına cevap aranmıştır.

Türkiye'de STK'lara üyelik oranı nüfusun %9'unu kapsamaktadır. Nüfusun %30'unu oluşturan ve Z kuşağı yaş grubu olarak değerlendirebileceğimiz, ülkemizin geleceğinin kamu yönetimi ve politika yapım süreçlerinde aktif rol oynayacak 30 yaş ve altının %13.8 olan üyelik oranının artırılması önem taşımaktadır.

STK üyeliğinin düşük olmasına yönelik çeşitli araştırmalar bulunmaktadır. Bu araştırmalar takip edilerek Z kuşağının STK'lara üyelik oranını artıracak teşviklerin ortaya konması mümkündür. Ancak bu çalışmaların ağırlıklı olarak X ve Y kuşağı özelliklerine göre oluşturulmuş olduğu dikkate alınmalıdır.

Gönüllüler farklı sebeplerle STK'lara katkı sağlarlar. Gönüllü motivasyonunu anlamaya yönelik ana akım çalışmalar, özgecilik (altruizm) teorilerine dayanmaktadır. Bu teorilerden biri de "Self Determinasyon" teorisidir. Bu araştırmada Self Determinasyon teorisi esas alınmıştır. Bu teori kişinin kendi kendini motive ettiği ve süreklilik gösteren motivasyonu sağlayan sosyal-bağlamsal koşulları anlamaya yöneliktir.

Anahtar Kelimeler: Z Kuşağı, Sivil Toplum Kuruluşu, Motivasyon

¹ Prof. Dr., İstinye Üniversitesi, ferenel@istinye.edu.tr., ORCID ID: 0000-0001-8943-7265

GENERATION Z AND CIVIL SOCIETY RELATIONSHIP

Fahri Erenel¹

In this research, it is aimed to determine the characteristics of Generation Z in terms of ensuring their professional or voluntary participation in Non-Governmental Organizations (NGOs) and determining their sustainability motivations, to compare these findings with OECD countries, to reach conclusions on how to provide motivation to increase membership, to determine opinions on what kind of NGO structure should be by taking into account the research results and the characteristics of Generation Z and to present a model.

In the research, answers were sought to the questions of how can the sustainable participation of Generation Z in NGOs be ensured? What could be the motivational elements? and how can an NGO model be created by taking into account the characteristics of Generation Z?

The membership rate of NGOs in Turkey covers 9% of the population. It is important to increase the membership rate of 13.8% of the population, which is 30% of the population and can be considered as the Generation Z age group, who will play an active role in the public administration and policy-making processes of the future of our country.

There are various studies on the low rate of NGO membership. By following these studies, it is possible to reveal incentives that will increase the rate of NGO membership of Generation Z. However, it should be noted that these studies are mainly based on the characteristics of Generation X and Y.

Volunteers contribute to NGOs for different reasons. Mainstream studies to understand volunteer motivation are based on altruism theories. One of these theories is the “Self-Determination” theory. This research is based on the Self-Determination theory. This theory aims to understand the social-contextual conditions that motivate the individual and provide sustained motivation.

Key Words: *Generation Z, Civil Society Organization, Motivation.*

¹ Prof. Dr., İstinye University,, ferenel@istinye.edu.tr., ORCID ID: 0000-0001-8943-7265

İSTANBUL'DAKİ BELEDİYELERİN 2020-2024 STRATEJİK PLANLARINDAKİ PAYDAŞ ANALİZİ KAPSAMINDA SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ YEREL KATILIM DÜZEYİ

Adem SARICA¹

Sivil toplum alanındaki aktörler ile birlikte yönetişimin etkin bir şekilde uygulanması hem siyasi hem de sosyal anlamda faydalar üretebilmektedir. Yerel düzlemde demokrasi ve sivil toplum arasındaki ilişkinin gelişmesi hem gönüllülüğün hem yerel katılıma olan ilginin artmasında katkı sunmaktadır. Böylelikle sivil toplum kuruluşları yerel düzlemde kamu kurum ve kuruluşlarının politikalarında hem denge unsuru hem de alınan kararların toplumsal tabana yansımada önemli rol oynamaktadır.

Türkiye’de sivil toplum kuruluşlarının yerel katılımı tavsiye niteliğinde kararlar oluşturan kent konseyleri ile stratejik plan yapım sürecinde gerçekleşmektedir. Özellikle stratejik plan kapsamında yer alan paydaş analizinde sivil toplum kuruluşlarının politika önerilerinin hedeflere yansımada demokratik yönetişimin düzeyini belirlemektedir. Böylelikle sivil toplum kuruluşlarının halk ve belediyeler arasındaki köprü kurma işlevinin nasıl gerçekleştirildiği ortaya konulmaktadır.

Bu çalışma kapsamında ilk önce stratejik planlama ile ilgili mevzuat analizi ve Belediyeler için Stratejik Planlama Rehberi analiz edilmiştir. Belediyeler ve sivil toplum kuruluşları arasındaki ilişkinin paydaş analizi kapsamında nasıl gerçekleştiği İstanbul’daki 37 ilçe ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin 2020-2024 Stratejik Planı analiz edilerek tespit edilmeye çalışılmıştır. Daha sonrasında ise paydaş analizi boyutunda katılımcılık, iletişim ve tek taraflı yardım anlayışı üzerinden incelenerek yönetişim ile ilgili son durumun fotoğrafı çekilmiştir. Paydaş analizi kapsamında STK’lar ile çalıştay ve odak grup görüşmesi gerçekleştiren 11 belediyenin (İBB’nin de içinde yer aldığı) STK’lar ile bir araya gelip faaliyetler yürütme potansiyeline sahip olduğu gözlemlenmiştir. Bu belediyelerin STK’lardan gelen sonuçları ayrı olarak değerlendirilmesi STK’ları stratejik bir paydaş olarak gördüklerinin kanıtı niteliğindedir.

Anahtar Kelimeler: *Yerel Katılım, Sivil Toplum, Yönetişim, Katılımcılık, Sivil Toplum Kuruluşları, Stratejik Yönetim, Stratejik Planlama.*

¹ Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Siyaset ve Sosyal Bilimler Bilim Dalı, ademsarica@marun.edu.tr, ORCID ID: 0009-0005-2945-5134.

LOCAL PARTICIPATION LEVEL OF CIVIL SOCIETY ORGANIZATIONS WITHIN THE SCOPE OF STAKEHOLDER ANALYSIS IN THE 2020-2024 STRATEGIC PLANS OF MUNICIPALITIES IN ISTANBUL

Adem SARICA¹

The effective implementation of governance together with actors in the field of civil society can produce benefits in both political and social terms. The development of the relationship between democracy and civil society at the local level contributes to the increase in both volunteering and interest in local participation. Thus, civil society organizations play an important role in the policies of public institutions and organizations at the local level, both as a balancing element and in the reflection of the decisions taken to the social base.

In Turkey, the local participation of civil society organizations takes place in the strategic plan-making process with city councils that make advisory decisions. Especially in the stakeholder analysis within the scope of the strategic plan, the reflection of the policy suggestions of civil society organizations on the targets determines the level of democratic governance. Thus, it is revealed how the bridge-building function of civil society organizations between the public and municipalities is realized.

In this study, first, the legislation analysis related to strategic planning and the Strategic Planning Guide for Municipalities were analyzed. It was tried to determine how the relationship between municipalities and civil society organizations was realized within the scope of the stakeholder analysis by analyzing the 37 districts of Istanbul and the 2020-2024 Strategic Plan of the Istanbul Metropolitan Municipality. Afterwards, the latest situation regarding governance was taken by examining the participation, communication and unilateral aid understanding in the stakeholder analysis dimension. It was observed that 11 municipalities (including IMM) that held workshops and focus group meetings with NGOs within the scope of stakeholder analysis had the potential to come together with NGOs and carry out activities. The fact that these municipalities evaluated the results coming from NGOs separately is evidence that they see NGOs as strategic stakeholders.

Key Words: *Local Participation, Civil Society, Governance, Participation, Civil Society Organisations, Strategic Management, Strategic Planning.*

¹ PhD Student, Marmara University, Institute of Social Sciences, Department of Political Science and Public Administration, Department of Politics and Social Sciences, ademsarica@marun.edu.tr, ORCID ID: 0009-0005 2945-5134.

GÜVENLİ YAŞAM ALANLARININ OLUŞTURULMASI

Ersan ERGÜR¹

1999 Gölcük depremi ve geçtiğimiz yıl 6 Şubat'ta yaşanan Kahramanmaraş depremi güvenli yaşam alanlarının oluşturulmasının önemini ortaya çıkarmıştır. Ancak güvenli yaşam alanlarını sadece depreme dayandırmak doğru değildir. Kırsaldan kente oluşan göç; düzensiz şehirleşmeye, aşırı nüfus artışına ve insan yoğunluğuna etki etmekte, hızlı sanayileşme ile havayı, toprağı kirletmekte, yeşil alanların yok olmasına ya da azalmasını sağlamakta ve insanın yaşam çevresinin doğallığını bozmaktadır. Bu durum kentlerde trafik yoğunluğu, yürüme alanlarının yetersizliği, rast gele ve yetersiz kanalizasyon sistemleri, gecekondu sorunları, atıkların depolanma sorunu, tarım arazilerinin yok oluşu gibi sorunları beraberinde getirmektedir. İnsanlık doğal afetler, altyapı yetersizlikleri ve yapı güvenliği gibi tehditlerle karşı karşıya kalmakta, sağlıktan, eğitime, sanayileşmeden, sosyal hayata kadar birçok alanda olumsuz olarak etkilemektedir. Toplum doğal afetlere davetiye çıkaran, yapıların güvensiz olduğu ve alt yapının yetersiz olduğu kentleri tercih etmemektedir. Bugün ulaşılan teknolojik seviye gelecek şehirleşme planlarının hayata geçirilmesi ve inşa edilmesi için her türlü alt yapıya sahiptir. Önemli olan çevresel anlamda sürdürülebilir, sosyal ve ekonomik risklere karşı dayanıklı, kapsayıcı ve bütüncül yaklaşıma sahip, üretkenliği ve refahı ön plana çıkaran bir anlayışı mevcut afet yönetmeliklerine uygun ve hızlı bir şekilde hayata geçirebilecek uygulamalara yön vermektir. Bunun için insanı ve toplumu merkeze alan bir yaklaşımın benimsenmesi elzemdir.

Bu çalışma ile kentlerde olası sorunların neler olduğu incelenmekte, yapılan literatür çalışması ile güvenli yaşam alanlarının nasıl oluşturulabileceğine bir kapı aralanmaya çalışılmaktadır. Özellikle güvenli kentleşmeye dair sorunlara, yapılan uygulamalara ve çözüm önerilerine yer verilmiştir. Sosyal ve kültürel gelişime değinilerek, kültürel, ahlaki ve yapısal anlamda toplumun güven içerisinde yaşayabileceği güvenli yaşam alanlarının nasıl oluşturulabileceğine değinilmiştir. Toplumsal mutabakat, yasal çerçeve ve planlı bir şehirleşme ile bu sorunların üstesinden gelmek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: *Kentsel dönüşüm, güvenli yaşam alanları, afet ve deprem.*

¹ Araştırmacı Yazar, Ret. Colonel, YESAM-Yeditepe Stratejik Araştırmalar Merkezi, ersanergur@gmail.com

CREATING SAFE LIVING SPACES

Ersan ERGÜR¹

The 1999 Gölcük earthquake and the February 6 Kahramanmaraş earthquake have revealed the expansion of safe living options. However, it is not right to base safe living areas only on earthquakes. The migration from rural to urban areas; affects irregular urbanization, excessive population growth and human density, pollutes the air with rapid industrialization, destroys or provides the structure of green buildings and disrupts the naturalness of human living space. This situation creates problems such as traffic density, lack of walking time, random and inadequate sewage systems, slum problems, waste storage problems, and destruction of agricultural lands in cities. Humanity is faced with threats such as natural disasters, inadequate infrastructure and building safety, and is negatively protective in many areas from health to education, industrialization to social life. Society is inviting natural disasters, does not prefer cities where the structures are unsafe and others are deficient. Today, the technological level reached has all kinds of infrastructure for realistic and construction of future urbanization plans. What is important is to give direction to the applications that are comprehensively sustainable, resistant to social and economic risks, have comprehensive and holistic solutions, do not prioritize productivity and competition, and can be implemented quickly and in accordance with the current disaster regulations. For this, it is essential to adopt an approach that focuses on people and costs.

With this study, possible possibilities in cities are examined, and a door is tried to be opened to how a safe life can be created with the literature study. In particular, applications and solution suggestions for safe urbanization are included. Social and cultural development is touched upon, and how a safe lifestyle that the society can live in with cultural, durable and durable security can be created is mentioned. It is possible to continue on this path with social consensus, legal framework and planned urbanization.

Key Words: *Urban transformation, safe living spaces, disaster and earthquake.*

¹ Researcher Writer, E. Albay, YESAM-Yeditepe Center for Strategic Research, ersanergur@gmail.com

KENTSEL ALANLARDA SICAKLIK RİSK İNDEKSİ GELİŞTİRİLMESİ VE SICAK ALANLARIN BELİRLENMESİ

Sedat YALÇINKAYA¹

İklim değişikliğinin önemli etkilerinden biri olan aşırı sıcak hava olayları, şehirlerde olumsuz etkiler yaratmakta olup, bu etkileri azaltmak için etkili yerel uyum stratejileri gerekmektedir. Bu çalışma, yerel uyum çerçevesi içinde müdahale için öncelikli bölgeleri belirlemek amacıyla bir Sıcaklık Risk İndeksi (SRİ) geliştirmeyi hedeflemektedir. SRİ, temel çevresel ve demografik değişkenleri birleştirir: arazi yüzey sıcaklığı (°C), ağaç örtüsü alanı (ters orantılı olarak ağaçsızlık oranı, %) ve nüfus yoğunluğu (kişi/km²). Bu faktörler, coğrafi bilgi sistemleri (CBS) tabanlı gelişmiş mekansal analiz teknikler kullanılarak analiz edilmiştir.

Yüksek çözünürlüklü veri setleri, multispektral Landsat görüntüleri, Sentinel-2 verilerinden türetilen küresel arazi kullanımı haritaları ve nüfus istatistikleri ile bir coğrafi veri oluşturulmuştur. Arazi yüzeyi sıcaklıkları termal kızılötesi bantlardan hesaplanmış, ağaçsızlık oranları ise her mahallede ağaç örtüsü olmayan alanların oranı ölçülerek belirlenmiştir. Sosyal ve çevresel kırılgenlikleri anlamak için gerekli olan nüfus yoğunluğu verileri, mahalle sınırlarıyla mekansal olarak birleştirilmiştir.

SRİ değerleri, çevresel ve sosyal kırılgenlik kriterlerine göre normalize edilmiş ve ağırlıklandırılmıştır. Bu indeksler, yüksek risk altındaki alanları vurgulayarak, acil müdahale gerektiren noktaların belirlenmesini sağlamaktadır. Bu çalışma, hedeflenmiş iklim uyum planlarının geliştirilmesinde CBS tabanlı mekansal analizlerin kritik rolünü vurgulamakta ve aşırı sıcak hava olaylarının artan sıklığını ele almak için ölçeklenebilir bir yaklaşım sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Sıcaklık Risk İndeksi, SRİ, Arazi Yüzey Sıcaklığı, AYS, İklim Değişikliği, CBS.*

¹ Doç.Dr., Marmara Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Çevre Mühendisliği Bölümü, sedat.yalcinkaya@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3062-2698

HEAT RISK INDEX DEVELOPMENT AND HOTSPOT IDENTIFICATION FOR URBAN ADAPTATION

Sedat YALÇINKAYA¹

Extreme heat events pose significant challenges to urban areas, requiring effective local adaptation strategies to mitigate their impacts. This study aims to develop a Heat Risk Index (HRI) to prioritize areas for intervention within an urban adaptation framework. The HRI combines key environmental and demographic variables: land surface temperature (°C), tree canopy coverage (inverse as treelessness ratio, %), and population density (persons per km²). These factors were analyzed using advanced geospatial techniques within ArcGIS Pro.

High-resolution datasets, including multispectral Landsat images, global land use/land cover maps derived from Sentinel-2 data, and population statistics, were integrated into a geospatial database. Land surface temperatures were calculated from thermal infrared bands, while treelessness ratios were determined by quantifying the proportion of areas without tree cover in each neighborhood. Population density data, essential for understanding the distribution of vulnerability, were spatially joined to neighborhood boundaries.

The HRI values were normalized and weighted based on environmental and social vulnerability criteria. These indices highlight areas with heightened risks, enabling the identification of hotspots requiring urgent attention. This study emphasizes the critical role of geospatial analysis in developing targeted climate adaptation plans and offers a scalable approach for urban areas globally to address the increasing frequency of extreme heat events.

Key Words: *Heat Risk Index, HRI, Land Surface Temperature, LST, Climate Change, GIS.*

¹ Assoc. Prof., Marmara University, Faculty of Engineering, Department of Environmental Engineering, sedat.yalcinkaya@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3062-2698

SÜRDÜREBİLİR YÖNETİŞİM İLKESİ PERSPEKTİFİNDEN PENDİK KENT KONSEYİ

Alparslan Erdi SATILMIŞ¹

Teknolojinin gelişmesi ve dijitalleşmenin ilerlemesiyle beraber pek çok alanda değişim ve dönüşüm rüzgarı kendini göstermiştir. Bu değişim ve dönüşüm rüzgarından yönetim kavramı da nasibini almıştır. Hiyerarşik ve tek taraflı ilişkilerin hakim olduğu yönetim teriminin yerini heterarşik ve karşılıklı iletişimin egemen olduğu “yönetişim” almıştır. Yönetişim, idari sistemlerdeki yetkilerin ilgili paydaşlar ile paylaşılması aracılığıyla daha etkili, katılımcı, hesap ve cevap verebilir bir sistem üzerine idari bir sistem inşa etmektedir. Yönetişim, pek çok boyutu olan bir kavram olup; bu boyutlardan biri de sürdürülebilir yönetişimdir. Sürdürülebilir yönetişim; devletin veya idari sistemlerin ekonomik, çevresel kalkınma ve toplumsal alanda meydana gelen gelişmeleri uzun süreli ve sürdürülebilir biçimde devam ettirmek amacıyla; hesap verebilir, cevap verebilir, açıklık ve katılımcılık gibi yönetişimin bel kemiğini oluşturan ilkeleri içselleştirmesidir. Sürdürülebilir yönetişim, yönetimdeki karara mekanizmalarına sivil toplum kuruluşları, özel sektör ve ilgili paydaşları dahil ederek yönetim düzleminde işbirliğini sağlar. Bu işbirliğinin sağlanması yönetim açısından gerek etkinliğin gerek hakkaniyetin daha ileri boyutlara ulaşmasına bir araçtır. Pendik, İstanbul’un nüfus açısından en kalabalık 4. ilçesidir. İstanbul’un ülkemiz ve dünya açısından önemli bir şehir olması ve Pendik’in de İstanbul’un sınırlarının içinde yer alması Pendik ilçesinin ehemmiyetini daha fazla artırmaktadır. Kent Konseyleri, vatandaşların karar verme mekanizmasına iştirakini ve bu sayede daha katılımcı ve adaletli bir yönetim zihniyetinin pekişmesini sağlamaktadır. Pendik Belediyesi Kent Konseyi de tüm kentlerde olduğu gibi yerel düzeydeki vatandaşın yönetime katılımını artırmak gayesiyle kurulmuş bir oluşum olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bildiriye yönetişim, sürdürülebilirlik düzleminde tetkik edilmiş ve Pendik Belediyesi Kent Konseyi üzerinden sürdürülebilir yönetişime dair Pendik’te neler yapıldığı gözlemlenmeye çalışılmıştır. Bildirinin konusu merkeze alınarak; makaleler, tezler, internet verileri, sosyal medya platformundaki bilgilendirmeler ve 2025-2029 Stratejik Plan metni bağlamında veri ve literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Bununla birlikte; nitel araştırma yöntemlerinden yapılandırılmış mülakat metodu kullanılarak ilgili bir kişiyle mülakat yapılmıştır. İlgili veri taraması ve mülakat değerlendirildiğinde: Stratejik Plan özelinde sürdürülebilir yönetişime dair katılım, işbirliği, açıklık, verebilirlik gibi ilkelerin bulunduğu, sürdürülebilirlik ve yönetişim temalarının beraber kullanıldığı gözlemlenmektedir. Yine Plan içerisindeki hedef kartlarına sürdürülebilir yönetişime ithafen yazılmış başlıkların olması ve vatandaş odaklı problem çözme mekanizmasının inşa edilmeye çalışılması önem arz etmektedir. Yapılan mülakat ve ilgili veri taramaları neticesinde ise; Pendik Belediyesi Kent Konseyinin sürdürülebilir yönetişim noktasında ihtiyaç duyulan konularda ilgili kişi ve kurumlarla birlikte seminerler, atölye çalışmaları, toplantılar düzenlemiş, çevresel faktörleri göz önünde bulundurarak geri dönüşüme dair projelendirme çalışmalarını sürdürmüş, öğrenci merkezli eğitim ve burs etkinliklerini devam ettirebilmiş, sivil toplum kuruluşları ve temsilcileri ile bir araya gelerek kentin karar alma süreçlerine daire geniş bir yelpaze içinde hareket etmeye çalıştığı değerlendirilmiştir. Görüldüğü üzere kent konseylerinin; vatandaşın yönetime katılımı, bölge halkının ihtiyacına yönelik problemlerin hızlı çözümü, paydaş ağının genişlemesi gibi konu başlıklarını çözebilmek için sürdürülebilir yönetişim kavramını kullanması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Pendik Belediyesi, Kent Konseyi, İşbirliği, Sürdürülebilir Yönetişim, Devamlılık, Yönetişim.*

¹ Marmara Üniversitesi Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları Doktora Programı Öğrencisi, alparslanerdisatilmis@gmail.com

PENDİK CITY COUNCIL FROM THE PERSPECTIVE OF SUSTAINABLE GOVERNANCE PRINCIPLE

Alparslan Erdi SATILMIŞ¹

With the advancement of technology and the progress of digitalization, winds of change and transformation have manifested themselves in many fields. The concept of governance has also been influenced by this wave of change and transformation. The term "management," dominated by hierarchical and one-sided relationships, has been replaced by "governance," which emphasizes heterarchical and reciprocal communication. Governance builds an administrative system that is more effective, participatory, accountable, and responsive by sharing authorities in administrative systems with relevant stakeholders. Governance is a multi-dimensional concept, one of which is sustainable governance. Sustainable governance involves the internalization of principles forming the backbone of governance—such as accountability, transparency, responsiveness, and participation—aimed at ensuring the state or administrative systems maintain developments in economic, environmental, and societal spheres in a long-term and sustainable manner. Sustainable governance facilitates cooperation in the administrative sphere by including civil society organizations, the private sector, and relevant stakeholders in decision-making mechanisms. This cooperation serves as a means to advance both efficiency and equity in administration. Pendik is the fourth most populous district of Istanbul. The significance of Pendik increases due to Istanbul's importance as a city both for Turkey and the world, with Pendik being within Istanbul's boundaries. City councils strengthen citizens' participation in decision-making mechanisms, thereby reinforcing a more participatory and just governance mindset. Similarly, the Pendik Municipality City Council was established to enhance local citizens' participation in governance, as seen in all cities. This paper examines governance on a sustainability level and explores what has been done concerning sustainable governance in Pendik through the Pendik Municipality City Council. Articles, theses, internet data, social media posts, and the 2025–2029 Strategic Plan were analyzed within the scope of the subject. Additionally, structured interviews, one of the qualitative research methods, were conducted with a relevant individual. Based on the data and interview evaluations, it was observed that principles such as participation, collaboration, transparency, and accountability were included in the Strategic Plan, reflecting sustainable governance. Furthermore, themes of sustainability and governance were utilized together. The existence of titles referring to sustainable governance in the Plan's goal cards and efforts to build a citizen-focused problem-solving mechanism were notable. From the conducted interview and relevant data analyses, it was concluded that the Pendik Municipality City Council has organized seminars, workshops, and meetings with relevant individuals and institutions to address the needs of sustainable governance. The Council has continued project development on recycling by considering environmental factors, maintained student-focused education and scholarship activities, and sought to involve civil society organizations and their representatives in the city's decision-making processes comprehensively. As seen, city councils' use of the concept of sustainable governance is critical for addressing issues such as citizens' participation in governance, the rapid resolution of regional needs, and the expansion of stakeholder networks.

Key Words: *Pendik Municipality, City Council, Collaboration, Sustainable Governance, Continuity, Governance.*

¹PhD Program Student, Marmara University Local Governments and Urban Policies, alparslanerdisatilmis@gmail.com

YEREL YÖNETİMLERDE ÇOCUK YARARINA YÖNETİŞİM VE SOSYAL POLİTİKA ÖNERİLERİ

Serkan ÇITLAK¹

İnsanlığın Çocuk üzerine düşünce yapısının evrimine ve Ülkelerin gelişmişlik düzeylerine baktığımızda, modern dünyada Çocuk “HAK” temelli yaklaşımlarla yetişkinliğe hazırlanmaktadır. Aile ve aile dışı yaşamın getirdiği tüm dış koşulların paydaşlığında yaşayan Çocuk, ekonomik, coğrafi, kültürel ve sosyal eşitsizliklerden korunma beklentisindedir.

Ülkemizde, kırsalda ve kentlerde yaşayan çocukların yoksunluk ve yoksulluk dışında birbirlerine göre yaşam koşullarından doğan temel avantajları ve dezavantajları mevcuttur. Kırsal ve Kentsel arasında doğan etki farkını, Ülkemizde gerçekleşen nüfus hareketliliğinin getirdiği hızlı kentleşme sorununa dayanmaktadır. Hızlı Kentleşmenin çocuklar üzerindeki olumsuz etkilerini gidermek için “Çocuk Dostu Şehirler” fikri, diğer Ülke Örnek uygulamalarından da yararlanılarak Sivil Toplum Kuruluşları önderliğinde, Kamu ve Yerel Yönetimlerin dikkatine sunulur pilot uygulamalar Ülkemizde yürütülmektedir.

Çocukların güvende yaşamaları, sağlıklı gelişimleri için öncelikle aile içi destekleri merkezine alan, kamusal alanlardaki fiziki standartların ve donanımların çocuk menfaati gözetilerek projelendirildiği, eksikliklerinin giderildiği, bireylerin çocuğa karşı yaklaşımlarının Çocuk yararına evrildiği bilinçli bir toplumun inşası için farkındalık programlarının düzenlendiği, kurumsal yönetimin proseslerinde “Çocuk Hakkı’nın” yer edindiği düzenlemeler gerekmektedir.

İstanbul’un yükselen nüfusu ile hızla büyümüş hızlı şehirleşmeden doğan altyapı ve donanım ihtiyaçları yanında, köyden kente göçün getirdiği modernleşme (Kentleşme) kültürü, demografik çeşitliliklere özgün sosyal ihtiyaçları günümüzde sosyal politika alanları olarak öncelenme ihtiyacında olduğu görülmektedir. Yerel Yönetim hizmetlerin, “Çocuk dostu Şehir” çalışmalarını güçlendirerek, yapacağı idari düzenlemelerle fark yaratabileceği gelişim alanları bulunmaktadır.

Çocuk ve Ebeveyn Dostu Belediyecilik yaklaşımı ile **Karar Alma – Bütçe – Faaliyet – Geri Bildirim – Şeffaflık- Katılımcılık-Kapsayıcılık döngülerinde** sunulacak önermeler, **Çocuk Dostu Şehirler** için acil konuları içermektedir.

Yerel Yönetimlerin çocuk yararına yönetim ve sosyal politika önerisi olarak sunulan bildiri özeti, Sempozyum komitesinin özet bildiriye uygun görmesi durumunda, Kurumsal Yönetim ve Yönetişim alanlarında, çocuk yararına paylaşılacak kurumsal dönüşüm önermeleri, sosyal proje örnekleri ve tüm önermelerin mantıksal gerekçeleri ve referansları bildiride ve sözlü sunumda paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Çocuk Dostu Yerel Yönetim, Sosyal Politika.*

¹ Yönetişim ve Sivil Toplum Kuruluşları Uzmanı – Koruncuk Vakfı Resmi İşler ve Projeler Müdürü – Koruncuk Vakfı, serkancitlak@gmail.com

GOVERNANCE AND SOCIAL POLICY SUGGESTIONS FOR THE BENEFIT OF CHILDREN IN LOCAL ADMINISTRATIONS

Serkan ÇITLAK¹

When we look at the evolution of humanity's thought structure on children and the development levels of countries, children are prepared for adulthood with "RIGHTS" based approaches in the modern world. Children living in the partnership of all external conditions brought by family and non-family life expect to be protected from economic, geographical, cultural and social inequalities. In our country, children living in rural and urban areas have basic advantages and disadvantages arising from their living conditions compared to each other, apart from deprivation and poverty. The difference in impact between rural and urban areas is based on the rapid urbanization problem brought about by the population movement in our country. In order to eliminate the negative effects of rapid urbanization on children, the idea of "Child Friendly Cities" is being carried out in our country by making use of other country sample applications and presenting it to the attention of Public and Local Administrations under the leadership of Civil Society Organizations and pilot applications are being carried out in our country. For children to live safely and develop healthily, regulations that primarily focus on family support, where physical standards and equipment in public spaces are designed considering the interests of children, where deficiencies are eliminated, where individuals' approaches to children evolve for the benefit of children, awareness programs are organized for the construction of a conscious society, and where the "Right to Children" takes its place in institutional management processes are required. In addition to the infrastructure and equipment needs arising from the rapidly growing urbanization with the increasing population of Istanbul, it is seen that the modernization (urbanization) culture brought by the migration from villages to cities and the social needs specific to demographic diversity need to be prioritized as social policy areas today. There are development areas where local government services can make a difference by strengthening the "Child-friendly City" studies and making administrative arrangements. The proposals to be presented in the Decision Making - Budget - Activity - Feedback - Transparency - Participation - Inclusiveness cycles with the Child and Parent-Friendly Municipality approach include urgent issues for Child-Friendly Cities. The abstract of the paper presented as a governance and social policy proposal for the benefit of children by Local Governments, if the Symposium Committee deems the abstract appropriate, institutional transformation proposals to be shared for the benefit of children in the fields of Corporate Management and Governance, social project examples and logical justifications and references of all proposals will be shared in the paper and oral presentation.

Keywords: *Child-Friendly Local Government, Social Policy.*

¹ Yönetişim ve Sivil Toplum Kuruluşları Uzmanı – Koruncuk Vakfı Resmi İşler ve Projeler Müdürü – Koruncuk Vakfı, serkancitlak@gmail.com

KENTSEL YAŞAM KALİTESİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLER BAĞLAMINDA TÜKETİM EĞİLİMLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Tuğba AYYILDIZ¹

B.Hande GÜRSOY HAKSEVENLER²

Küresel ısınma, biyolojik çeşitlilikteki azalma ve aşırı tüketim sonucu kaynakların hızla tükenmesi, sürdürülebilir kentsel yaşamın önündeki en büyük tehditlerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Üretim sürecinde ham madde olan doğal kaynakların sınırsız bir kaynakmışçasına tüketimi ve oluşan atıkların çevre kirliliğine yol açması, sürdürülebilir kentlerin temel prensibi olan yaşanabilir bir çevre oluşturma hedefine zarar vermekte, bu durum ise bireylerin tüketim alışkanlıklarının kent yaşam kalitesi üzerindeki etkisini daha da önemli hale getirmektedir. Bu kapsamda, mevcut çalışma bireylerin sembolik, gösterişçi, hedonik ve sürdürülebilir tüketim eğilimlerini sosyodemografik özellikler açısından ele alarak, kentsel sürdürülebilirlik hedefleri ile tüketim davranışları arasındaki ilişkiyi daha iyi anlamayı amaçlamaktadır. Çalışma, İstanbul gibi metropol bir kenti ve Burdur gibi kırsal yaşam alanlarını kapsayarak, farklı sosyo-kültürel bağlamlarda sürdürülebilir tüketim alışkanlıklarını değerlendirmektedir. Şubat 2023 ve Mayıs 2024 tarihleri arasında 456 katılımcı ile gerçekleştirilen anket çalışmasında elde edilen bulgular, tüketimin sadece temel ihtiyaçların karşılanması anlamına gelmediğini, aynı zamanda popüler kültür, postmodernizm ve teknolojinin etkisiyle farklı anlamlar kazandığını göstermektedir. Tüketicilerin sürdürülebilir tüketim davranışlarını anlamada, çevresel değerler, doğaya duygusal yakınlık, çevre bilgisi ve çevreye karşı sorumluluk gibi faktörlerin önemli olduğu vurgulanmaktadır. Çalışmanın sonuçları, kentsel yaşam kalitesini artırmak için sürdürülebilir tüketim anlayışını güçlendirmenin, gösterişçi tüketim ile sürdürülebilir tüketim arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu, ancak hedonik ve sembolik tüketimin bu ilişkiye dahil olmadığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, gelir seviyelerine bağlı tüketim eğilimlerinde beklenen farklılıkların gözlenmemesi, kentsel sürdürülebilirlik politikalarının bireylerin tüketim alışkanlıklarını daha geniş bir perspektifle ele alması gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu bulgular, sürdürülebilir kentler oluşturma sürecinde tüketim davranışlarının mikro düzeyde ele alınması gerektiğini göstermekte ve bireylerin tüketim alışkanlıklarının kentsel yaşam kalitesine olan etkisini anlamada önemli bir çerçeve sunmaktadır. Sürdürülebilir kent hedefleri doğrultusunda, ihtiyaç dışı tüketim davranışlarının azaltılması ve bireylerin çevresel farkındalığını artırmaya yönelik politikaların geliştirilmesi, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde olumlu değişimlere yol açması mümkün görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel yaşam kalitesi, sürdürülebilir kentler, hedonik tüketim, gösterişçi tüketim, sembolik tüketim, sürdürülebilir tüketim.

¹ Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü/Yönetişim ve Sivil Toplum Kuruluşları Ana Bilim Dalı, tubayldz3@gmail.com

² Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Kentleşme ve Çevre Sorunları Ana Bilim Dalı, hande.gursoy@marmara.edu.tr

AN EVALUATION OF CONSUMPTION TRENDS IN THE CONTEXT OF URBAN QUALITY OF LIFE AND SUSTAINABLE CITIES

Tuğba AYYILDIZ¹

B.Hande GÜRSOY HAKSEVENLER²

Global warming, loss of biodiversity, and the rapid depletion of resources due to excessive consumption are major challenges for sustainable urban living. Using natural resources as if they were unlimited and the environmental pollution caused by waste harm the goal of creating livable cities, which is a key principle of sustainability. This makes it even more important to understand how people's consumption habits affect urban quality of life. In this context, this study looks at symbolic, conspicuous, hedonic, and sustainable consumption habits, examining them based on sociodemographic characteristics to better understand the connection between urban sustainability goals and consumption behaviors. The research includes Istanbul, as a metropolitan city, and Burdur, representing rural life, to evaluate sustainable consumption in different socio-cultural settings. Surveys were conducted with 456 participants during February 2023 and May 2024 and the results show that consumption is not just about meeting basic needs but also carries new meanings influenced by popular culture, postmodernism, and technology. Environmental values, emotional attachment to nature, environmental knowledge, and a sense of responsibility are highlighted as important factors in promoting sustainable consumption. The study finds that while conspicuous consumption is significantly related to sustainable consumption, hedonic and symbolic consumption are not. Additionally, expected differences in consumption habits based on income were not observed. This suggests that urban sustainability policies need to take a broader view of people's consumption behaviors. These findings show that focusing on consumption habits at a detailed level is essential for building sustainable cities. Reducing unnecessary consumption and creating policies to raise environmental awareness can lead to positive changes for both individuals and society.

Keywords: *Urban quality of life, sustainable cities, hedonic consumption, conspicuous consumption, symbolic consumption, sustainable consumption.*

¹ Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü/Yönetişim ve Sivil Toplum Kuruluşları Ana Bilim Dalı, tubayldz3@gmail.com

² Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Kentleşme ve Çevre Sorunları Ana Bilim Dalı, hande.gursoy@marmara.edu.tr

KENTLER VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: RİSKLER VE UYUM

Haldun KARAN¹

Ece Gizem ÇAKMAK²

Tuğba DOĞAN GÜZEL³

Deniz SARI⁴

İklim değişikliği ile birlikte gerçekleşme sıklığı ve yarattığı etkinin artması beklenen aşırı hava olayları, sıcak hava dalgaları, sel ve taşkın, kuraklık ve orman yangınları gibi afetlerin kentleri oluşturan altyapılar başta olmak üzere kentlerin tüm bileşenleri üzerinden önemli riskler oluşturacağı öngörülmektedir. Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli tarafından 2022 yılında yayınlanan 6. Değerlendirme Raporu'nda da belirtildiği üzere, mevcut durumda 4,2 milyar insan kentsel alanlarda yaşarken, 2050 yılında bu nüfusa 2,5 milyar insanın eklenmesi beklenmektedir. Buna karşılık 1,5°C ısınma durumunda 350 milyon insanın, 2°C ısınma durumunda ise 410,7 milyon insanın şiddetli kuraklıklar nedeniyle su kıtlığına maruz kalacağı öngörülmektedir. Öte yandan, iklim değişikliğinin kentler üzerinde ortaya koyduğu etkiler de hali hazırda görülmektedir. Örneğin, sıcak hava dalgaları nedeniyle ABD'de her sene ortalama 700 kişi hayatını kaybetmektedir. Avrupa'da 2003 yazında 40.000'in üzerinde ölüm sıcak hava dalgası ile ilişkilendirilmiştir. Dolayısıyla, kentsel alanlarda nüfus artışının yarattığı yüklerle birlikte değerlendirildiğinde bu risklerin bir arada dikkate alındığı ve uyum önlemlerinin belirlendiği bir planlama sürecinin kenti oluşturan tüm paydaşları dahil ederek yürütülmesi gerekmektedir. Bu kapsamda, bildiri ile kentlerin karşı karşıya olduğu başlıca tehlikeler ortaya konularak, bu tehlikelerin neden olduğu fiziksel, sosyal ve ekonomik etkiler ve olası uyum stratejileri ele alınacaktır. TÜBİTAK MAM tarafınca iklim değişikliği odağında gerçekleştirilen projelerden örnekler sunularak, uyuma yönelik gerçekleştirilebilecek çalışmalardan örnekler paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: *İklim değişikliği, risk, uyum.*

¹ Doç. Dr., TÜBİTAK MAM, haldun.karan@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0003-2388-1261

² Dr., Ece Gizem ÇAKMAK, TÜBİTAK MAM, gizem.cakmak@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0001-7721-8866

³ Dr., Tuğba DOĞAN GÜZEL, TÜBİTAK MAM, tugba.dogan@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0002-8636-4408

⁴ Dr., Deniz SARI, TÜBİTAK MAM, deniz.sari@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0002-8095-9718

CITIES AND CLIMATE CHANGE: RISKS AND ADAPTATION

Haldun KARAN¹

Ece Gizem ÇAKMAK²

Tuğba DOĞAN GÜZEL³

Deniz SARI⁴

It is foreseen that disasters such as extreme weather events, heat waves, floods, droughts and wildfires, the frequency and impact of which are expected to increase with climate change, will pose significant risks on all components of cities, especially the infrastructures that form cities. As stated in the 6th Assessment Report published by the Intergovernmental Panel on Climate Change in 2022, while 4.2 billion people currently live in urban areas, 2.5 billion people are expected to be added to this population in 2050. On the other hand, it is estimated that 350 million people will be exposed to water scarcity due to severe droughts in case of 1.5°C warming and 410.7 million people in case of 2°C warming. On the other hand, the impacts of climate change on cities are already visible. For example, an average of 700 people die every year in the USA due to heat waves. In Europe, more than 40.000 deaths were associated with heat waves in the summer of 2003. Therefore, when considered together with the burdens created by population growth in urban areas, a planning process in which these risks are taken into account together and adaptation measures are determined should be carried out by involving all stakeholders that make up the city. In this context, this paper presents the main hazards faced by cities, the physical, social and economic impacts caused by these hazards and possible adaptation strategies. Examples of projects carried out by TUBITAK MAM with a focus on climate change will be presented, and examples of studies that can be carried out for adaptation will be shared.

Key Words: *Climate change, risks, adaptation.*

¹ Assoc. Prof., TUBITAK MRC, haldun.karan@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0003-2388-1261

² Dr., Ece Gizem ÇAKMAK, TUBITAK MRC, gizem.cakmak@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0001-7721-8866

³ Dr. Tuğba DOĞAN GÜZEL, TUBITAK MRC, tugba.dogan@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0002-8636-4408

⁴ Dr. Deniz SARI, TUBITAK MRC, deniz.sari@tubitak.gov.tr, ORCID ID: 0000-0002-8095-9718

GÜNLÜK NÜFUS HAREKETLİLİĞİ VE ÇEVRESEL KUZNETS EĞRİSİ: İSTANBUL İLÇELERİ ÖRNEĞİ

Zeynep SENGUL¹

Betul Hande GURSOY HAKSEVENLER²

Berfin SENİK³

Aydın AKPINAR⁴

İstanbul, Türkiye'nin en büyük metropolü olup, hızlı kentleşme ve ekonomik büyüme süreçleriyle dikkat çekmektedir. Bu büyüme, kentsel hareketliliği ve günlük nüfus yoğunluğunu da artırmaktadır. Özellikle sabah saatlerinde ilçelere yoğun bir iş gücü akışı yaşanmakta, bu durum ekonomik faaliyetlerin artmasına ve çevresel etkilerin değişmesine yol açmaktadır. İstanbul'un farklı ilçelerindeki nüfus hareketliliği, ekonomik canlılıkla birlikte hava kalitesine olan etkilerini de ortaya koymaktadır. Bu çalışmada, İstanbul ilçeleri örneğinde günlük nüfus hareketliliği ile Çevresel Kuznets Eğrisi (ÇKE) arasındaki ilişki incelenmiş ve ekonomik büyümenin hava kalitesi üzerindeki etkileri analiz edilmiştir. En Küçük Kareler (EKK) regresyonu yöntemiyle yapılan analizler sonucunda, İstanbul'daki ÇKE hipotezinin geçerli olduğu ve eğrinin "N" şeklinde olduğu belirlenmiştir. Başlangıçta, ekonomik büyüme ile hava kirliliği arasında pozitif bir ilişki bulunmakta, ancak belirli bir gelir seviyesinin ardından hava kirliliği azalmaya başlamaktadır. Bununla birlikte, ekonomik büyüme ilerledikçe hava kirliliği tekrar artmaya başlamaktadır. Bu durum, çevresel bozulmanın ekonomik büyüme ile farklı aşamalarda değişen dinamiklerini yansıtmaktadır. ÇKE'nin "N" şeklinde olması, İstanbul'daki çevresel bozulmanın yalnızca ekonomik büyümeye bağlı olarak değişmediğini, nüfus yoğunluğunun da önemli faktör olduğunu göstermektedir. Bu, sürdürülebilir kalkınma ve çevresel yönetim politikalarının yalnızca ekonomik büyüme hedeflerine değil, nüfus hareketliliği durumuna da odaklanması gerektiğini ortaya koymaktadır. Çalışma, İstanbul ilçeleri kapsamında ele alınması sebebiyle literatüre özgün bir katkı sağlamaktadır. Bu bağlamda, çevresel sürdürülebilirlik politikalarına önemli bir katkı sunarak, ekonomik büyüme ile çevresel bozulma arasındaki karmaşık ilişkiyi anlamaya yönelik önemli bir adım atmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Çevresel Kuznets Eğrisi, Sürdürülebilirlik, Hava Kirliliği, İstanbul*

¹ Ph.D., Marmara Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Ekonometri Bölümü, zzeynepsengul@gmail.com ORCID ID: 0000-0002-0461-6203

² Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hande.gursoy@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3711-5058

³ Arş. Gör., Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü, berfinsenik@duzce.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-8988-7100

⁴ Arş. Gör. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Yerel Yönetimler Bölümü, aydin.akpinar@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7392-6205

DAILY POPULATION MOBILITY AND THE ENVIRONMENTAL KUZNETS CURVE: THE CASE OF ISTANBUL DISTRICTS

Zeynep SENGUL¹

Betul Hande GURSOY HAKSEVENLER²

Berfin SENIK³

Aydin AKPINAR⁴

Istanbul, the largest metropolis in Turkey, draws attention with its rapid urbanization and economic growth processes. This growth also increases urban mobility and daily population density. Especially in the morning hours, there is an intense labor force flow to the districts, which leads to an increase in economic activities and changes in environmental impacts. Population mobility in different districts of Istanbul reveals its effects on air quality along with economic vitality. In this study, the relationship between daily population mobility and Environmental Kuznets Curve (ECC) was examined in the example of Istanbul districts and the effects of economic growth on air quality were analyzed. As a result of the analyses made with the Least Squares (LSS) regression method, it was determined that the ECC hypothesis in Istanbul was valid and the curve was "N" shaped. Initially, there is a positive relationship between economic growth and air pollution, but after a certain income level, air pollution starts to decrease. However, as economic growth progresses, air pollution starts to increase again. This situation reflects the changing dynamics of environmental degradation with economic growth at different stages. The fact that the ÇKE is in the shape of an "N" shows that environmental degradation in Istanbul does not change only depending on economic growth, and that population density is also an important factor. This reveals that sustainable development and environmental management policies should focus not only on economic growth targets but also on population mobility. The study makes an original contribution to the literature because it is addressed within the scope of Istanbul districts. In this context, it makes an important contribution to environmental sustainability policies and takes an important step towards understanding the complex relationship between economic growth and environmental degradation.

Keywords: *Environmental Kuznets Curve, Sustainability, Air Pollution, Istanbul*

¹ Ph.D., Marmara University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Econometrics, zzeynepsengul@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-0461-6203

² Assistant Professor, Marmara University, Faculty of Political Sciences, Department of Political Science and Public Administration, hande.gursoy@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3711-5058

³ Research Assistant, Düzce University, Faculty of Forestry, Department of Landscape Architecture, berfinsenik@duzce.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-8988-7100

⁴ Research Assistant Dr., Marmara University, Faculty of Political Sciences, Department of Local Governments, aydin.akpinar@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7392-6205

İSTANBUL'DA TOPLU ULAŞIM HİZMETLERİNİN YAZILI BASINA YANSIMASI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Şenol ÇARIK¹

İnsanlık tarihi boyunca ticarete ve savaşlarda ulaşım büyük önem taşımıştır. Kent içi ulaşımında bu önem günümüzde de devam etmektedir. Nüfus artışı ve kentleşme şehirlerin yerleşim planlarını ve ulaşım kapasitelerini doğrudan etkilemiştir. Örneğin, artan nüfus ve araç sahipliği trafik yoğunluğunda önemli bir artışa yol açmıştır. Bu durum trafik sıkışıklığı, gürültü ve hava kirliliği gibi sorunları da beraberinde getirmiştir. Nüfus artışı ve bireysel araçların yaygın kullanımı, kentsel ulaşım sistemlerinde verimliliğin düşmesine neden olmuştur. Bu bağlamda kentsel ulaşımın planlanması ve toplu taşıma sistemlerine yapılan yatırımlar bu sorunların çözümünde kritik bir rol oynamaktadır.

Artan nüfus ve araç sahipliği, şehir içi ulaşımında trafiğin yavaşlamasının başlıca nedenleri arasında yer alıyor. İstanbul gibi büyük şehirlerde nüfus artışı ve bireysel araç kullanımının yaygınlaşması toplu taşıma sistemlerine olan talebi artırırken aynı zamanda trafik sıkışıklığı, gürültü ve hava kirliliği gibi sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu sorunlar, kentsel planlama ve altyapı yatırımlarındaki yetersizliklerle birleşince toplu ulaşımın verimliliğini ve sürdürülebilirliğini olumsuz etkilemektedir.

Kentsel toplu taşıma sistemlerine yapılan yatırımlar, bu alandaki yenilikler ve sorunlar hem yolcuları hem de kentin sosyo-kültürel yaşamını hızlı bir şekilde etkilemektedir. Bireylerin özellikle sosyal hayatta sosyal ihtiyaçlarını karşılamak için kullandıkları önemli bir kaynak olan medya; kültürü iletme, bilgi oluşturma, sosyal hafızayı etkileme ve kamuoyunu etkileme yeteneğine sahiptir. Bu çalışmada İstanbul'daki toplu taşıma hizmetlerinin yazılı basına yansımalarının incelenmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda, Türk basınında temsil ve okunma açısından önemli olan Hürriyet, Cumhuriyet ve Yeni Şafak gazetelerinde 2020-2023 arasındaki dönem analiz edilmiştir.

Çalışma, İstanbul'da toplu taşıma hizmetleri alanındaki faaliyetler ve gelişmelerin içerik ve dil açısından farklı medya organlarına yansımalarına dikkat çektiği için önemlidir. Yöntem olarak, ele alınan içeriklerin betimsel analiz yöntemi ile incelenmesine başvuru çalışmada, toplu taşıma alanında literatür taraması yapılmış ve konuyla ilgili materyaller kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Toplu Taşıma, Medya, Yazılı Basın, İstanbul, İstanbul Büyükşehir Belediyesi.*

¹ Dr. Bağımsız Araştırmacı. senolcarik@gmail.com. ORCID: 0000-0002-5172-3976.

A STUDY ON THE REFLECTION OF PUBLIC TRANSPORT SERVICES IN ISTANBUL IN THE PRESS

Şenol ÇARIK¹

Throughout human history, transport has been of great importance in trade and wars. This importance continues today in urban transport. Population growth and urbanisation have directly affected the settlement plans and transport capacities of cities. For example, increasing population and vehicle ownership have led to a significant increase in traffic density. This situation has brought along problems such as traffic congestion, noise and air pollution. Population growth and the widespread use of individual vehicles have led to a decrease in the efficiency of urban transport systems. In this context, urban transport planning and investments in public transport systems play a critical role in solving these problems.

Increasing population and car ownership are among the main reasons for the slowdown in traffic in urban transport. Population growth and the widespread use of individual vehicles in large cities such as Istanbul have increased the demand for public transport systems, while at the same time causing problems such as traffic congestion, noise and air pollution. These problems, combined with inadequacies in urban planning and infrastructure investments, negatively affect the efficiency and sustainability of public transport.

Investments in urban public transport systems, innovations and problems in this field rapidly affect both passengers and the socio-cultural life of the city. In this sense, Istanbul is decisive in terms of its historical, geographical, commercial, population and socio-cultural position. Public transport services in Istanbul, a city on a global scale, closely affect social life and individuals. Media, which is an important resource that individuals use to meet their social needs, has the ability to transmit culture, create information, affect social memory and influence public opinion.

In this study, it is aimed to examine the reflection of public transport services in Istanbul on the print media. In this context, the period between 2020-2023 has been analyzed in *Hürriyet*, *Cumhuriyet* and *Yeni Şafak* newspapers, which are important in terms of representation and Decipitation in the Turkish press.

The study is important because it draws attention to the reflection of activities and developments in the field of public transportation services in Istanbul to different media outlets in terms of content and language. As a method, literature review was conducted in the field of public transportation and related materials were used in the study, which applied to the examination of the contents covered by the descriptive analysis method.

Key Words: *Public Transport, Media, Printed Press, Istanbul, Istanbul Metropolitan Municipality.*

¹ Dr., Independent Researcher, senolcarik@gmail.com. ORCID: 0000-0002-5172-3976.

YEREL YÖNETİMLER İLE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ İKLİM KRİZİ FARKINDALIKLARI ARAŞTIRMASI

Hüseyin Murat Lehimler ¹

Ülkemiz, iklimsel, jeolojik ve jeomorfolojik özellikleri sebebiyle can ve mal kaybına yol açabilen çeşitli doğal afetlere maruz kalmaktadır. Bu afetlerin bir kısmı jeolojik (deprem, tsunami, heyelan, kaya düşmesi, vb.), bir kısmı da iklimsel (sel-taşkın, deniz seviyesinin yükselmesi, kuraklık, çığ, vb.) sebeplerle gerçekleşebilmektedir. Özellikle İstanbul gibi metropolitan kentlerin çekim gücüne bağlı olarak artan nüfus yoğunluğu, yatayda ve dikeyde kentsel gelişimi tetiklemektedir. Çoğu zaman bu gelişim yapılaşmış alanları arttırırken, kentin doğal afet durumunda gereksinim duyduğu açık yeşil alanların azalmasına neden olmaktadır. Dolayısıyla bu durum metropolitan kentleri doğal afetlere karşı daha kırılgan hale gelmektedir. Bu çalışmada, İstanbul'un deprem, taşkın, heyelan, tsunami, deniz seviyesi yükselmesi (2 metre) riskine karşı 39 ilçesindeki yapılaşmış alanların kırılganlık durumu ortaya konmuştur. Taşkın, heyelan, tsunami ve deniz seviyesi yükselme riski olan alanlar, ulusal ve uluslararası raporlarda/çalışmalarda yer alan haritaların sayısallaştırılmasıyla elde edilmiş ve kırılganlık analizi için bu riskli alanlar içerisinde kalan yapılaşmış alanların yüzdesi (ilçe yüzölçümüne göre) hesaplanmıştır. İlçelerin deprem riski durumu, İstanbul Büyükşehir Belediyesinin Deprem İlçe Raporlarındaki olası can kaybı sayısının toplam ilçe nüfusuna (2022) oranıyla hesaplanmıştır. İstanbul'un 39 ilçesinin deprem, taşkın, heyelan, tsunami, deniz seviyesi yükselmesi (2 metre) riskine karşı kırılganlık analizi sonucundaki indeks değerlerine göre en kırılgan ilçelerini sırasıyla Esenyurt, Beylikdüzü, Adalar, Fatih ve Avcılar; en az kırılgan ilçelerini ise sırasıyla, Beykoz, Sarıyer, Çekmeköy, Ataşehir ve Üsküdar oluşturmaktadır. 39 ilçenin ayrıca, doğal afet sırası ve sonrasında erişilecek ilk alanlar olan acil toplanma alanlarına erişilebilirlik durumu da ortaya konmuştur. Bunun için literatürde öngörülen 500 metre erişim mesafesi dikkate alınmıştır. Acil toplanma alanlarına 500 metre mesafede erişilebilen alanların hesaplanması ESRI ArcGIS Pro yazılımında "Ağ Analizi" aracı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Erişilebilirlik analizi sonucunda 17 ilçenin alansal büyüklük bakımından yarısından fazlasının 500 metre mesafede acil toplanma alanlarına erişemediğini göstermektedir. Çalışmanın, merkezi ve yerel yönetim birimlerince doğal afetlerin etkilerinin azaltılması ve önlenmesine yönelik yapılacak mekânsal plan çalışmalarına altlık oluşturması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Taşkın, Heyelan, Tsunami, Deniz Seviyesi Yükselmesi, Acil Toplanma Alanları.

¹Uzm. İklim ve Sürdürülebilirlik Bilimleri Araştırma Vakfı (İSBAV) Genel Sekreteri, Sürdürülebilir Kalkınma ve Kent Araştırmaları Derneği (SÜRKAD) Başkanı, surkadiletisim@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9542-9322.

RESEARCH ON CLIMATE CRISIS AWARENESS AMONG LOCAL GOVERNMENTS AND CIVIL SOCIETY ORGANIZATIONS

Hüseyin Murat Lehimler¹

In 2021, the Paris Climate Agreement, introduced by the United Nations at COP 21, aimed to mitigate the climate crisis by limiting the increase in the global average surface temperature to 2°C, with an optimistic goal of maintaining it below 1.5°C. The agreement emphasizes that all stakeholders—including investors, businesses, civil society organizations (CSOs), and policymakers—must take responsibility, highlighting the indispensable role of a global transition to clean energy.

Within this framework, civil society is identified as a key actor responsible for monitoring and evaluating the responsibilities of other stakeholders in the process. However, in Turkey, there is significant ambiguity regarding the awareness of CSOs about the Paris Climate Agreement and their role as evaluators and monitors. This research focuses on addressing this ambiguity by examining the collaborative activities between local governments and 102 CSOs operating in 10 major cities in Turkey, with a particular emphasis on Istanbul.

The study is based on the analysis of responses to 93 questionnaires distributed via email, aiming to construct a profile that may help define the situation. The research hypothesis, which posits that “local governments and civil society organizations lack sufficient awareness of the Climate Crisis,” is generally supported by the data. The findings reveal a notable gap in both awareness and proactive involvement among these stakeholders.

Key Words: *Climate Crisis, Civil Society, Local Government.*

¹Secretary General, Climate and Sustainability Sciences Research Foundation (İSBAY), President, Sustainable Development and Urban Research Association, surkadiletisim@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9542-9322tr

ÖRGÜTLERDE SÜRDÜRÜLEBİLİR İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ

Murat TUYSUZ¹

Tüm dünyada özellikle küresel iklim değişiklikleriyle ortaya çıkan ekolojik problemler geçmiş yıllarda Brundtland Raporu'nda da belirtildiği üzere, gelişmiş ya da gelişmekte olan tüm ülkeleri halen olumsuz etkilemektedir. Buna göre, ülkelerin kalkınması güncel ihtiyaçları giderirken, gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını giderme olanağını elinden almadan sürdürülebilir bir kalkınma biçimi ile gerçekleştirilmelidir. Öncelikle çevresel bir boyutta ele alınan sürdürülebilirlik kavramı, ekonomik ve sosyal sürdürülebilirlik boyutlarını da içerecek biçimde genişletilmiştir. Ekonomik sürdürülebilirlik, örgütlerin uzun vadede finansal olarak gelişirken bir yandan bireylere ve topluma fayda sağlarken diğer yandan çevreye de duyarlı bir biçimde varlığını sürdürmesidir. Sosyal sürdürülebilirlik ise bir toplum içerisinde bireylerin eşit haklara ve yaşam kalitesine erişmesidir. Bu çerçevede örgütlerde sosyal sürdürülebilirlik bağlamında ele alınabilecek insan kaynakları yönetimi üzerinde sürdürülebilirlik konusu ön plana çıkmaktadır. Sürdürülebilir insan kaynakları yönetimi anlayışı olarak ifade edilen bu kavram, örgütlerin uzun vadede amaçlarına ulaşırken örgüt çalışanlarının, örgütün içinde bulunduğu toplumun ve çevrenin refahının ve yaşam kalitesinin artırılmasına yönelik, insan kaynakları yönetimi işlev, uygulama ve faaliyetlerinin yürütülmesi anlamında yapılan tüm çalışmalar olarak ifade edilebilmektedir. Tanımlayıcı araştırma yöntemiyle gerçekleştirilen bu çalışmanın amacı, örgütlerde insan kaynakları yönetiminin hangi işlev ve uygulamaları ile sosyal sürdürülebilirlik boyutuna destek olduğunu açıklamaktır. Çalışmada öncelikle ilgili literatür taranarak örgütlerin sürdürülebilir bir insan kaynakları yönetimi yapısı kurmaları için gerekli olan işlev ve uygulamaların neler olduğu tespit edilmiş ve daha sonra bunların sosyal sürdürülebilirliğe hangi açılardan katkı sağladığı açıklanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Sürdürülebilirlik, İnsan Kaynakları Yönetimi, Sürdürülebilir İnsan Kaynakları Yönetimi*

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Yönetim ve Organizasyon Bölümü, murat.tuysuz@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-5321-0413.

SUSTAINABLE HUMAN RESOURCES MANAGEMENT IN ORGANIZATIONS

Murat TUYSUZ¹

As stated in the Brundtland Report in the past years, the ecological problems that have emerged all over the world, especially with global climate changes, are still negatively affecting all developed or developing countries. Therefore, the development of countries should be carried out in a sustainable manner without taking away the ability of future generations to meet their own needs while meeting current needs. The concept of sustainability, which was first addressed in an environmental dimension, has been expanded to include economic and social sustainability dimensions. Economic sustainability is the long-term financial development of organizations while providing benefits to individuals and society and maintaining their existence in an environmentally sensitive manner. Social sustainability, on the other hand, is the access of individuals to equal rights and quality of life within a society. In this framework, the issue of sustainability on human resources management, which can be considered in the context of social sustainability in organizations, comes to the fore. The concept expressed as sustainable human resources management can be expressed as all studies carried out in the sense of carrying out human resources management functions, practices and activities within organizations in order to increase the welfare and quality of life of the organization's employees, the society and the environment in which the organization is located, while achieving the long-term goals of the organizations. The purpose of this descriptive study is to explain which functions and practices of human resource management in organizations support the dimension of social sustainability. In the study, firstly, the relevant literature was reviewed to determine the functions and practices that are necessary for organizations to establish a sustainable human resource management structure, and then it was tried to explain in what ways they contribute to social sustainability.

Key Words: *Sustainability, Human Resources Management, Sustainable Human Resources Management*

¹Asst. Prof. Dr. Marmara University, Vocational School of Social Sciences, Department of Management and Organization, murat.tuysuz@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-5321-0413.

BELEDİYELERİN KADINLARA YÖNELİK HİZMET VE POLİTİKALARI: ESENLER VE KADIKÖY BELEDİYESİ ÖRNEKLERİ¹

Hilal TÜFEK²

Ülkü ARIKBOĞA³

Literatürde gri tsunami olarak da nitelendirilen yaşlı nüfusun dramatik artışı, istismara uğrayan yaşlı sayısının artışına neden olmuştur. Aynı zamanda son on yıldır iklim değişikliğiyle bağlantılı artan doğal afetler; kadınlar, kronik hastalar gibi yaşlıları da her türlü kötü muameleye karşı savunmasız bırakmıştır. Yaşlıların, diğer gruplara göre sosyal olarak izole olma olasılığı daha yüksektir ve doğal afetlerde hazırlık yapma ve müdahale etme becerilerini engelleyen çok sayıda kronik rahatsızlığı, görme ve işitme güçlüğü, fiziksel ve bilişsel yetersizliği vardır. Tüm bunlar yaşlı istismarının risk faktörlerini oluşturmaktadır. Fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik ve ihmal gibi geniş yelpazede tanımlanan yaşlı istismarının bu beş tipinden öte; yaş(lı) ayrımcılığı gibi yaşlıları afet durumlarında belli hizmetlerden mahrum bırakan sistematik bir istismar da vardır. Bu bağlamda yerel yönetimler afetin doğuracağı istismar risklerini azaltma, dirençlilik kazandırma ve müdahale noktasında stratejik konumda olabileceği düşünülmektedir. Çünkü yerel yönetimler topluma en yakın idari birimlerdir. Yine de afet öncesi/sonrasında yerel yönetimlerin yaşlı istismarı farkındalığı noktasında literatürde önemli boşluklar vardır. İşte bu çalışmanın konusu afetlerde görülen yaşlı istismarı türleri ve bu soruna yerel yönetimlerin yaklaşımıdır. Çalışma gerek ilgili literatürdeki boşluğu doldurması gerekse yerel politika yapıcılara yaşlı istismarına yönelik farkındalık kazandırması açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Yerel yönetimlerin yaşlıları afet durumlarındaki istismardan koruma ve müdahale anlayışını güçlendirme doğrultusunda konuyu tartışmaya açmak amaçlanmaktadır. Afetlerde görülen yaşlı istismarı ve yerel yönetimlerle ilişkisi ile araştırma sınırlandırılmıştır. Bu doğrultuda çalışmada, kurum ve kuruluşlardan elde edilen istatistiksel verilerin kullanılmasının yanı sıra literatür taraması da yapılmıştır. Elde edilen bulgular; afet literatüründe bahsedilen yaşlılara yönelik kötü muamele türleri, risk faktörleri, bilinen önleme stratejilerinin tartışılması ve ardından bilgi boşluklarının araştırılması ve öneriler etrafında düzenlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Afet, Politika, Yaşlı, Yaşlı İstismarı, Yerel Yönetimler.*

¹ Bu çalışma, Hilal Tüfek tarafından hazırlanarak, Ocak 2024 tarihinde kabul edilen yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, tfkhilal@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0001-9963-1942.

³ Doç. Dr., Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, ulku.arikboga@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3260-6763.

SERVICES AND POLICIES OF MUNICIPALITIES FOR WOMEN: THE CASE OF ESENLER AND KADIKÖY MUNICIPALITIES¹

Hilal TUFEK²

Ulku ARIKBOGA³

In this study, the services and policies offered by municipalities for women within the scope of social services are discussed, and it is aimed to determine whether these services and policies show a change in municipalities that differ in socio-economic and cultural aspects and are governed by different political parties. In this framework, Esenler and Kadıköy district municipalities in Istanbul, which are governed by different political parties and have different socio-economic and cultural characteristics, were selected as examples. The study consists of three parts. In the first part, the conceptual framework of the subject is given. In this section, data were collected through a literature review and the subject was addressed in a certain systematic way. The second section, which deals with social policies for women in Turkey and the duties assigned to municipalities by legislation, draws on the relevant literature as well as documents such as development plans, political party programs, etc. and legislation. In the third section, which examines the services and policies of Esenler and Kadıköy Municipality towards women, the policies and strategies of the municipalities towards women and the units that carry out these services were identified by scanning the printed publications and reports such as strategic plans, performance programs, annual reports and web pages of the relevant municipalities. Afterwards, additional information and documents were requested from the representatives of the relevant units where deemed necessary to obtain detailed information on services and activities carried out for women. The data obtained in this context were presented and analyzed in a systematic manner. Within the scope of the examples examined in the study, it has been observed that municipalities care about women among the disadvantaged, but their perspective on women and their services for women differ in parallel with their political discourse. On the other hand, it can be said that the different socioeconomic and cultural characteristics of the people also have an impact on the different approaches of the two municipalities in services such as education, culture, sports, etc. provided for women.

Key Words: *Social Policy, Social Municipalism, Social Service, Policies on Women*

¹ This study is based on the master's thesis prepared by Hilal Tüfek and accepted in January 2024.

² Master's Student, Marmara University, Institute of Social Sciences, tfkhalal@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0001-9963-1942.

³ Assoc. Prof., Marmara University, Faculty of Political Sciences, ulku.arikboga@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3260-6763.

153 ÇÖZÜM MERKEZİ ÜZERİNDEN KENT YÖNETİMİNE VATANDAŞ KATILIMI

Fulya SOLMAZ¹

Dijitalleşme süreci, 1970'lerden itibaren kişisel bilgisayarların, internetin ve sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla başlamış 90'lardan sonra bilgi iletişim teknolojilerinin gelişimiyle hız kazanmıştır. 2000'li yıllarda bu teknolojiler, depolama ve hızlı veri analizi imkânlarını da sunarak kamusal hizmetlerin şekillenmesine yol açmaktadır. 21. yüzyılda küreselleşme ve bilgi iletişim teknolojilerindeki devrim niteliğindeki bu ilerlemeler, toplumda “ağ toplumu”, yönetsel alanda “e-devlet”, kentlerde “e-belediye”, siyasette “dijital demokrasi” ve “dijital katılım” gibi dijital dönüşümlerin ortaya çıkmasına sebep olmaktadır.

Vatandaşın idareyi denetleyerek yönetime katılımının en kolay ve etkili yeri ise halka daha yakın olan yerel yönetimlerdir. Kent hizmetleri sunumunda ve katılımın yerele yayılmasında etkin rol oynayan belediye ile vatandaş arasındaki ilişkilerin incelenmesi önemli görülmektedir. Bu çalışmada, Sherry Arnstein’in (1969) “Katılım Merdiveni” modelinden uyarlanarak “e-yönlendirme, e-terapi, e-danışma, e-dahil etme, e-iş birliği, e-yetkilendirme ve halkın e-denetimi” şeklindeki basamaklardan oluşturulan “E-Katılım Merdiveni” tipolojisi çerçevesinde, İstanbul’da 153 Çözüm Merkezi aracılığıyla vatandaşların karar alma, uygulama ve politika oluşturma mekanizmalarına katılım düzeyinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi ve yarı yapılandırılmış görüşme tekniğinin birlikte kullanılması ile gerçekleştirilmektedir. Doküman analizi yöntemi kapsamındaki araştırmanın evreni, 2020-2024 Stratejik Planı, İBB Faaliyet Raporları, İBB Performans Programları, İBB İstatistik Ofisi ile Açık Veri Portalında yayımlanan 153 istatistiklerini içeren dokümanlardan oluşmaktadır. Görüşme yapılan 21 katılımcı ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve bağlı kuruluşlarında dijital kent uygulamalarını temin ederek kullanılmasında, kente ilişkin alınan kararlara halkın etkin katılımının sağlanmasında yetki ve sorumluluğu bulunan kişiler arasından seçilmiştir.

Araştırma sonucunda, İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin özellikle dijital katılım yöntemleri ile gerçekleştirdiği “Katılımcı Bütçe” uygulaması ile “E-İş Birliği” katılım düzeyinde bir ölçüde aktif olduğu anlaşılmaktadır. 153 Çözüm Merkezi uygulamasının ise “E-Bilgilendirme” basamağından “E-Dâhil Etme” basamağına kadar etkili bir katılım aracı olabildiği tespit edilmektedir. Elde edilen bulgular neticesinde, yönetime katılım süreçlerinde vatandaş yetkilendirmesini güçlendirmeye yönelik “dijital uçurumu azaltma çalışmalarının yapılması, halkın bilinçlendirilmesiyle yönetime katılıma daha istekli hale getirilmesi, yerel idarenin katılımı daha etkili kılacak sistemler kurması” gibi çeşitli öneriler sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Dijital Katılım, Katılım, E-Belediye, 153 Çözüm Merkezi.*

¹ Dr. İstanbul Büyükşehir Belediyesi, solmazfulya@gmail.com

CITIZEN PARTICIPATION IN CITY GOVERNANCE THROUGH 153 SOLUTION CENTER

Fulya SOLMAZ¹

The digitalization process began in the 1970s with the widespread use of personal computers, the internet and social media and accelerated after the 1990s with the development of information communication technologies. In the 2000s, these technologies are shaping public services by providing storage and rapid data analysis. In the 21st century, these revolutionary advances in globalization and information communication technologies have led to the emergence of digital transformations such as “network society” in society, “e-government” in the government, “e-municipality” in cities, “digital democracy” and “digital participation” in politics.

The easiest and most effective place for citizens to control the administration and participate in governance is through local governments, which are closer to the people. It is important to examine the relationship between the municipality, which plays an active role in the provision of city services and the localization of participation and citizens. This study aims to evaluate the level of citizen participation in decision-making, implementation and policy-making mechanisms through 153 Solution Centers in Istanbul within the framework of the “e-participation ladder” typology, which is formed by steps such as e-guidance, e-therapy, e-consultation, e-involvement, e-collaboration, e-authorization and e-supervision of the public” adopted from Sherry Arnstein’s (1969) “Ladder of Participation” model. The study is conducted using document analysis and semi-structured interview techniques, which are qualitative research methods. The population of the study within the framework of the document analysis method consists of documents such as Istanbul Metropolitan Municipality (IMM) 2020-2024 Strategic Plan, IMM Annual Reports, IMM Performance Programs, IMM Statistics Office and 153 statistics published on the Open Data Portal. The 21 participants interviewed were selected from among those who have authority and responsibility in the provision and use of digital city applications in Istanbul Metropolitan Municipality and its affiliated organizations, and in ensuring effective public participation in decisions regarding the city.

As a result of the research, it is understood that Istanbul Metropolitan Municipality is active to some extent at the level of “e-collaboration” participation, especially with the “Participatory Budget” application realized through digital participation methods. 153 Solution Center application, on the other hand is found to be an effective participation tool from the level of “e-information” to the level of “e-involvement”. Base on the findings, various suggestions are offered to strengthen citizen empowerment in government participation processes, such as “conducting studies to reduce the digital divide, making the public more willing to participate in government by raising awareness and establishing systems that make participation in local government more effective”.

Key Words: *Digital Participation, Participation, E-Municipality, 153 Solution Center.*

¹ Graduate student from Marmara University Political Science and Public Administration (2024).

DEPREM GÖNÜLLÜLERİNDE DAYANIKLILIĞIN ARTIRILMASI: FARKINDALIĞIN ETKİSİ

VİLDAN YÜKSEL¹

Bu çalışma, İstanbul ilinin Zeytinburnu ilçesindeki kişilerin, deprem riskine dair farkındalığını ve aldığı tedbirleri değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bunun yanı sıra, Telsiz ve Kazlıçeşme mahalleleri arasındaki farklılıkları kentleşme ve kentsel dönüşüm bağlamında değerlendirmek çalışmanın bir diğer hedefine oluşturmaktadır. Zeytinburnu, deprem riskinin yüksek olması ve yoğun kentsel yapısıyla dikkat çeken bir ilçe olması nedeniyle çalışma bölgesi olarak seçilmiştir. Veri toplama yöntemi olarak anket kullanılmış, katılımcılara sorulan demografik ve betimleyici sorulara ek olarak olası İstanbul depremi hakkında sorular yöneltilmiştir.

Araştırma sonucunda, Zeytinburnu halkının genel olarak deprem risk farkındalığının düşük olduğu ortaya çıkmıştır. Katılımcıların birçoğunun olası bir depreme karşı yeterli önlemleri almadığı, bazı bireylerin ise deprem olasılığına dair şüphe duyduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, farkındalık düzeyinin bireylerin eğitim durumu ve hayatlarındaki risk algıları ile ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Telsiz ve Kazlıçeşme mahalleleri arasında anlamlı bir fark bulunmamakla birlikte, Kazlıçeşme mahallesinde risk bilincinin bir miktar daha olumlu olduğu görülmüştür. Toplamda kadınların erkeklere göre daha bilinçli olduğu ve bilgi düzeyinin eğitimle ilişkili olduğu gözlenmiştir.

Zeytinburnu halkının deprem farkındalığının artırılması için yerel yönetimlerin, merkezi idarenin ve sivil toplum örgütlerinin etkin bir şekilde harekete geçmesi gerekmektedir. Bilhassa kentsel dönüşüm süreçlerinin deprem riskine duyarlı bir yaklaşımla planlanması, halkın bilgi düzeyinin artırılmasını sağlayacak bilinçlendirme kampanyaları ve altyapı güçlendirme projeleri öncelikli çözüm önerileri arasında yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: *deprem, risk, bilinç, Zeytinburnu, tedbir*

¹ Araştırma Görevlisi, Kilis 7 Aralık Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Psikoloji Bölümü, kbra.efendioglu@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-5099-5654.

BUILDING RESILIENCE IN EARTHQUAKE VOLUNTEERS: THE IMPACT OF MINDFULNESS

VİLDAN YÜKSEL¹

This study aims to evaluate the earthquake risk awareness and precautions taken by people in Zeytinburnu district of Istanbul. In addition, evaluating the differences between Telsiz and Kazlıçeşme neighborhoods in the context of urbanization and urban transformation constitutes another goal of the study. Zeytinburnu was selected as the study area because it is a district that attracts attention with its high earthquake risk and dense urban structure. A survey was used as the data collection method, and in addition to demographic and descriptive questions asked to the participants, questions about the possible Istanbul earthquake were asked.

As a result of the research, it was revealed that the earthquake risk awareness of the people of Zeytinburnu is generally low. It was determined that most of the participants did not take sufficient precautions against a possible earthquake, and some individuals were suspicious of the possibility of an earthquake. However, it was determined that the level of awareness is related to the educational status of the individuals and the risk perceptions in their lives. Although there was no significant difference between Telsiz and Kazlıçeşme neighborhoods, it was observed that risk awareness was slightly more positive in Kazlıçeşme neighborhood. It was observed that women were more conscious than men in total and that the level of knowledge was related to education.

In order to increase earthquake awareness among the people of Zeytinburnu, local governments, central administrations and civil society organizations need to take effective action. In particular, planning urban transformation processes with an approach sensitive to earthquake risk, awareness campaigns that will increase the level of knowledge of the public and infrastructure reinforcement projects are among the priority solution suggestions.

Keywords: *earthquake, risk, awareness, Zeytinburnu, precaution*

¹ Graduate student from Marmara University Political Science and Public Administration (2024).

TÜRKİYE AFET ACİL DURUM HAZIRLIKLARI

Şener MENGENE¹

Afet ve acil durumların çok sık yaşandığı bir coğrafyadayız. Bu nedenle afet ve acil durumlara karşı sürekli tedbirler almak ve bu tedbirleri geliştirmek zorundayız. Afetlere karşı alınacak önlemleri üç aşamaya ayırabiliriz. Afet Öncesi, Afet Sırası ve Afet Sonrası olmak üzere üç aşamada ele alabiliriz.

Afet öncesi hazırlıkta en önemli kısım, çünkü bu aşamada alınacak tedbirler yaşanacak can ve mal kayıplarının azalmasına katkı sağlayacaktır. Bununla ilgili eğitimler, tatbikatlar, önlemler yerleşim yerlerinin seçimi, zemine etütü, inşaat kalitesi ve afet önlemleri çok önemlidir. Afet planı, afet dolabı ve tahliye planı konutlarda, işyerlerinde, okullarda, hastanelerde, yurtlarda, otellerde ve sanayi tesislerinde mutlaka yapılmalıdır. Çünkü afet sırasında panik ve karmaşa olmaması için afet her kurum konutlarda dahil herkes afet planını hazırlamalı ve afet çantasını, afet dolabını hazırlamalı. Bununla birlikte tatbikatlar kurumların işbirliği yapılmalıdır. Eğitimi Anaokulundan, İlkokulundan itibaren başlatmalıyız, bu çalışmalarını küçük yaşta başlatmakta fayda var. Afet öncesi yapılacak çalışmalar, hazırlıklar afet sırasını ve afet sonrasında oluşacak riskleri azaltacaktır. Ulusal Afet Planı (TAMP) ve İl Risk Afet Azaltma Planı (İRAP) var ama bir eksiklik görüyorum o da; ülkemizde Bölgesel ve Mevsimsel Afet Planı yapılmıyor olmayışdır. 6 şubat depreminde gördük ki; birçok ili etkileyen bir afet durumda yönetim organizasyon eksiklikleri yaşanmaktadır. Bu nedenle Bölgesel Afet Planı (BAP) ve Mevsimsel Afet Planı (MAP) hazırlanmalıdır. Bununla ilgili bölgesel çalışma grupları oluşturulmalı ve bölgesel tatbikatlar yapılmalıdır.

Afet sırası önlemlerine gelince, daha önce afet öncesinde hazırladığımız bu planları tatbikatları eğitimleri soğukkanlılıkla panik yapmadan uygulamalıyız daha önce hazırladığımız afet müdahale planı afet dolabı ve çantamızdaki malzemeleri kullanmalıyız e bir depreme maruz kaldıysak (çök-kapan-tutun) tekniğiyle yaşam üçgeni oluşturarak önce kendi can güvenliğimizi sağlamalıyız, sonra da başka afetzedelere yardımcı olmalıyız. Bu sürecin verimli olabilmesi için önceden planlama, uygulama ve bilinçlendirme yapılmalıdır.

Afet sonrası hazırlıkları ele aldığımızda, özellikle ilk 72 saat çok önemlidir. Bu süreçte önce kendi hayatımızın idame etmesi sonra da bulunduğumuz konutta ya da iş yerinde diğer insanlara da yardımcı olabilecek şekilde, elde olan imkanlar ne ise onları kullanarak yardım gelene kadar çalışmalar yapmalıyız. İşte bu çalışmalarını yapabilmek için daha önceden afet planı, afet tahliye tatbikatı ve afet dolabının hazır olması ve bu konuda eğitimler, bilinçlendirmeler yapılmış olması gerekiyor. Çünkü bir afet durumunda oluşacak sıkıntılarda haberleşmenin kopacağı, ulaşım imkanlarının zarar göreceğini de düşünürsek özellikle ilk 72 saat de yardım gelemeyeceğini düşünürsek, eldeki imkanları çok iyi kullanarak afetzedelere yardımcı olmamız gerekiyor. Daha önce hazırlanmış olan planlar ekipmanları uygulamamız gerekiyor Ülkemizde bölgesel ve mevsimsel çeşitli afet ve acil durumlar yaşanıyor mesela; Karadeniz Bölgesinde daha çok toprak kaymaları, heyelanlar ve su baskınları yaşanmakta, Doğu Anadolu'da çığ felaketi yaşanmakta, Ege ve Akdeniz'de son yıllarda orman yangınları artış göstermekte, İç Anadolu Bölgesinde kuraklık ve su sıkıntısı baş göstermekte, dolayısıyla bölgesel ve mevsimsel risklere göre planlama yapılmalıdır. İl afet planları çok önemli, tatbikatlar önemli, ulusal afet planı TAMP planı da uygulanıyor ama bir bölgesel ve mevsimsel afet planı da hazırlanmalı ve bütün bölgelerde bu plan uygulanmalıdır.

¹ Stratejist-Araştırmacı-Yazar Strateji Enstitüsü Başkanı

TURKEY DISASTER EMERGENCY PREPARATIONS

Şener MENGENE¹

We are in a geography where disasters and emergencies occur very frequently. For this reason, we have to take continuous measures against disasters and emergencies and develop these measures. We can divide the measures to be taken against disasters into three stages. We can handle them in three stages: Before Disaster, During Disaster and After Disaster.

It is the most important part of pre-disaster preparation, because the measures to be taken at this stage will contribute to the reduction of loss of life and property. Related trainings, drills, precautions, selection of settlements, ground survey, construction quality and disaster precautions are very important. Disaster plan, disaster cabinet and evacuation plan must be made in residences, workplaces, schools, hospitals, dormitories, hotels and industrial facilities. Because, in order to avoid panic and confusion during the disaster, everyone should prepare the disaster plan and prepare the disaster bag and disaster locker. In addition, drills should be carried out in cooperation with the institutions. We should start education from Kindergarten, Primary School, it is useful to start these studies at a young age. Pre-disaster studies and preparations will reduce the risks that will occur during and after the disaster. There is a National Disaster Plan (TAMP) and Provincial Risk Disaster Reduction Plan (IRAP), but I see a deficiency; there is no Regional

When we consider post-disaster preparations, especially the first 72 hours are very important. During this process, we must first continue our own lives and then work until help arrives by using whatever means available in order to help other people in our home or workplace. In order to be able to do this work, a disaster plan, disaster evacuation drill and disaster cabinet must be ready in advance and training and awareness must have been given on this subject. Because considering that communication will be cut off and transportation facilities will be damaged in the event of a disaster and that help will not arrive, especially in the first 72 hours, we need to help the victims of the disaster by using the means available very well. We need to implement previously prepared plans and equipment. For example, various regional and seasonal disasters and emergencies are experienced in our country; Landslides, landslides and floods are more common in the Black Sea Region, avalanches are experienced in Eastern Anatolia, forest fires have increased in the Aegean and Mediterranean regions in recent years, drought and water shortages are occurring in the Central Anatolia Region, therefore planning should be done according to regional and seasonal risks. Provincial disaster plans are very important, drills are important, the national disaster plan TAMP plan is also being implemented, but a regional and seasonal disaster plan should also be prepared and this plan should be implemented in all regions.

¹ Disaster Emergency Specialist, Head Of Strategy Institute

KENTSEL YAŞAM KALİTESİ VE KENTSEL GÜVENLİK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN TEORİK ANALİZİ

Burak KAPLAN¹

Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN²

Sanayi Devrimi'nin ardından bugünkü yapısıyla ilk kentlerin ortaya çıkışı ve yükselişi zamanla kentlere özgü sorunlarda artış görülmesine yol açmıştır. Konut, altyapı, temiz su, istihdam, çevre kirliliği gibi sorunların yanı sıra kentlerde suç oranları artmıştır. Bu konuda sosyologlar, şehir plancıları, kriminologlar gibi farklı alanlardan bilim insanları araştırmalar yaparak kentlerde suç oranlarında artış görülmesinin nedenlerini ve bu artışın önüne nasıl geçilebileceğini sorgulamışlardır. Bu sorgulamalar sonucunda kentlerdeki güvenlik sorunlarının kaynağını fiziksel, sosyal ve bireysel yönleriyle açıklayan teoriler geliştirilmiştir. Bu bağlamda “*Kırık Camlar Teorisi*” ve “*Savunulabilir Mekân Teorisi*” kapsamında kentsel yaşam kalitesi ve kentsel güvenlik arasındaki ilişkinin analiz edilmesi çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Böylece kentsel yaşam kalitesinin fiziksel ve sosyal çevre boyutu ile kentsel güvenlik arasındaki ilişkinin analiz edilmesi amaçlanmaktadır. Çalışma kapsamında kentsel yaşam kalitesinin fiziksel ve sosyal çevre boyutları dikkate alınmış ve bu iki değişken kapsamında çalışma hazırlanmıştır. “*Publish or Perish, JSTOR, Science Direct ve Google Scholar,*” gibi akademik veri tabanlarında bulunan makalelerle literatür taraması yönteminden ve yaşam kalitesi araştırması gerçekleştiren uluslararası kurumların raporlarından yararlanılmıştır. Çalışma sonucunda bir yerleşim yerinin fiziksel kalitesini ortaya koyan düzensizliğin varlığı, konut yapısı ve kamusal alanların niteliği ile sosyal kalitesini ortaya koyan kendini bir toplumun parçası hissetme, arkadaşlık ilişkileri ve sosyal ağların varlığı gibi unsurların kentsel güvenlik yapısına etkisi tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Kent, Yaşam Kalitesi, Güvenlik, Suç, Düzensizlik*

1 Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları Doktora Programı, kaplanburak94@gmail.com, ORCID: 0000-0002-4501-0718

2 Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi Yerel Yönetimler Bölümü, ruveyda.kizilboga@gmail.com, ORCID: 0000-0001-7468-0844

THEORETICAL ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN URBAN QUALITY OF LIFE AND URBAN SECURITY

Burak KAPLAN¹

Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN²

The emergence and rise of the first cities with their present structure following the Industrial Revolution led to an increase in urban problems over time. In addition to problems such as housing, infrastructure, clean water, employment, environmental pollution, crime rates have increased in cities. Scientists from different fields such as sociologists, urban planners and criminologists have conducted research on this issue and questioned the reasons for the increase in crime rates in cities and how this increase can be prevented. As a result of these inquiries, theories that explain the source of security problems in cities in terms of physical, social and individual aspects have been developed. In this context, analyzing the relationship between urban quality of life and urban security within the scope of “*Broken Windows Theory*” and “*Defensible Space Theory*” constitutes the subject of this study. Thus, it is aimed to analyze the relationship between the physical and social environment dimension of urban quality of life and urban security. Within the scope of the study, the physical and social environmental dimensions of urban quality of life were taken into consideration and the study was prepared within the scope of these two variables. The study utilized the literature review method with articles in academic databases such as “*Publish or Perish, JSTOR, Science Direct and Google Scholar,*” and reports of international organizations conducting quality of life research. As a result of the study, it was determined that the presence of irregularity, housing structure and the quality of public spaces, which reveal the physical quality of a settlement, and factors such as feeling part of a community, friendship relations and the existence of social networks, which reveal its social quality, affect the urban security structure.

Keywords: *City, Quality of Life, Security, Crime, Disorder*

¹ PhD Student, Marmara University, Institute of Social Sciences, Local Governments and Urban Policies PhD Program, kaplanburak94@gmail.com, ORCID: 0000-0002-4501-0718

² Prof. Dr., Marmara University, Faculty of Political Sciences, Department of Local Governments, ruveyda.kizilboga@gmail.com, ORCID: 0000-0001-7468-0844

KENT HAYATINDA ENERJİ

Suat GÜN

ÇALIŞMANIN AMACI: Kent hayatının olmazsa olmaz şartı enerjiye olan ihtiyaçtır. Büyük devletler ve medeniyet büyük şehirler etrafında kurulmuştur. Günümüzde nerede ise dünya nüfusunun %50'sinden fazlası kentlerde yaşamaktadır. Bu sayı bu yüzyılın sonunda giderek artarak %90 seviyelerine çıkacaktır. Kent hayatı insan varlığının ve hayatının temel taşı haline gelmiştir.

YÖNTEM: Şehirleşmenin getirdiği sorunlar ve imkânlar analiz edilerek sonuçlar elde edilmiştir.

BULGULAR: Büyük devletler kitlevi üretim ve büyük nüfus hareketleriyle ortaya çıkmaktadır. Bu olgu tamamen şehirleşme, üretim, tüketim, ulaştırma (lojistik kabiliyet) ve büyük enerji tüketimi ile olmaktadır.

ÖZET: İktisadi gelişme, refahtaki artış üretimdeki büyüme ile ilgilidir, büyümenin temeli enerji üretimine, enerji verimliliğine, enerjinin tam zamanlı olarak yerinde kullanımına, enerji tasarrufuna, kaynakların etkin kullanımına bağlıdır. Savurgan enerji kullanımı, mal üretim ve tüketiminde israf, çevre bilinci, enerji kaynaklarını etkin kullanma üretmede üstün teknoloji kullanımı ve bunu tabana yayma günümüzde medeniyetlerin en büyük sorun ve çözüm alanları olarak ortaya çıkmıştır. Büyük devlet olmak büyük enerji üretimi manasına gelmektedir. Bu manada enerji üretimini kitlevi olarak artıran, istikrarlı üretimi sağlayan ileri teknolojiler, Hidrojen, nükleer enerji büyük önem kazanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Enerji, Hayat Kalitesi, İş Yapma Gücü, Üretim Bolluğu, İsrâf, Çevre Temizliği*

ENERGY IN CITY LIFE

Suat GÜN

PURPOSE OF THE STUDY: The indispensable condition of city life is the need for energy. Great states and civilizations have been established around big cities. Today, almost more than 50% of the world's population lives in cities. This number will gradually increase to 90% by the end of this century. City life has become the cornerstone of human existence and life.

METHOD: The problems and opportunities brought by urbanization were analyzed and results were obtained.

FINDINGS: Great states emerge with mass production and large population movements. This phenomenon is completely realized with urbanization, production, consumption, transportation (logistical capability) and large energy consumption.

ABSTRACT: Economic development, increase in welfare is related to growth in production, the basis of growth depends on energy production, energy efficiency, full-time on-site use of energy, energy saving, and efficient use of resources. Wasteful energy use, waste in the production and consumption of goods, environmental awareness, efficient use of energy resources, use of superior technology in production and spreading this to the base have emerged as the biggest problems and solution areas of civilizations today. Being a great state means great energy production. In this sense, advanced technologies that increase energy production massively and provide stable production, Hydrogen, nuclear energy have gained great importance.

Keywords: *Energy, Quality of Life, Power to Do Business, Abundance of Production, Waste, Environmental Cleaning*

KATILIM VE İNSANİ GELİŞME: YEREL YÖNETİŞİM DAHA İYİ SONUÇLARI SAĞLAR MI?

Erdal Bayraktar¹

Katılımcı mekanizmalar, kent sakinlerinin ihtiyaçlarını ve önceliklerini karar alma süreçlerine dahil ederek onların kendi potansiyellerine erişmelerinin yolunu açar. Katılımcı mekanizmalar sayesinde bireyler ve gruplar politikaları değerlendirme ve şekillendirme fırsatı yakalayabilirler. Ancak katılımın dönüştürücü potansiyelini gerçekleştirebilmesi için sembolik eylemlerin ötesine geçmesi, bireylerin ve grupların yapabilirliklerini yerine getirmelerini sağlayan anlamlı bir katılımın teşvik edilmesi gerekir.

Yapabilirlikler yaklaşımı, katılımı anlamak ve geliştirmek için etkili bir çerçeve sunar. Yapabilirlikler yaklaşımıyla bireylerin ve grupların kendi potansiyellerini gerçekleştirmeleri önündeki engellerden ve olumsuz koşullardan özgür olmalarının çerçevesi çizilir. Bu yaklaşım, karar alıcılar için katılımı engelleyen koşullar üzerine düşünme ve böylece sivil toplumu güçlendirecek süreçleri değerlendirme pratiği sağlar.

Yerel yönetimler etkin katılımın gerçekleştirilmesinde kritik bir rol oynarlar. Sivil toplum kuruluşlarını (STK'lar) karar alma süreçlerine dahil eden eylemler yerel yönetim kapasitesini artırır, sosyal uyumu teşvik eder ve yaşam kalitesini iyileştirir. Güçlü sivil toplum katılımına sahip yerel yönetimler, kapsayıcılığı, hesap verebilirliği ve refahı teşvik etme konusunda genellikle diğerlerinden daha iyi performans gösterir.

Bu çalışmada, İstanbul'da insani gelişmişlik değerlerine göre en üst ve en alt sıralarda yer alan beş ilçe belediyesinin katılımcı mekanizmaları stratejik planları ve internet siteleri bağlamında incelenmektedir. Bu çerçevede katılım süreçlerindeki durum insani gelişme ve yaşam kalitesi açısından yorumlanmaktadır. Çalışma, bu belediyeleri karşılaştırarak, katılımcı yönetişimin sosyal ve kurumsal kapasiteleri geliştirmedeki rolünü, sürdürülebilir kentleşme ve insani gelişmeye katkısını araştırmaktadır.

Bulgular, katılımcı mekanizmaların insani gelişmişlikle ilişkisine, sivil toplumun nasıl güçlendirebileceğine ve yerelde daha kapsayıcı bir yaklaşımın nasıl teşvik edebileceğine dair içgörüler sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Katılım, insani gelişme, yerel yönetimler, yapabilirlikler.*

¹ Dr, Medikal Arama Kurtarma Derneği, erdalbayraktar88@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4174-5530

PARTICIPATION AND HUMAN DEVELOPMENT: DOES LOCAL GOVERNANCE LEAD TO BETTER OUTCOMES?

Erdal Bayraktar¹

Participatory mechanisms pave the way for residents to reach their potential by incorporating their needs and priorities into decision-making processes. Through participatory mechanisms, individuals and groups have the opportunity to evaluate and shape policies. However, in order for participation to realise its transformative potential, it needs to go beyond symbolic actions and promote meaningful participation that enables individuals and groups to fulfil their capabilities.

The capabilities approach provides an effective framework for understanding and developing participation. The capabilities approach provides a framework for individuals and groups to be free from barriers and adverse conditions that prevent them from realising their potential. This approach offers a practice for decision-makers to reflect on the conditions that hinder participation and thus evaluate processes to strengthen civil society.

Local governments play a critical role in realising effective participation. Actions that involve civil society organisations (CSOs) in decision-making processes increase local governance capacity, promote social cohesion and improve quality of life. Local governments with strong civil society participation often outperform others in promoting inclusiveness, accountability and well-being.

In this study, the participatory mechanisms of five district municipalities in Istanbul ranked at the top and bottom of the human development rankings, are analysed in the context of their strategic plans and websites. In this framework, the situation in participation processes is interpreted in terms of human development and quality of life. By comparing these municipalities, the study investigates the role of participatory governance in developing social and institutional capacities and its contribution to sustainable urbanisation and human development.

The findings aim to provide insights into the relationship between participatory mechanisms and human development, how civil society can be strengthened, and how a more inclusive approach can be promoted at the local level.

Key Words: *Participation, human development, local governments, capabilities.*

¹ Dr, Medical Rescue Association of Turkiye, erdalbayraktar88@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4174-5530

KENT HAKKI BAĞLAMINDA YAŞLANMA DENEYİMİ

Meryem KELEŞ¹

Nihal EKİN ERKAN²

Kentler sürekli değişim halindedir ve buna bağlı olarak bireylerin kentsel mekandaki deneyimleri ve mekanla ilişki kurma biçimleri de her dönem değişmektedir. Bu değişimin çözümlenmesinde kenti kullanan farklı kentsel grupların farklı ihtiyaç ve kullanımlarına dayanarak mekanla kurdukları ilişki anahtar önemdedir. Dünya nüfusu yaşlanırken, nüfusun kentlerde yoğunlaşması sebebiyle kentlerdeki yaşlı nüfus da hızla artmakta ve kentsel yaşlanma meselesi giderek daha önemli hale gelmektedir. Günümüz kentlerinde yaşlanma deneyimi akademik literatürde henüz yeterince yer bulamamıştır.

Bu kapsamda çalışmada yaşlı bireylerin kentle ilişkisi, kendi ihtiyaç ve taleplerine göre kenti dönüştürme hakkı ile örtüşen kent hakkı perspektifinden tartışılacaktır. Günümüzde kent hakkı kavramı Lefebvre'in kullanımından çok daha öteye geçmiş, anlamı genişlemiş ve değişmiştir. Kavram, kentsel olanaklara erişebilirliğin ve kenti tüketme hakkının ötesinde dönüştürme hakkını da içermektedir.

Ancak kent hakkı bağlamında değerlendirildiğinde yaşlılar, kentin aktif birer öznesi olarak görülmekten çok uzaktır. Yaşlılara yönelik kentsel politikalar ve çalışmalar göz önüne alındığında mekanı tüketme pratikleri üzerinden, mekansal sınırlılıklarının ya da erişilebilirliklerinin ele alındığı görülmüştür. Kentin sunduğu fiziksel koşulların tartışılmasının yanında, yaşlıların toplumsal ve siyasal yaşama katılımının sağlanması, mekanı kullanma ve onu dönüştürme haklarının tartışılması önemlidir. Yaşlıların enformasyon çağının ağ toplumunda akış uzamının üyesi olmaya adaylıkları da bu bağlamdaki tartışmanın yeni bir boyutu olabilir. Türkiye kentleşmesinin, kentsel dönüşümün yoğun yaşandığı son 20 yıllık evresinde, bu dönüşümün görünmez mağdurları olarak yaşlılar için yerinde yaşlanma meselesi de kent hakkı bağlamında dikkat çeken bir meseledir.

Kentsel mekana ilişkin eşitsizlikler tartışılırken yaşlıların da kendi aralarında cinsiyet ve sosyoekonomik statü gibi faktörler bakımından ayrışabildiği ve farklı ihtiyaçlara sahip olabildiği görülmektedir. Bu faktörler sıklıkla kesişir ve daha fazla eşitsizlik yaratabilir. Çalışma ile kenti kullanma ve onu dönüştürme hakkı temelinde yaş, cinsiyet ve sınıf kesişiminde insanların mekanı farklı deneyimleme biçimlerini ele almak, kentsel eşitsizlikleri açıklamanın bir yolu olabilir.

Anahtar Kelimeler: *Kentsel Yaşlanma, Kent Hakkı, Yaşlılık*

¹ Arş. Gör., Nişantaşı Üniversitesi, meryemdagkus@gmail.com, 00000-0002-9584-2387 2

² Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, nekin@marmara.edu.tr, 0000-0003-2557-7116

EXPERIENCE OF AGING IN THE CONTEXT OF THE RIGHT TO THE CITY

Meryem KELEŞ¹

Nihal EKİN ERKAN²

Cities are in a constant state of change, and accordingly, individuals' experiences in urban space and the ways they establish relationships with space also change in every period. In the analysis of this change, the relationship established with space based on different needs and uses of different urban groups using the city is of key importance. While the world population is aging, the elderly population in cities is also rapidly increasing due to the concentration of the population in cities, and the issue of urban aging is becoming increasingly important. The experience of aging in today's cities has not yet found sufficient space in academic literature.

In this context, the relationship of elderly individuals with the city will be discussed from the perspective of the right to the city, which coincides with the right to transform the city according to their own needs and demands. Today, the concept of the right to the city has gone far beyond Lefebvre's use, its meaning has expanded and changed. The concept includes the right to transform beyond access to urban opportunities and the right to consume the city.

However, when evaluated in the context of the right to the city, the elderly are far from being seen as active subjects of the city. When urban policies and studies targeting the elderly are considered, it is seen that their spatial limitations or accessibility are addressed through practices of consuming space. In addition to discussing the physical conditions offered by the city, it is important to ensure the participation of the elderly in social and political life, and to discuss their rights to use and transform the space. The elderly's candidacy to become members of the flow space in the network society of the information age may also be a new dimension of the discussion in this context. In the last 20 years of Turkey's urbanization, where urban transformation is intense, the issue of aging in place for the elderly, as the invisible victims of this transformation, is also a striking issue in the context of the right to the city.

While discussing inequalities related to urban space, it is seen that the elderly can also be separated among themselves in terms of factors such as gender and socioeconomic status and have different needs. These factors often intersect and can create more inequalities. Addressing the different ways people experience space at the intersection of age, gender and class on the basis of the right to use and transform the city through work may be a way to explain urban inequalities.

Key Words: *Urban Ageing, Right to the City, Elderliness*

¹ Arş. Gör., Nişantaşı Üniversitesi, meryemdagkus@gmail.com, 00000-0002-9584-2387 2

² Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, nekin@marmara.edu.tr, 0000-0003-2557-7116

DEPREM, ANADOLU'NUN HİKMETİ VE MİLLETİMİZİN KİMLİĞİ: KENT VE ŞEHİR AYRIMINDA MİMARLIK VE MEDENİYET

Muhammet BİNİCİ¹

Deprem, insanlık tarihinin karşılaştığı en yıkıcı doğal felaketlerden biridir. Ancak her felaketin arkasında, insanlığa sunacağı derin dersler ve hikmetler bulunur. Türkiye, özellikle son yıllarda sıklıkla büyük depremlerle karşı karşıya kalmış bir coğrafya olarak, bu felaketlerin getirdiği soruları ve öğretileri derinlemesine sorgulama noktasındadır. Depremler, yalnızca fiziksel yapıları değil, aynı zamanda toplumların kültürel ve sosyal yapısını da sınar. Bu bağlamda, Türkiye'nin medeniyet anlayışı, mimarlık kültürü ve toplumsal yapısı üzerine düşünmek önemlidir. Deprem sonrası ortaya çıkan bu yeni gerçeklik, sadece inşa edilen yapıları değil, aynı zamanda toplumların değerlerini, kültürel miraslarını ve sosyal dayanışma biçimlerini de yeniden şekillendiriyor.

Depremler, Anadolu'nun tarihsel ve kültürel derinlikleriyle ilişkili olarak, insanlığın ve toplumların ortak değerlerinin, güvenlik anlayışlarının ve yaşam biçimlerinin ne denli önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Türkiye'nin yaşadığı büyük felaketler, bir yandan fiziki yapıları, bir yandan da insani değerleri yeniden gözden geçirmemizi gerektiren önemli bir dönüm noktasıdır. Bu felaketten çıkarılacak dersler, sadece yapısal iyileştirmelerle sınırlı kalmamalı, aynı zamanda toplumsal dayanışmayı, yardımlaşmayı ve sorumluluk bilincini pekiştirmelidir.

Bu çalışma, Anadolu'nun tarihsel, kültürel ve coğrafi önemini, deprem gibi felaketlerin toplum üzerindeki etkileriyle birlikte incelemeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, geleneksel mimarlık ve modern betonarme yapıların karşılaştırılması üzerinden, Kent ve şehir arasındaki farkları vurgulayarak, toplumsal kimliğin ve değerlerin inşa edilmesinin ne denli önemli olduğu üzerinde durulacaktır. Kent, genellikle sanayileşme ve hızlı nüfus artışı ile şekillenen, bireylerin birbirinden uzaklaştığı, soyutlaşmış bir yaşam alanıdır. Oysa şehir, köklü bir geçmişe dayanan, toplumsal bağların güçlü olduğu, kültürel mirası yaşatan ve insani ilişkilerin ön planda olduğu bir yaşam biçimidir. Bu farklar, toplumların kimliklerinin nasıl şekillendiğini ve toplumsal değerlerin nasıl inşa edildiğini doğrudan etkiler. Kentleşme sürecinde kaybolan yerel değerler, toplumsal dayanışma ve aidiyet duygusunu zedeleyebilirken, şehirleşme, bu değerlerin sürdürülebilmesi için güçlü bir zemin oluşturur.

Anahtar Kelimeler: Kentleşme, Kent, Şehir, Mimarlık, Medeniyet, Deprem.

¹ Gazeteci, Yazar, Prodüktör, Bilişim ve Sosyal Medya Uzmanı

EARTHQUAKE, THE WISDOM OF ANATOLIA AND THE IDENTITY OF OUR NATION: ARCHITECTURE AND CIVILIZATION IN THE DIFFERENCE OF CITY AND TOWN

Muhammet BİNİCİ¹

Earthquakes are one of the most devastating natural disasters in human history. However, behind every disaster, there are deep lessons and wisdoms to offer humanity. Turkey, as a geography that has frequently faced major earthquakes, especially in recent years, is at the point of deeply questioning the questions and teachings brought by these disasters. Earthquakes test not only physical structures but also the cultural and social structure of societies. In this context, it is important to think about Turkey's understanding of civilization, architectural culture and social structure. This new reality that emerged after the earthquake reshapes not only the structures that are built, but also the values, cultural heritage and forms of social solidarity of societies.

Earthquakes reveal how important the common values, security perceptions and lifestyles of humanity and societies are in relation to the historical and cultural depths of Anatolia. The major disasters that Turkey has experienced are an important turning point that requires us to reconsider physical structures on the one hand and human values on the other. The lessons to be learned from this disaster should not be limited to structural improvements, but should also reinforce social solidarity, cooperation and sense of responsibility.

This study aims to examine the historical, cultural and geographical importance of Anatolia together with the effects of disasters such as earthquakes on society. In addition, by comparing traditional architecture and modern reinforced concrete structures, the differences between the city and the city will be emphasized and the importance of building social identity and values will be emphasized. The city is generally an abstract living space shaped by industrialization and rapid population growth, where individuals are distanced from each other. However, the city is a way of life based on a deep-rooted past, where social ties are strong, cultural heritage is kept alive and human relations are at the forefront. These differences directly affect how the identities of societies are shaped and how social values are built. While local values lost in the urbanization process can damage social solidarity and sense of belonging, urbanization creates a strong basis for the sustainability of these values.

Keywords: *Urbanization, City, City, Architecture, Civilization, Earthquake.*

¹ Journalist, Author, Producer, IT and Social Media Expert

05 Aralık, Perşembe

Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fak. Konferans Salonu - Ana Salon

09:00-09:30

Kayıt

Açılış - Protokol Konuşmaları

Prof. Dr. Yüksel Demirkaya

Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanı

Dr. Öğr. Üyesi B. Hande Gürsoy Haksevenler

Kent Sorunları ve Yerel Yönetimler Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürü

09.30-10.00

Rıza Akpolat

İstanbul Boğazi Belediyeler Birliği Başkanı

Prof. Dr. Nail Yılmaz

Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Mustafa Kurt (teşrifleri halinde)

Marmara Üniversitesi Rektörü

10.00-10.45

Davetli Konuşmacı

Prof. Dr. Korel Göymen

Sabancı Üniversitesi

Açılış Paneli (Ana Salon)

Dr. Yasin Cemal Galata (Oturum Başkanı)

İstanbul Boğazi Belediyeler Birliği

10.45-12.00

Beşiktaş Belediyesi

Sarıyer Belediyesi

Beyoğlu Belediyesi

Maltepe Belediyesi

Fatih Belediyesi

Sultangazi Belediyesi

Sultanbeyli Belediyesi

12.00-13.15

Yemek Arası

05 Aralık, Perşembe

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

Ana Salon

Salon B

Salon C

Salon D

13.15-14.00

Davetli Konuşmacı
Prof. Dr. Ruşen Keleş
Ankara Üniversitesi

Kentler ve İklim Değişikliği: Riskler ve Uyum (Ana Salon) Panel

Doç. Dr. Özgen Ercan (Oturum Başkanı)
TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi

Doç. Dr. Haldun Karan
TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi

Doç. Dr. Kemal Güneş
TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi

Doç. Dr. Serdar Özalaybey
TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi

Dr. Namık Ünlü
TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi

Sürdürülebilir Kentleşme (Salon B) Akademik Oturum

Prof. Dr. Rüveyda Kızılboğa Özaslan (Oturum Başkanı)
Marmara Üniversitesi

Murat Öztürk, Rüveyda Kızılboğa Özaslan
Kentsel Güvenlik Hakkının Sunumunda Bekçilerin Rolü ve Bekçilik Statüsü İçin
Yeni İsim Önerileri

Adil Ünal, H. Sedat Boyacıoğulları, Murat Erdal
Ekolojik Lojistik ve Endüstri Merkezleri: Tekirdağ İli Örneği

Bora Aksu
Sokak Düzeyi Bürokratlar ve Sürdürülebilir Kentleşme Üzerine Bibliyometrik
Analiz

Emre Şenay
İklim Değişikliğine Karşı Finansal Koruma ve Sürdürülebilir Kentleşme: Türkiye'
de Sigorta Sektörünün Rolü

Fatih Muhammed Çakmak, Hatice Gül Önder
Kentlerde Enerji Verimliliğinin Sağlanmasında Vakıf Camiilerinin Rolü: Ahmet
Hamdi Akseki Camii Üzerine Bir İnceleme

14.00-15.30

14.00-15.30

05 Aralık, Perşembe

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

Ana Salon

Salon B

Salon C

Salon D

Kültürel Mirasın Korunması (Salon C)

Akademik Oturum

Prof. Dr. Aynur Atmaca Can (Oturum Başkanı)

Marmara Üniversitesi

Enver Göçen, Burak Hamza Eryiğit

Kentsel Korumada Sürdürülebilir Yönetişim: ÇEKÜL Vakfı ve Tarihi Kentler Birliği
Örneği

14.00-15.30

Ahmet Söğüt

Arkeoloji'de Anıtsallığa Yaklaşım

Sena Şahin

Kültürel Mirasın Sürdürülebilirliği

Zeynep Günay

Kültürel Mirasın Korunması Kapsamında Kamusal Yapıların İşlevselleştirilmesi
Nevmekan Örnekleri

Yaşam Kalitesi (Salon D)

Akademik Oturum

Prof. Dr. Erbay Arıkboğa (Oturum Başkanı)

Marmara Üniversitesi

Hamza Ateş

Kentsel Dönüşüm ve Hayat Kalitesi: Ahlaki Bir Yaklaşım

14.00-15.30

Mehmet Ali Yıldır

Öğrencilerin Devlet Yurtları ve Özel Yurtlardaki Yaşam Kalitesi ve Memnuniyet
Düzeylerinin Karşılaştırılması: İstanbul Örneği

Tuğba Ayyıldız, Betül Hande Gürsoy Haksevenler

Kentsel Yaşam Kalitesi ve Sürdürülebilir Kentler Bağlamında Tüketim Eğilimleri
Üzerine Bir Değerlendirme

Asilkan Lenger, Adem Esen

Üniversitelerin Sürdürülebilir Kentleşmedeki Fonksiyonu: İstanbul Üniversitesi
Örneği

15.30-15.45

Çay/Kahve Arası

Kentlerde Çevresel Sürdürülebilirlik (Ana Salon)

Akademik Oturum

15.45-17.00

Prof. Dr. Nail Yılmaz (Oturum Başkanı)
Marmara Üniversitesi

Ülkü Alver Şahin
İstanbul'un Hava Kirliliğinin Değerlendirilmesi

Mustafa Ökmen
Türkiye'nin 2053 Uzun Vadeli İklim Stratejisi Üzerine Bir Değerlendirme

Begüm Öktem
TSRS 2: İklimle İlgili Açıklamalar Standardı Çerçevesinde Sera Gazı Emisyonlarının Değerlendirilmesi ve Mevcut Durumun Analizi

Hakan Yıldız
Çevresel Sürdürülebilirlik ve Şehirleşme: CO2 Emisyonları Üzerinde Enerji Yoğunluğu ve Şehir Nüfusunun Rolü

Sedat Yalçınkaya
Kentsel Alanlarda Sıcaklık Risk İndeksi Geliştirilmesi ve Sıcak Alanların Belirlenmesi

Akıllı Kentler (Salon B)

Akademik Oturum

15.45-17.00

Doç. Dr. Burak Hamza Eryiğit (Oturum Başkanı)
Marmara Üniversitesi

Ali Eren Balıkel
Dijital Dönüşüm ve Sürdürülebilirlik: Akıllı Şehir Teknolojilerinin Enerji Verimliliği Üzerindeki Etkisi

Emine Günay Yıldız
Akıllı Kentler Uygulaması Kapsamında Kamusal Alanlarda Tesis Yöneticiliği; İstanbul İli Örneği

Kübra Kurt, Rüveyda Kızılboğa Özaslan
Çevre Sorunları ile Mücadele Akıllı Kent Uygulamalarının Rolü

Özgün Eler Bayır, Pınar Yıldırım
Uzayda Küresel Ortaklıklar: Sürdürülebilir ve Dijital Kentler için İşbirliği Örnekleri

Aslıhan Tokuş
Kentli ve İktidar İlişkisinde Yeni Bir Tarihsel Aşama: Yapay Zeka

05 Aralık, Perşembe

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

Ana Salon

Salon B

Salon C

Salon D

Sosyal Adalet ve Eşitlik (Salon C)

Akademik Oturum

Prof. Dr. Ahmet Kemal Bayram (Oturum Başkanı)

Marmara Üniversitesi

Abdullah Şenaslan

Gençlik ve Gönüllülük: Sürdürülebilir Kentleşmede Toplumun Gücü ve Geleceğin İnşası

Serkan Çıtlak

Yerel Yönetimlerde Çocuk Yararına Yönetişim ve Sosyal Politika Önerileri

Zehra Namlı Bilmez

Büyükşehirlerde Dezavantajlı Grupların Kentsel Hayata Entegrasyonu: Stratejik Planlar Üzerinden Bir Değerlendirme

Hilal Tüfek, Ülkü Arıkboğa

Belediyelerin Kadınlara Yönelik Hizmet ve Politikaları: Esenler ve Kadıköy Belediyesi Örnekleri

Safa Heybet, Ayça Ertan, Fatma Heybet

Pikniğe Ormana mı Gitsek? Engelli Bireylerin Orman Alanlarındaki Rekreasyonel Faaliyetlerinin Değerlendirilmesi

Geleceğe Yönelik Perspektifler (Salon D)

Akademik Oturum

Doç. Dr. Ülkü Arıkboğa (Oturum Başkanı)

Marmara Üniversitesi

Kaan Enuştekin

İklim Değişikliği ve Bölgesel Örgütler

Nadire Burcu Gümüşfiliz

İklim Değişikliği ve Etkilerinin Analizi: Şili ve Danimarka Karşılaştırmalı Vaka Örnekleri

Büşra Koç

Avrupa Yeşil Başkent Ödül Sahipleri Valencia ve Tallinn'in Yeşil Proje Uygulamaları: Türkiye için Öneriler

Zeynep Şengül, Betül Hande Gürsoy Haksevenler, Berfin Şenik, Aydın Akpınar

Günlük Nüfus Hareketliliği ve Çevresel Kuznets Eğrisi: İstanbul İlçeleri Örneği

Mine Meydancı

Katılımcı Yönetimin Temeli Olarak Yerel Yönetimler ve Sivil Toplum Kuruluşları Arasında İş Birliği

15.45-17.00

15.45-17.00

06 Aralık, Cuma

10.30-11.15

Davetli Konuşmacı
Prof. Dr. İlhan Tekeli
Ortadoğu Teknik Üniversitesi

Açılış Paneli (Ana Salon)

11.15-12.30

Prof. Dr. Semra Cerit Mazlum (Oturum Başkanı)
Marmara Üniversitesi

Büşra İnce
Marmara Belediyeler Birliği

Gökşen Şahin
Sürdürülebilirlik için Yerel Yönetimler (ICLEI Europe)

İpek Tetik
ÇŞİDB - İklim Değişikliği Başkanlığı

Sivil Toplum ve Katılım (Salon B) Akademik Oturum

11.15-12.30

Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Erdal Okutan (Oturum Başkanı)
Marmara Üniversitesi

Gülümser Aktaşoğlu
Kamu Kurumlarında Stratejik İşletme Yönetimi Perspektifinden
Sürdürülebilirliğin Ölçülmesi: Tim Örneği

Zeynep Arslan Taç
Sivil Toplum Kuruluşlarının Sürdürülebilir Konut Politikalarındaki Rolü:
Evsizlikle Mücadele

Burak Kaplan, Rüveyda Kızıboğa Özaslan
Kentsel Yaşam Kalitesi ve Kentsel Güvenlik Arasındaki İlişkinin Teorik
Analizi

Murat Tuysuz
Örgütlerde Sürdürülebilir İnsan Kaynakları Yönetimi

Bahriye Eseler
Kentsel Sağlıklaştırma Açısından Fener- Balat Projesine İlişkin Bir
Değerlendirme

12.30-14.00

Yemek Arası

06 Aralık, Cuma

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

Ana Salon

Salon B

Salon C

Salon D

Sivil Toplum ve Katılım (Ana Salon)

Akademik Oturum

Prof. Dr. Hamza Ateş (Oturum Başkanı)

Medeniyet Üniversitesi

Fahri Erenel

Z Kuşağı ve Sivil Toplum İlişkisi

Halil Peçe

Yönetimde Şeffaflığın Anahtarı Olarak Sivil Toplum ve Siyasal Katılım

Mustafa Ökmen

Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Uygulamaları: Manisa Büyükşehir Belediyesi Örneği

Sezai Öztop, Üstüner Okan Çınar

Türkiye'de Sivil Toplum Kuruluşlarının Çevrimiçi Şeffaflık Düzeyi: Kızılay, Yeşilay ve Darüşşafaka Örneği

Dilek Topcu Mumlu

Sürdürülebilir Kalkınma Bağlamında DOKAP Bölgesinde Sivil Toplum Kuruluşları Nasıl Bir Aktör?

Sürdürülebilir Kentleşme (Salon B)

Akademik Oturum

Suat Gün (Oturum Başkanı)

Gazeteci, Yazar

Kent Hayatında Enerji

Muhammet Binici

Sürdürülebilir Kentleşme ve Deprem Tehditi

Ersan Ergür

Güvenli Yaşam Alanlarının Oluşturulması

Şener Mengene

Türkiye Afet Acil Durum Hazırlıkları

Saime Oğuzhan

Yerelden Yükselen Güç: Toplumun İlerlemesinde Medyanın Rolü

14.00-15.30

14.00-15.30

06 Aralık, Cuma

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

Ana Salon

Salon B

Salon C

Salon D

Sivil Toplum ve Katılım (Salon C)

Akademik Oturum

Doç. Dr. Sezai Öztop (Oturum Başkanı)

İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Hasan Akay, Müslüm Yıldız

Yönetişim Öncesini Yeniden Yorumlamak: Kamu, Özel Sektör ve Sivil Toplum İşbirliklerine Güncel Bir Perspektif

Hüseyin Murat Lehimler

Yerel Yönetimler ile Sivil Toplum Kuruluşlarının İklim Krizi Farkındalıkları Araştırması

İbrahim Veli

Bireysel Gönüllülük Yöntemleri

Adem Sarıca

İstanbul'daki Belediyelerin 2020-2024 Stratejik Planlarındaki Paydaş Analiz Kapsamında Sivil Toplum Kuruluşlarının Yerel Katılım Düzeyi

Ersin Kopuz, Nahide Işıl Çetinkaya İstikbal

Kriz Dönemlerinde Eğitimde Sosyal Adaletin Sağlanmasında STK'ların Rolü: Habitat Derneği Örneği

Afete Dirençli Kentler (Salon D)

Akademik Oturum

Prof. Dr. Yüksel Demirkaya (Oturum Başkanı)

Marmara Üniversitesi

Dirençli Şehirler: Risk Temelli Proaktif Yönetim

Ayça Ertan, Adem Esen, Sefa Heybetli

Deprem Risk Yönetimi Stratejilerinde 6-12 Yaş Arası Çocuklara Yönelik Eğitim ve Bilinçlendirme Çalışmaları: Türkiye ve Japonya Karşılaştırması

H. Emre Tosun, Eyüp Zengin

Afetler, Kentsel Sürdürülebilirlik ve Kentsel Dayanıklılık

Vildan Yüksel

Zeytinburnu Halkının Deprem Risk Bilinci

Özgür Sayın

Afet Dirençliliği Bağlamında İstanbul İlçe Belediyelerinin Stratejik Plan Hazırlama Süreçlerinde Katılımcılık Yaklaşımları

15.30-15.45

Çay/Kahve Arası

06 Aralık, Cuma

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

Ana Salon

Salon B

Salon C

Salon D

Kentlerde Çevresel Sürdürülebilirlik (Ana Salon)

Akademik Oturum

Prof. Dr. Alaeddin Yalçinkaya (Oturum Başkanı)

Marmara Üniversitesi

Levent Memiş, Hülya Küçük

Gönüllülük Faaliyet Alanı Olarak Sıfır Atık Yönetimi: İstanbul Belediyeleri Kapsamında Bir Araştırma

15.45-17.00

Alaeddin Yalçinkaya

İç Anadolu'da Su Kuyularının Yol Açtığı Çölleşme ve Obruklar

Gözde Küçük Kara

İklim Değişiminin Gölgesinde Su Kaynaklarının Sürdürülebilir Kullanımı: Kentsel ve Kırsal Denge

Mustafa Eser Kurum

Türkiye İçin Sürdürülebilir Bir Hidrojen Ekonomisi Mümkün mü?

Afete Dirençli Kentler (Salon B)

Akademik Oturum

Doç. Dr. Hicran Hamza Çelikyay (Oturum Başkanı)

Düzce Üniversitesi

Adnan Tetikol, Burak Hamza Eryiğit

İstanbul'da Kentsel Ulaşım Yönetiminin Sürdürülebilirliği Üzerine Bir İnceleme

15.45-17.00

Çiğdem Yavuz

İklim Değişikliğine Uyum Stratejileri Kapsamında Şehirlerde Yenilenebilir Enerjilerin Kullanımı: Yeşil Hidrojen Projesi

Yasemin Güngör

Kentlerin Enerjisini Artıran İki Ayrı Kurum: Enerji Kentleri Birliği ve Jeotermal Enerji Derneği

Şenol Çarık

İstanbul'da Toplu Ulaşım Hizmetlerinin Yazılı Basına Yansımaları Üzerine Bir İnceleme

06 Aralık, Cuma

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü

Ana Salon

Salon B

Salon C

Salon D

Katılım (Salon C)

Akademik Oturum

Murat Yakupoğlu (Oturum Başkanı)

Ekonomik ve Kültürel İş Birliği Platformu

Hazal Pural

Dezavantajlı Bireylerin Şehir Hayatında Karşılaştıkları Zorluklar: Ergoterapi Bakış Açısıyla Değerlendirme

Recep Çetin, Yusuf Çelik

Yenilikçi ve Sürdürülebilir Ekonomik Çözümler İçin Önemli Bir Faktör: Sosyal Girişimcilik

Derya Semiz Çelik

Sürdürülebilir Kentleşme Yaklaşımında Turizmin İtici Gücü

Alparslan Erdi Satılmış

Sürdürülebilir Yönetişim İlkesi Perspektifinden Pendik Kent Konseyi

Erdal Bayraktar

Katılım ve İnsani Gelişme : Yerel Yönetişim Daha İyi Sonuçları Sağlar mı?

Katılım (Salon D)

Akademik Oturum

Doç. Dr. Fatma Gül Gedikkaya (Oturum Başkanı)

İstanbul Gelişim Üniversitesi

Bahar Bıyıklar, Hamza Ateş

Türkiye'de Şehir Planlamasında Katılımcı Mekanizmalar

Fulya Solmaz

153 Çözüm Merkezi Üzerinden Kent Yönetimine Vatandaş Katılımı

Meryem Keleş, Nihal Ekin Erkan

Kent Hakkı Bağlamında Yaşlanma Deneyimi

Betül Hande Gürsoy Haksevenler, Barış Yaşar

Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisinin Günümüzde Değerlendirilmesi: Marmara Üniversitesi Üzerinden Değerlendirme

Betül Ulaş

Siber Güvenlik Perspektifinden Akıllı Kent Uygulamaları: Pendik Belediyesi Örneği

15.45-17.00

15.45-17.00

8. Sivil Strateji Sempozyumu

5 - 6 Aralık 2024

**Sürdürülebilir Kentleşme ve Yaşam Kalitesi:
Sivil Toplumun Rolü**

ARALIK, 2024

8. Sivil Strateji Sempozyumu Özet Bildiri Kitabı

8th Civil Strategy Symposium
Proceeding Book

ISBN: 978-605-67481-5-8

Kent Sorunları ve Yerel Yönetimler
Araştırma ve Uygulama Merkezi

Siyasal Bilgiler Fakültesi

TÜBİTAK 2223-B
Yurt İçi Bilimsel
Etkinlik
Düzenleme
Desteği

İSTANBUL
BOĞAZI
BELEDİYELER BİRLİĞİ